

Teataja

63. aastakäik

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

2. detsember 2020

Sisukord

I Resolutsioonid, soovitused ja arvamused

SOOVITUSED

Nõukogu

2020/C 417/01	Nõukogu soovitus, 24. november 2020, jätkusuutlikku konkurentsivõimet, sotsiaalset õiglust ja toimetulekut toetava kutsehariduse kohta	1
---------------	--	---

II Teatised

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Komisjon

2020/C 417/02	Komisjoni teatis läbivaadatud pankade kriisilahendusraamistiku teatavate õigusnormide tõlgenduse kohta vastuseks liikmesriikide ametiasutuste tõstatatud küsimustele (komisjoni teine teatis)	17
2020/C 417/03	Vastuväidete esitamisest loobumine teatatud koondumise kohta (Juhtum M.9787 — Česká Spořitelna/Československá Obchodní Banka/Komerční Banka/JV) ⁽¹⁾	51

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Komisjon

2020/C 417/04	Euro vahetuskurss 1. detsember 2020	52
---------------	---	----

2020/C 417/05	Euro käibemüntide uus rahvuslik külg	53
2020/C 417/06	Euro käibemüntide uus rahvuslik külg	54

V Teated

KONKURENTSIPOLIITIKA RAKENDAMISEGA SEOTUD MENETLUSED

Euroopa Komisjon

2020/C 417/07	Eelteatis koondumise kohta (Juhtum M.10069 — HDI Assicurazioni/Amissima Assicurazioni) Võimalik lihtsustatud korras menetlemine ⁽¹⁾	55
2020/C 417/08	Eelteatis koondumise kohta (Juhtum M.9977 — EPGC/Metro) Võimalik lihtsustatud korras menetlemine ⁽¹⁾	57
2020/C 417/09	Eelteatis koondumise kohta (Juhtum M.9981 — Bain Capital/Ahlstrom-Munksjö) ⁽¹⁾	58

MUUD AKTID

Euroopa Komisjon

2020/C 417/10	Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 110/2008 (piiritusjookide määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1576/89) artikli 17 lõike 6 kohase taotluse avaldamine	59
---------------	---	----

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

I

(Resolutsioonid, soovitused ja arvamused)

SOOVITUSED

NÕUKOGU

NÕUKOGU SOOVITUS,

24. november 2020,

jätkusuutlikku konkurentsivõimet, sotsiaalset õiglust ja toimetulekut toetava kutsehariduse kohta

(2020/C 417/01)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 166 ja 165,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liidu põhiõiguste hartas ⁽¹⁾ tunnustatakse põhiõigustena õigust haridusele ning õigust saada kutseõpet ja täienduskoolitust; ÜRO kestliku arengu eesmärkides nähakse ette, et 2030. aastaks on kõigil naistel ja meestel võrdne juurdepääs taskukohasele ja kvaliteetsele tehnika-, kutse- ja kolmanda taseme haridusele, sealhulgas ülikooliharidusele, ning et tööhõive, inimväärsete töökohtade ja ettevõtluse jaoks asjakohaste oskustega, sealhulgas tehniliste ja kutseoskustega noorte ja täiskasvanute arv suureneb märkimisväärselt.
- (2) 17. novembril 2017 välja kuulutatud Euroopa sotsiaalõiguste sambas ⁽²⁾ on esitatud mitu põhimõtet õiglaste ja hästi toimivate tööturgude ja sotsiaalhoolekandesüsteemide toetamiseks, sealhulgas 1. põhimõte, mis käsitleb õigust kvaliteetsele ja kaasavale haridusele, koolitusele ja elukestvatele õppele, ning 4. põhimõte, mis käsitleb tööhõive aktiivset toetamist.
- (3) Kvaliteetsed ja uuenduslikud kutsehariduse süsteemid annavad inimestele tööks, isiklikuks arenguks ja kodakondsuseks vajalikud oskused, mis aitavad neil kohaneda kaksiküleminekuga digi- ja rohemajandusele ning seda üleminekut ellu viia, samuti oskused tulla toime hädaolukordade ja majandusšokkidega nii, et samal ajal toetatakse ka majanduskasvu ja sotsiaalset sidusust. Seeläbi võimaldatakse inimestel omandada oskused, mis aitavad neil saada või luua tööturul nõutavaid töökohti.
- (4) Tõhus kutsehariduse poliitika on väga oluline, et saavutada ELi toimimise lepingu artiklis 145 sätestatud eesmärk edendada kvalifitseeritud, koolitatud ja kohanemisvõimelist tööjõudu ning majanduslikele muutustele reageerivaid tööturges.

⁽¹⁾ ELT C 326, 26.10.2012, lk 391.

⁽²⁾ Dok 13129/17.

- (5) Komisjoni teatis „Euroopa roheline kokkulepe“ ⁽³⁾ on Euroopa uus majanduskasvu strateegia, mille eesmärk on muuta majandust ja ühiskonda ning suunata need jätkusuutlikumale teele. Koolidel, koolitusasutustel ja ülikoolidel on head võimalused õpilaste, lastevanemate, ettevõtjate ja laiemal kogukonnaga dialoogi pidamiseks muutuste üle, mida on vaja edukaks üleminekuks. Roheüleminekust kasu saamiseks on vaja ennetavat täiendus- ja ümberõpet.
- (6) Komisjoni teatises „Tugev sotsiaalne Euroopa õiglaste üleminekute jaoks“ ⁽⁴⁾ rõhutatakse vajadust seada oskused, tööalane konkurentsivõime ja inimkapital keskele kohale; seda tehakse jätkusuutlikku konkurentsivõimet, sotsiaalset õiglust ja toimetulekut toetava Euroopa oskuste tegevuskava ⁽⁵⁾ abil, mida täiendab kutseharidust käsitleva nõukogu soovitusettepanek. Samuti antakse selles teada edasisest tööst Euroopa haridusruumiga ning koos liikmesriikidega kehtestatavast uuest hariduse ja koolituse valdkonna koostöö raamistikust.
- (7) Komisjoni teatises „Euroopa uus tööstusstrateegia“ ⁽⁶⁾ kutsutakse üles võtma otsustavaid meetmeid, et muuta elukestev õpe kõigi jaoks reaalsuseks ning tagada, et haridus ja koolitus peaksid kaksiküleminekuga sammu ja aitaksid seda ellu viia. Samuti kutsutakse teatises kõrghariduse ning kutsehariduse pakkujaid üles tooma tööturule rohkem teadlasi, inseneri ja tehnikuid. Uues ringmajanduse tegevuskavas ⁽⁷⁾ ja ELi elurikkuse strateegias aastani 2030 ⁽⁸⁾ rõhutatakse oskuste kesket rolli üleminekul rohelisele ja puhtale majandusele.
- (8) Komisjoni teatises „VKEd strateegia kestliku ja digitaalse Euroopa kujundamiseks“ ⁽⁹⁾ rõhutatakse, et kvalifitseeritud töötajate ja kogenud juhtide puudus on muutunud peamiseks probleemiks veerandile ELi mikro-, väikestest ja keskmise suurusega ettevõtjatest (VKEd) ning et kvalifitseeritud töötajate puudus on suurim takistus uute investeeringute tegemisel kogu ELis. Kutseharidus on VKEd jaoks eriti oluline, et tagada nende tööjõu vajalikud oskused.
- (9) Komisjoni teatises „Võrdõiguslik liit: soolise võrdõiguslikkuse strateegias 2020–2025“ ⁽¹⁰⁾ tõstetakse esile kutsehariduse tähtsust naiste ja meeste jaoks, et tagada sooline tasakaal kutsealadel, millel valitseb traditsiooniliselt kas meeste või naiste ülekaal, ja aidata kaasa soostereotüüpide kaotamisele.
- (10) Komisjoni teatises „ELi eelarve, mis toetab Euroopa majanduse taastekava“ ⁽¹¹⁾ on esitatud julge ja ulatuslik kava Euroopa majanduse taastamiseks, mis põhineb erakorralisel Euroopa majanduse taasterahastul „NextGenerationEU“ ja tugevdatud mitmeaastasel finantsraamistikul aastateks 2021–2027. See kava põhineb solidaarsusel ja õiglusel ning on tihedalt seotud liidu ühiste põhimõtete ja väärtustega. Kavaga nähakse ette, kuidas anda Euroopa majandusele hoogu, edendada rohe- ja digiüleminekut ning muuta majandus tulevaste põlvkondade jaoks õiglasemaks, vastupidavamaks ja jätkusuutlikumaks.
- (11) Alates 2013. aastast on noortegarantii ⁽¹²⁾ raames aidatud noortel siseneda tööturule. Selleks pakutakse neile nelja kuu jooksul pärast töötuks jäämist või kooli lõpetamist kvaliteetset töö-, haridustee jätkamist, õpipoisiõppe või praktikavõimalust. Kutseharidus on olnud tulemuslik vahend tõrjutuse ohus olevate noorte tööturule siirdumise sujuvamaks muutmisel. Tulevikus võib atraktiivsel ja tööturu vajadustele vastaval kutseharidusel, eelkõige õpipoisiõppel, olla noortegarantii raames veelgi suurem roll, et hoida ära noorte töötuks jäämist ja valmistada neid ette tulevasteks võimalusteks tööturul, eelkõige rohe- ja digiülemineku raames.
- (12) Komisjoni ettepanekuga Euroopa Sotsiaalfond+ (ESF+) käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta soovitakse tagada haridussüsteemi parem vastavus tööturu vajadustele ning kõigi võrdne juurdepääs elukestva õppe võimalustele täiendus- ja ümberõppe kaudu.

⁽³⁾ COM(2019) 640 final.

⁽⁴⁾ COM(2020) 14 final.

⁽⁵⁾ COM(2020) 274 final.

⁽⁶⁾ COM(2020) 102 final.

⁽⁷⁾ COM(2020) 98 final.

⁽⁸⁾ COM(2020) 380 final.

⁽⁹⁾ COM(2020) 103 final.

⁽¹⁰⁾ COM(2020) 152 final.

⁽¹¹⁾ COM(2020) 442 final.

⁽¹²⁾ Nõukogu 22. aprilli 2013. aasta soovitus noortegarantii loomise kohta (ELT C 120, 26.4.2013, lk 1).

- (13) Komisjoni ettepanekuga Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse kohta, millega kehtestatakse liidu haridus-, koolitus-, noorte- ja spordiprogramm „Erasmus“ ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 1288/2013, nähakse ette, et tuleks säilitada 2014.–2020. aasta programmi integreeritus – programm hõlmab õppimist igas kontekstis (st formaalset, mitteformaalset ja informaalset õppimist) ja kõikidel eluetappidel, et edendada paindlikke õppimisvõimalusi, et inimesed saaksid arendada 21. sajandi probleemide lahendamiseks vajalikke pädevusi.
- (14) Käesolev soovitus tugineb mitmele Euroopa tasandil välja töötatud haridus-, koolitus- ja oskuste valdkonna algatusele, mis on kokkuvõtlikult esitatud I lisas, ning täiendab jätkusuutlikku konkurentsivõimet, sotsiaalsed õiglust ja toimetulekut toetavat Euroopa oskuste tegevuskava, ajakohastatud digiõppe tegevuskava, Euroopa haridusruumi ning hariduse ja koolituse valdkonna üleeuroopalise koostöö strateegilist raamistikku.
- (15) Käesoleva soovitusena püütakse viia ellu Euroopa haridusruumi eesmärki luua tõeline Euroopa õpperuum, kus piirid ei ole takistuseks kvaliteetsele ja kaasavale haridusele ja koolitusele ning millega püütakse kõrvaldada kooli lõpetamisel ja kõrghariduse omandamisel saadud kvalifikatsioonide ning välismaal veedetud õppeperioodide õpiväljundite tunnustamise takistused, samuti teha tööd koolituse ja elukestva õppe tulemuste sujuvama piiriülese valideerimise saavutamiseks.
- (16) Tuginedes Euroopa kutsehariduse tõhustatud koostöö prioriteetidele (Kopenhaageni protsess), mis võeti vastu nõukogu 19. detsembri 2002. aasta resolutsiooniga,⁽¹³⁾ olid kvaliteetse ja paindliku kutsehariduse ning riikidevahelise õpirände eesmärgid jätkuvalt kesksel kohal kutsehariduse ajakohastamise üldises visioonis, mille määrasid kindlaks vastutavad ministrid 2010. aastal Brugge kommunikees.
- (17) Kutsehariduse eest vastutavad ministrid leppisid 22. juuni 2015. aasta Riia järeldustes kokku kõnealuse visiooni elluviimise toetamise prioriteetides, mis on lisatud hariduse ja koolituse valdkonna üleeuroopalise koostöö strateegilise raamistiku (HK 2020) rakendamist käsitlevasse nõukogu ja komisjoni 2015. aasta ühisaruandesse⁽¹⁴⁾ ning Euroopa 2016. aasta uude oskuste tegevuskavasse,⁽¹⁵⁾ millega anti liidu kutsehariduse poliitikale veelgi tugevamat hoogu, pöörates rohkem tähelepanu atraktiivsusele ja kvaliteedile.
- (18) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta soovitusena Euroopa kvaliteeditagamise võrdlusraamistiku (EQAVET) loomise kohta kutsehariduse valdkonnas⁽¹⁶⁾ kehtestati võrdlusraamistik, et toetada liikmesriike nende kutsehariduse süsteemide kvaliteedi parandamisel ning aidata kutsehariduse poliitika arendamisel suurendada läbipaistvust liikmesriikide vahel. Kümne rakendamisaasta jooksul on EQAVET soodustanud riiklike kvaliteedi tagamise süsteemide reforme, kuid ei ole oluliselt aidanud muuta kvaliteeditagamise korraldust läbipaistvamaks. Lisaks on EQAVETi raamistikku kasutatud peamiselt koolipõhises esmakutseõppes. Seetõttu tuleks EQAVETi 2009. aasta raamistik lõimida käesolevasse soovitusse ning lisada tuleks elemendid, millega kõrvaldada selle rakendamise puudujäägid, mis on seotud õpiväljundite kvaliteedi, sertifitseerimise ja hindamise, sidusrühmadega konsulteerimise, õpetajate ja koolitajate rolli ning töökohapõhise õppega, samuti kutsehariduse paindlikkusega. Selleks et parandada vastastikust õppimist, muuta kutsehariduse pakkumise kvaliteedi tagamise korraldus läbipaistvamaks ja järjepidevamaks ning tugevdada vastastikust usaldust ELi liikmesriikide vahel, tuleks võtta ELis kasutusele kvaliteeditagamise vastastikune hindamine süsteemi tasandil.
- (19) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta soovitusena Euroopa kutsehariduse arvestuspunktide süsteemi (ECVET) loomise kohta⁽¹⁷⁾ seati eesmärgiks parandada õpiväljundite tunnustamist, koondamist ja ülekandmist, toetada õpirännet ja elukestvat õpet ning luua ELi kutsehariduse arvestuspunktide süsteem. ECVET on kümne rakendamisaasta jooksul õpiväljundite kasutamise ja dokumenteerimise kaudu aidanud oluliselt parandada õpirände kvaliteeti. ECVETi punktide põhimõtet aga ei ole üldiselt kasutatud ning ECVET ei ole viinud Euroopa kutsehariduse ainepunktide süsteemi väljatöötamiseni. Seetõttu peaks käesolev nõukogu soovitus sisaldama ECVETi peamisi

⁽¹³⁾ EÜT C 13, 18.1.2003, lk 2.

⁽¹⁴⁾ ELT C 417, 15.12.2015, lk 25.

⁽¹⁵⁾ COM(2016) 381 final.

⁽¹⁶⁾ ELT C 155, 8.7.2009, lk 1.

⁽¹⁷⁾ ELT C 155, 8.7.2009, lk 11.

paindlikkusega seotud põhimõtteid (nt õpiväljundite ühikud). ECVETi vahendeid (nt koolitusleping ja vastastikuse mõistmise memorandum), millega toetatakse kutseõppijate õpirännet, tuleb edasi arendada muude ELi vahendite, näiteks programmi „Erasmus+“ kaudu toetatavate vahendite raames. Keskkaridusjärgsete ja kolmanda taseme kutsekvalifikatsioonide puhul võib rakendada juba kasutusel olevat Euroopa ainepunktisüsteemi.

- (20) Nõukogu 15. märtsi 2018. aasta soovitusel kvaliteetse ja tõhusa õpipoisiõppe Euroopa raamistiku kohta ⁽¹⁸⁾ on kindlaks määratud 14 põhikriteeriumi, mida liikmesriigid ja sidusrühmad peaksid kasutama, et arendada kvaliteetset ja tõhusat õpipoisiõpet, millega tagatakse nii tööga seotud oskuste arendamine kui ka õpipoiste isiklik areng.
- (21) Euroopa Kutseõppe Arenduskeskus (CEDEFOP), kes jälgib 22. juuni 2015. aasta Riia järeldustes kokkulepitud prioriteetide täitmist, osutab mitmele valdkonnale, kus riigid on teinud edusamme kutsehariduse ajakohastamisel, eelkõige seoses õpipoisiõppe ja töökohapõhise õppega, kvaliteedi tagamisega, oskuste prognoosimise mehhanismide ja sotsiaalpartnereid kaasavate nõuandvate organite loomisega, mis on suurendanud tulemuslikkust ja paindlikkust ning viimasel ajal veelgi rohkem keskendumist digioskustele. Võttes arvesse rohe- ja digiüleminekut, on siiski vaja märkimisväärselt laiendada ja parandada kutsehariduse pakkumist noortele ja täiskasvanutele ning samal ajal muuta ka esmakutseõpe atraktiivsemaks ja kvaliteetsemaks.
- (22) Paljudes riikides on loodud algatused kutsehariduse tipptaseme edendamiseks ning kutsehariduse paremaks sidumiseks innovatsiooni ja oskuste ökosüsteemidega. Nendele näidetele tuginedes katsetatakse kutsehariduse tippkeskuste kontseptsiooni, et neist keskustest saaksid spetsiifilistes valdkondades pakutavas koolituses nii esmaõppes kui ka täiendus- ja ümberõppes maailmatasemel võrdlusalused.
- (23) 2018. aasta detsembris vastu võetud kutsehariduse tulevikku käsitlevas arvamuses esitas kutseõppe nõuandekomitee visiooni tipptasemel, kaasavast ja elukestvast kutseharidusest, mis vastab majanduslikest, tehnoloogilistest ja ühiskondlikest muutustest tingitud tulevikuvajadustele. Arvamuses kutsuti komisjoni üles koostama ettepanekut, et ühtlustada ja konsolideerida ELi kutsehariduse poliitika raamistik, selle juhtimine ja olemasolevad vahendid nõukogu üldise soovitusel vormis.
- (24) Kuna käesolev soovitus ei ole siduv, järgitakse selles subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtet ning soovitud tuleks rakendada kooskõlas Euroopa õigusega ning liikmesriikide õiguse ja tavadega. Eelkõige ei piira käesolev soovitus direktiivi 2005/36/EÜ ⁽¹⁹⁾ (kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta, mida on muudetud direktiiviga 2013/55/EL) ⁽²⁰⁾ ja selles sätestatud automaatse tunnustamise korra kohaldamist.

Võttes arvesse mõiste „kutseharidus“ järgmist määratlust:

Käesoleva soovitusel rakendamisel käsitatakse kutseharidusena haridust, mille eesmärk on tagada noortele ja täiskasvanutele teadmised, oskused ja pädevused, mis on vajalikud konkreetsetes ametites või laiemalt tööturul ⁽²¹⁾. Seda võib pakkuda formaalses ja mitteformaalses keskkonnas Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku kõigil tasemetel, sealhulgas vajaduse korral kolmanda taseme hariduses.

⁽¹⁸⁾ ELT C 153, 2.5.2018, lk 1.

⁽¹⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta (ELT L 255, 30.9.2005, lk 22).

⁽²⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2013 direktiiv 2013/55/EL, millega muudetakse direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta ning määrust (EL) nr 1024/2012 siseturu infosüsteemi kaudu tehtava halduskoostöö kohta (IMI määrus) (ELT L 354, 28.12.2013, lk 132).

⁽²¹⁾ Põhineb Cedefopi määratlusel: Euroopa Kutseõppe Arenduskeskus: Euroopa hariduspoliitika terminoloogia (*Terminology of European education and training policy*), 2014.

SOOVITAB LIIKMESRIIKIDEL

siseriiklike ja liidu õigusaktide, olemasolevate vahendite, riiklike prioriteetide ja asjaolude, sealhulgas sotsiaal-majandusliku olukorra ning riiklike kutseharidussüsteemide omapära kohaselt ning tihedas koostöös kõigi asjaomaste sidusrühmadega:

- a) töötada selle nimel, et rakendada kutsehariduse poliitikat, millega:
 - võimaldatakse noortel ja täiskasvanutel omandada muutuval tööturul ja muutuvus ühiskonnas hästi hakkama saamiseks vajalikud teadmised, oskused ja pädevused, et tulla toime majanduse taastamise ning õiglase üleminekuga rohe- ja digimajandusele demograafiliste muutuste ajal ja kõigis majandustsüklites,
 - toetatakse kaasatust ja võrdseid võimalusi ning aidatakse saavutada toimetulekut, sotsiaalset õiglust ja heaolu kõigi jaoks ning
 - edendatakse Euroopa kutseharidussüsteeme rahvusvahelises kontekstis selliselt, et neid tunnustatakse kui kutseõppijate ülemaailmset võrdlusalust;
- b) võtta meetmeid ja teha investeeringuid selle poliitika elluviimiseks kooskõlas allpool punktides 1–21 esitatud põhimõtetega ning
- c) töötada selle nimel, et saavutada 2025. aastaks järgmised asjakohaste Euroopa jälgimisraamistike osaks olevad ELi tasandi eesmärgid, ⁽²²⁾ sealhulgas hariduse ja koolituse ning sotsiaal- ja tööhõivepoliitika valdkonnas:
 - tööga hõivatud kutseõppe lõpetanute osakaal peaks olema vähemalt 82 % ⁽²³⁾;
 - 60 % hiljuti kutseõppe lõpetanutest on saanud kutseharidusõppe ajal võimaluse osaleda töökohal toimivas väljaõppes ⁽²⁴⁾. See eesmärk puudutab kõiki töökohapõhise õppe vorme ja aitab seega samuti suurendada õpipoisioõppe võimalusi, mida saab toetada noortegarantiiga;
 - 8 % kutseõppijatest osaleb õpirändes välismaal ⁽²⁵⁾.

Kutseharidus on paindlik tööturu muutustega kohanemisel

1. Kutsehariduse õppekavad pakuvad tasakaalustatud kombinatsiooni kutsealastest, sealhulgas tehnilistest oskustest, mis vastavad hästi kõigile majandustsüklitele, muutuval töökohtadele ja -meetoditele, ning võtmepädevustest, ⁽²⁶⁾ sealhulgas kindlad põhioskused, digi-, ülekantavad, rohelised ja muud eluks vajalikud oskused, mis loovad tugeva aluse vastupanuvõimele, elukestvate õppele, elukestvate tööalasele konkurentsivõimele, sotsiaalsele kaasatusele, kodanikuaktiivsusele ja isiklikule arengule.

⁽²²⁾ Need eesmärgid on määratletud ELi keskmiste väärtustena, mille liikmesriigid peavad ühiselt saavutama. Nende eesmärkide saavutamiseks tehtud edusammudest aru andmisel, sealhulgas vajaduse korral Euroopa poolaasta raames, peaks komisjon võtma arvesse erinevate riiklike süsteemide ja asjaolude eripära. Liikmesriigid peaksid täielikult ära kasutama liidu rahastamisvõimalusi vastavalt oma riigi oludele, prioriteetidele ja probleemidele. Need kolm kvantitatiivset eesmärki ei mõjuta otsuseid selle kohta, kuidas liidu rahastamisvahendeid mitmeaastase finantsraamistiku 2021–2027 ja taasterahastu „NextGenerationEU“ raames rakendatakse.

⁽²³⁾ See hõlmab vanuserühma 20–34 eluaastat, kes on 1–3 aastat tagasi omandanud keskhariduse või kutsekeskhariduse või lõpetanud kutseõppe keskhariduse baasil.

⁽²⁴⁾ See hõlmab vanuserühma 20–34 eluaastat, kes on haridus- ja koolitussüsteemist lahkunud 1–3 aastat tagasi. Näitaja põhineb andmetel, mida kogutakse alates 2021. aastast Euroopa Liidu tööjõu-uuringu (EU LFS) raames, nagu on määratletud komisjoni rakendusmääruse (EL) 2019/2240 muutuva tunnuskoodiga „HATWORK“. See viitab töökogemusele töökohal turuüksuses või turuvälises üksuses (st ettevõttes, valitsusasutuses või mittetulundusorganisatsioonis), mis oli osa selle ametliku programmi õppekavast, mis viis edukalt läbitud kõrgeima haridustasemeni. Kui andmeesitajal on mitu töökogemust, tuleks arvesse võtta kõigi töökogemuste kumulatiivset kestust. Töökogemusi tuleks väljendada täistööaja ekvivalentidena.

⁽²⁵⁾ Seda mõeldakse teataval kalendriaastal õpirändes osalenud õppijate osakaaluna samal aastal kutseõppe lõpetanute rühmas. Näitaja põhineb õpirändeandmetel, mis saadakse programmi „Erasmus+“ andmetest, ning kutseõppe lõpetanute andmetest, mis saadakse UNESCO/OECD/Eurostati ühisest andmekogumist. Andmete saadavuse korral ja üksnes juhul, kui need on võrreldavad programmi „Erasmus+“ andmetega, sealhulgas õpirände kestuse osas, võib programmi „Erasmus+“ andmete täiendamiseks kasutada ka riikide ametiasutuste andmeid õpirändeprogrammide kohta. Kui lisatakse riikide ametiasutuste andmed, tuleks need esitada läbipaistval viisil.

⁽²⁶⁾ Nõukogu 22. mai 2018. aasta soovitusel võtmepädevuste kohta elukestvas õppes määratletakse järgmised võtmepädevused: kirjaoskuspädevus, mitmekeelsuse pädevus, matemaatika- ja loodusteadus-, tehnoloogia-, inseneriteaduste pädevus, digipädevus, enesemääratlus-, sotsiaalne ja õpipädevus, kodanikupädevus, ettevõtlikkuspädevus ning kultuuriteadlikkuse ja kultuurilise eneseväljenduse pädevus.

2. Kutsehariduse õppekavu ja erialavalikuid ja kvalifikatsioone ajakohastatakse vajaduse korral regulaarselt, tuginedes oskuste prognoosimisele (st lõpetanute edasise käekäigu jälgimise süsteemid, oskuste prognoosimise mehhanismid, sealhulgas sektori ja piirkondlikul tasandil).
3. Kutsehariduse pakkujatel on riikliku konteksti kohaselt piisavalt autonoomiat, paindlikkust, tuge ja rahastust, et kohandada pakuvat koolitust vastavalt muutuvale oskuste vajadusele, rohe- ja digiüleminekule ning majandussüklitele, tagades samal ajal kvaliteedi.
4. Kõikide tasemete kutsehariduse õppekavad sisaldavad töökohapõhise õppe komponente, mida laiendatakse ka jätkuõppele; õpipoisiõppe skeeme⁽²⁷⁾ arendatakse edasi, et laiendada noortegarantii pakkumisi, ⁽²⁸⁾ ning neid skeeme täiendatakse asjakohase toetuse⁽²⁹⁾ ja asjakohaste meetmetega õpipoisiõppe pakkumise stabiliseerimiseks ning väikeettevõtete spetsiifiliste probleemide lahendamiseks. Et luua töökohapõhise õppe võimalusi erinevates majandussektorites, võiks tööandjatele pakkuda ergutavaid meetmeid vastavalt siseriiklikule kontekstile.

Kutsehariduse keskmes on paindlikkus ja edasiminekuvõimalused

5. Kutsehariduse õppekavad on õppijakesksed, pakuvad kontakt- ja digiõpet või kombineeritud õpet, paindlikke ja moodulõppe võimalusi, mis põhinevad mitteformaalse ja informaalse õppe õpiväljundite tunnustamisel ning avavad tee karjäärile ja edasiõppimisele; kutseõppe jätkuõppe õppekavad on kavandatud sellisel, et neid saaks kohandada tööturu, sektori või üksikisiku täiendus- või ümberõppe vajadustega.
6. Kutsehariduse õppekavad põhinevad moodulitel või õpiväljundite ühikutel ning kehtestatud on hindamismehhanismid, mis võimaldavad inimestel saavutatud õpiväljundeid üle kanda, tunnustada ja koguda, et nad võiksid saada siseriiklikus kontekstis asjakohase kutse või osakutse.⁽³⁰⁾ Tasemeõppe peamine eesmärk on omandada tervikkutse.

Kutseharidus edendab innovatsiooni ja majanduskasvu ning tagab ettevalmistuse digi- ja roheüleminekuks ning väga nõutavate kutsealade jaoks

7. Kutseharidus on vastupanuvõimeline, kuna see on osa majandus-, tööstus- ja innovatsioonistrateegiast, sealhulgas majanduse taastamisega ning rohe- ja digiülemineku seotud strateegiast. Sellest tulenevalt tuleb kutsehariduse pakkumist märkimisväärselt kohandada ja/või laiendada, eelkõige täiskasvanute jaoks, soodustades ettevõtlus-, digi- ja roheliste oskuste omandamist.
8. Kutsehariduse tippkeskused toimivad kohalike investeringute soodustajana, toetades majanduse taastamist, rohe- ja digiüleminekut, Euroopa ja piirkondlikke innovatsiooni- ja nutika spetsialiseerumise strateegiaid, kutsehariduse arendamist, sealhulgas kõrgematel kvalifikatsioonitasemetel (Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku tasemed 5–8) riikliku konteksti kohaselt; samuti pakuvad need keskused uuenduslikke teenuseid, nagu klastrid ja ettevõtlusinkubaatorid idufirmadele, uuenduslik tehnoloogia VKEdele ning uuenduslikud ümberõppelahendused koondamisohus töötajatele.
9. Kutseharidusasutustel on juurdepääs tipptasemel taristule, nad on kehtestanud riikliku konteksti kohased digitaliseerimisstrateegiad⁽³¹⁾ ning nad lõimivad oma õppekavadesse ja organisatsioonide juhtimisse keskkonnasäästlikkuse ja sotsiaalse kestlikkuse ning nad aitavad seega täita ÜRO kestliku arengu eesmärged.

Kutseharidus on atraktiivne valik, mis põhineb koolituse/oskuste nüüdisaegsel ja digitaliseeritud pakkumisel

10. Esma- ja jätkukutseõpe on osa elukestvast õppest. Nii esma- kui ka jätkukutseõppe, üldhariduse ja kõrghariduse vahel on paindlikud ja üleminekuid võimaldavad seosed.

⁽²⁷⁾ Nagu on määratletud nõukogu 15. märtsi 2018. aasta soovitusel kvaliteetse ja tõhusa õpipoisiõppe Euroopa raamistiku kohta.

⁽²⁸⁾ Nagu on määratletud nõukogu 22. aprilli 2013. aasta soovitusel noortegarantii loomise kohta.

⁽²⁹⁾ See võib hõlmata ettevõtetevahelisi koolituskeskusi.

⁽³⁰⁾ Kooskõlas nõukogu 20. detsembri 2012. aasta soovitusel mitteformaalse ja informaalse õppe valideerimise kohta.

⁽³¹⁾ Näiteks SELFIE eneseanalüüsivahend toetab kutseharidusasutusi digitehnoloogiate kasutamisel, et tõhusalt õpetada ja õppida, ning parandada koostööd tööandjatega töökohapõhise õppe raames.

11. Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku tasemete 5–8 kutsehariduse õppekavasid arendatakse edasi vastavalt siseriiklikule kontekstile, et rahuldada suurenevat vajadust kõrgema taseme kutseoskuste järele;
12. Kutsehariduse õppekavades kasutatakse avatud, digitaalsete ja kaasavate õpikeskkondade asjakohast kombinatsiooni, sh õppimist soodustavaid töökohti, ning neid õppekavasid toetavad tiptasemel ja juurdepääsetavad taristud, seadmed ja tehnoloogia ning mitmekülgsed pedagoogikameetodid ja -vahendid, näiteks IKT-põhised simulaatorid, virtuaalne ja liitreaalsus, mis muudab koolituse kättesaadavamaks ja tõhusamaks, sealhulgas väikeettevõtjate jaoks ⁽³²⁾.
13. Kutseharidusvaldkonna õpetajad, koolitajad ja muud töötajad saavad tasemeõpet ja täienduskoolitust, et pakkuda kvaliteetset õpet, edendada tehnilisi ja digioskusi ning tulemuslikke uuenduslikke õppemeetodeid sealhulgas õpetamist virtuaalkeskonnas, kasutada oma töös tiptasemel kutse- ja digipedagoogikat, digiõppevahendeid ning töötada mitmekesisel ja mitmekultuurilisel keskkonnal. Nende karjäärivõimalused muutuvad atraktiivsemaks tänu mitmekesisematele värbamisviisidele, parematele karjäärivõimalustele ⁽³³⁾ ning tihedamale koostööle praktikajuhendajate/-koolitajate ja ettevõtete ning muude töökohtade vahel.
14. Rahvusvahelistumise strateegiad toetavad strateegilist lähenemisviisi rahvusvahelisele koostööle kutsehariduses, sealhulgas ELi piirialadel; sellised strateegiad levitavad edukaid siseriiklikke praktikaid kogu maailmas ja neid saab rakendada erineval viisil, näiteks õppijate ja õpetajate/koolitajate õpiränne ning osalemine ja ühine ettevalmistumine rahvusvahelisteks kutsevõistlusteks;
15. Loodud on võimalused kutseõppeasutuste õpilaste ja -töötajate õpirändeks, sealhulgas virtuaalseks, pikaajaliseks ja kolmandatesse riikidesse suunduvaks õpirändeks, ning seda hõlbustab õpiväljundite ühikute kasutamine ja tunnustamine ning teiste asjakohaste Euroopa algatuste kasutamine ⁽³⁴⁾.
16. Kogu ELis tagatakse kvaliteetsete elukestva õppe ja karjäärinõustamise teenuste abil selge ja kasutajasõbralik teave õppimis- ja karjäärivõimaluste ning tunnustamisvõimaluste kohta, kasutades täielikult ära Europassi ja muid digiteenuseid.

Kutseharidus edendab võrdseid võimalusi

17. Kutsehariduse õppekavad on kaasavad ja kättesaadavad sellistele haavatavatele rühmadele nagu puuetega inimesed, madala kvalifikatsiooniga / väheste oskustega inimesed, vähemused, rändetaustaga inimesed ning oma geograafilise asukoha ja/või sotsiaal-majanduslikult ebasoodsa olukorra tõttu piiratud võimalustega inimesed; sihipärased meetmed ja paindlikud koolitusformaadid ennetavad haridussüsteemist varakult lahkumist ning toetavad üleminekut koolist tööle.
18. Kutsehariduse õppekavad on kättesaadavad digitaalsete õppeplatvormide kaudu (mida toetavad vahendid, seadmed ja internetiühendus), eelkõige haavatavatele rühmadele ja maapiirkondade või äärealade elanikele.
19. Sihipäraste meetmetega edendatakse soolist tasakaalu traditsioonilistel nn meeste ja naiste kutsealadel ning käsitletakse koos nii sooga seotud kui ka muid stereotüüpe.

Kutseharidust toetab kvaliteedi tagamise kultuur

20. II lisas kirjeldatud Euroopa kvaliteeditagamise võrdlusraamistikku (EQAVETi raamistik) kasutatakse nii kutseõppe esma- kui ka jätkuõppe riiklikes kvaliteedi tagamise süsteemides; see hõlmab nii avaliku kui ka erasektori pakutavat kutseharidust kõigis õppevormides (nii kooli- kui ka töökohapõhises õppes, sealhulgas õpipoisiõppes) ja kõiki õpinguid (digitaalne, kontakt- või kombineeritud õpe) ning seda toetavad II lisas loetletud kutsehariduse kvaliteedi tagamise näidiskirjeldused ja ühised võrdlusnäitajad, mida kasutatakse nii süsteemi kui ka kooli tasandil riikliku konteksti kohaselt;

⁽³²⁾ Siia võivad kuuluda ka koostööne õpetamine, interdistsiplinaarne ja projektipõhine õpe, uued õppemeetodid õppeasutustes ja ettevõtetes ning tehisintellekti rakendamine õppes.

⁽³³⁾ Need võivad hõlmata mitut karjääri edendamise võimalust, varasema töökogemuse tunnustamist, hübriidõpetajaid/praktikajuhendajaid vastavalt siseriiklikule kontekstile.

⁽³⁴⁾ Näiteks vastastikuse mõistmise memorandumid ja koolituslepingu vormid.

21. Kutsehariduse kvaliteedi tagamise riiklik tugikeskus koondab jätkuvalt kõiki riigi ja piirkondliku tasandi asjaomaseid sidusrühmi, et:
- teha konkreetseid algatusi EQAVETi raamistiku rakendamiseks ja edasiarendamiseks,
 - teavitada ja kaasata mitmesuguseid sidusrühmi, sealhulgas kutsehariduse tippkeskusi, et aidata kaasa EQAVETi raamistiku rakendamisele,
 - toetada enesehindamist kui täiendavat ja tulemuslikku kvaliteedi tagamise vahendit, mis võimaldab mõõta edukust ja teha kindlaks parendusvaldkonnad (sealhulgas seoses kutseharidussüsteemide ja -asutuste digitaalse valmisolekuga),
 - osaleda aktiivselt kutsehariduse kvaliteedi tagamise Euroopa võrgustikus,
 - esitada EQAVETi raamistikul põhineva riikliku kvaliteedi tagamise korra ajakohastatud kirjeldus,
 - osaleda kvaliteedi tagamise vastastikusel hindamises ⁽³⁵⁾ ELi tasandil, et muuta kvaliteedi tagamise korraldus läbipaistvamaks ja järjepidevamaks ning suurendada usaldust liikmesriikide vahel.

Rakendamine riigi tasandil

Liikmesriikidel soovitatakse võtta koos sotsiaalpartnerite ja muude asjaomaste sidusrühmadega meetmeid kõnealuse poliitika elluviimiseks riigi tasandil. Selleks peaksid nad tegema järgmist.

22. Toetama jätkusuutlikke partnerlusi kutsehariduse juhtimiseks vastavalt siseriiklikule kontekstile ning vajaduse korral avaliku ja erasektori partnerluste kaudu; kaasama sotsiaalpartnereid ja kõiki asjaomaseid sidusrühmi, sealhulgas kutseharidusasutused, tööstusharud ja igas suuruses ettevõtted, avalikud ja erasektori tööturuasutused, kutseõpetajad ja praktikajuhendajad ning nende esindajad, sellised katusorganisatsioonid nagu tööstus-, kaubandus- ja käsitöökogad ning kutse- ja valdkondlikud organisatsioonid, noortegarantii riiklikud koordinaatorid, ESF ja muud ELi algatused, infotehnoloogia sektor, kutsehariduse tippkeskused, klastrid, õppijate ja lapsevanemate organisatsioonid, samuti kohalikud, piirkondlikud ja riiklikud ametiasutused; edendada selliseid partnerlussuhteid piirkondlikul ja valdkondlikul tasandil.
23. Kasutama võimalikult hästi ära Euroopa läbipaistvusvahendeid, nagu Euroopa kvalifikatsiooniraamistik, Euroopa ainepunktisüsteem (ECTS), Europass ning oskuste, kompetentside, kvalifikatsioonide ja ametite Euroopa klassifikaator (ESCO), hõlbustama kvalifikatsioonide ja välismaal veedetud õppeperioodide õpiväljundite automaatset vastastikust tunnustamist, ⁽³⁶⁾ võimaldama õppijatel kasutada Europassi mitmesuguseid võimalusi (nt oma kogemuste, oskuste ja kvalifikatsioonide registreerimine veebipõhises profiilis, mille abil võib saada karjäärinõustamist, õpirändekogemusi, digitaalselt allkirjastatud tunnustusi, samuti saada soovitusi ja otsida teavet õppimis- ja töövõimaluste, kvalifikatsioonide, valideerimise, tunnustamise kohta).
24. Kasutama võimalikult hästi ära Euroopa Liidu fonde ja vahendeid, millele toetatakse kutsehariduse reforme ja/või investeeringuid, sealhulgas digitaliseerimise ja keskkonnasäästlikkuse valdkonnas, näiteks Next Generation EU (taaste ja vastupidavuse rahastamisvahend, REACT-EU), Euroopa Sotsiaalfond+, TERA, Euroopa Regionaalarengu Fond, InvestEU, Erasmus+, programm „Euroopa horisont“, Interreg, programm „Digitaalne Euroopa“, õiglase ülemineku mehhanism ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfond ning moderniseerimisfond; soodustama nii avaliku kui ka erasektori lisainvesteeringute tegemist kutseharidusse.
25. Määrama asjakohasele kehtivale riiklikule korrale ja finantsraamistikule tuginedes 18 kuu jooksul pärast käesoleva soovitusel vastuvõtmist kindlaks soovitusel rakendamiseks riigi tasandil võetavad meetmed ja jälgima nende rakendamist, sealhulgas eraldades piisavalt riigi vahendeid ning pöörates suurt tähelepanu digitaliseerimise ja keskkonnasäästlikkuse loomimisele kogu kutseharidussektoris, võttes nõuetekohaselt arvesse haridus- ja koolitusasutuste vastutust/autonoomsust riikliku konteksti kohaselt.

⁽³⁵⁾ Vastastikune hindamine on üks vabatahtliku vastastikuse õppimise viise, mille eesmärk on toetada kvaliteedi tagamise korralduse parandamist ja läbipaistvust süsteemi tasandil (mis ei too kaasa akrediteerimismenetlust), tuginedes konkreetsele metoodikale, mille töötab välja kutsehariduse kvaliteedi tagamise Euroopa võrgustik.

⁽³⁶⁾ Kooskõlas nõukogu 26. novembri 2018. aasta soovitusel kõrg- ja keskhariduskvalifikatsioonide ning välismaal veedetud õppeperioodide õpiväljundite automaatse vastastikuse tunnustamise edendamise kohta.

VÕTTES NÕUETEKOHASELT ARVESSE SUBSIDIAARSUSE PÕHIMÕTET, KIIDAB HEAKS KOMISJONI KAVATSUSE:

viia ellu liidu kutsehariduspoliitikat, toetades liikmesriikide meetmeid, sealhulgas järgmise kaudu.

26. Tagades ELi kutsehariduspoliitika tulemusliku juhtimise kolmepoolse kutseõppe nõuandekomitee kaudu, jooksva tööprogrammi alusel ning koostöös kutseharidusvaldkonna peadirektorige, ⁽³⁷⁾ õppijate esindajate ning kutsehariduse pakkujatega.
27. Tagades, et ELi kutsehariduspoliitikat võetakse täielikult arvesse ELi majanduse taastekava, Euroopa rohelise kokkuleppe, Euroopa uue tööstusstrateegia ning kestliku ja digitaalse Euroopa kujundamiseks mõeldud VKEde strateegia rakendamisel ning et see poliitika on järjepidev ja ühtne osa kestlikku konkurentsivõimet, sotsiaalset õiglust ja vastupanuvõimet toetavast Euroopa oskuste tegevuskavast, digiõppe tegevuskavast, hariduse ja koolituse valdkonna üleeuroopalise koostöö üldisest raamistikust ning Euroopa haridusruumist.
28. Toetades rohkem õpipoisiõppe struktuurireforme õpipoisiõppe tugiteenuse kaudu ja andes uut hoogu Euroopa Õpipoisiõppe Liidule koostoimes noortegarantiiga; laiendades järk-järgult kutsehariduse tugiteenuseid koostöös CEDEFOPiga.
29. Uurides koos liikmesriikide ja asjaomaste sidusrühmadega, sealhulgas Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku nõuanderühma raames, mikrokvalifikatsioonitunnistuste kontseptsiooni ja kasutamist, sealhulgas kutsehariduses, nagu on kavandatud Euroopa oskuste tegevuskavas.
30. Toetades eesmärki luua ja arendada järk-järgult Euroopa kutsehariduse tippkeskuste platvormi ning kaardistades koos liikmesriikide ja asjaomaste sidusrühmadega Euroopa kutsealaseid põhiprofiile osana Europassi platvormist, täiendades seda võimaluse korral Euroopa läbipaistvusvahendite raames välja töötatud kutsealaste digipädevustega, et hõlbustada õppijate ja töötajate õpirännet ning kvalifikatsioonide läbipaistvust ja tunnustamist.
31. Toetades kutsehariduse pakkumise kvalitatiivset ja tõhusat digitaliseerimist nii koolis kui ka töökohapõhises õppes, edendades Euroopa pädevusraamistike ⁽³⁸⁾ ja enesehindamisvahendite ⁽³⁹⁾ kasutamist ning uurides kogu ELi hõlmava kutsehariduskoolide uuringu teostatavust.
32. Tugevdades Euroopa Õpipoisiõppe Liitu ning digioskusi ja töökohtade koalitsioone, nagu on välja kuulutatud Euroopa oskuste tegevuskavas.
33. Edendades Euroopa kutseharidussüsteeme rahvusvahelises kontekstis selliselt, et neid tunnustatakse kui kutseõppijate ülemaailmset võrdlusalust, sealhulgas toetades kutseharidussüsteemide rahvusvahelistumist ka ELi kandidaatriikide ja Euroopa naabruses asuvate riikidega koostöös Euroopa Koolitusfondiga; samuti edendades kutsevõistlusi ja teavituskampaaniaid, et muuta kutseharidus atraktiivsemaks ja mainekamaks, ning pakkudes kasutajasõbralikku juurdepääsu teabele kutsehariduse ning sellega seotud karjäärivõimaluste kohta, tuginedes Europassi võimalustele ja neid edasi arendades.
34. Tehes kutsehariduse valdkonnas koostööd rahvusvaheliste organisatsioonidega, eelkõige OECD, ILO, UNESCO ja Maailmapangaga.
35. Toetades liikmesriikide jõupingutusi käesoleva soovitusel rakendamisel, suurendades kutseharidusasutuste suutlikkust, sealhulgas nende digiüleminekut ja keskkonnasäästlikkust, ning edendades kutseharidusalaseid teadusuuringuid nii riikide kui ka ELi tasandil, rahastades neid asjakohastest liidu fondidest ja programmidest (Next Generation EU (taaste ja vastupidavuse rahastamisvahend ja REACT-EU), Euroopa Sotsiaalfond+, TERA, Euroopa Regionaalarengu Fond, InvestEU, programmid „Erasmus+“ ja „Euroopa horisont“, Interreg, programm „Digitaalne Euroopa“, õiglase ülemineku mehhanism, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfond, moderniseerimisfond).

⁽³⁷⁾ Kutseharidusvaldkonna peadirektorid määravad ametisse liikmesriigid.

⁽³⁸⁾ Näiteks Euroopa kodanike digipädevuse raamistik (DigComp), Euroopa digipädevuse raamistik haridustöötajatele (DigCompEdu) ja digipädevuse raamistik organisatsioonidele ((DigCompO).

⁽³⁹⁾ Näiteks SELFIE.

36. Tagades kvalitatiivse ja kvantitatiivse seire kooskõlas käesolevas soovitusel kindlaksmääratud ühiste eesmärkidega ja muude asjakohaste andmetega, sealhulgas investeeringute kohta, lisades need andmed Euroopa poolaasta protsessi ja asjakohastesse Euroopa järelevalve- ja aruandlusraamistikesse ning andes nõukogule iga viie aasta järel aru soovitusel rakendamise kohta, tuginedes riikide ja Euroopa tasandil kättesaadavatele andmetele ning CEDEFOPi iga-aastase seire tulemustele.

Käesoleva soovitusel asendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta soovitus Euroopa kvaliteeditagamise võrdlusraamistiku (EQAVET) loomise kohta kutsehariduse valdkonnas ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2009. aasta soovitus Euroopa kutsehariduse arvestuspunktide süsteemi (ECVET) loomise kohta.

Brüssel, 24. november 2020

Nõukogu nimel
eesistuja
M. ROTH

I LISA

Oskuste, hariduse ja koolituse valdkonda käsitlevad liidu asjakohased õigusaktid

1. Nõukogu 28. juuni 2011. aasta soovitus varakult haridussüsteemist lahkumise vähendamise poliitika kohta ⁽¹⁾.
2. Nõukogu 20. detsembri 2012. aasta soovitus mitteformaalse ja informaalsete õppe valideerimise kohta ⁽²⁾.
3. Nõukogu ja komisjoni 2015. aasta ühisaruanne hariduse ja koolituse valdkonna üleeuroopalise koostöö strateegilise raamistikku (HK 2020) rakendamise kohta – Hariduse ja koolituse valdkonna üleeuroopalise koostöö uued prioriteedid ⁽³⁾.
4. Nõukogu 19. detsembri 2016. aasta soovitus „Oskuste täiendamise meetmed: uued võimalused täiskasvanutele“ ⁽⁴⁾.
5. Nõukogu 22. mai 2017. aasta soovitus, milles käsitletakse elukestva õppe Euroopa kvalifikatsiooniraamistikku ning millega tunnustatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta soovitus Euroopa kvalifikatsiooniraamistiku loomise kohta elukestva õppe valdkonnas ⁽⁵⁾.
6. Nõukogu 20. novembri 2017. aasta soovitus haridusasutuse lõpetanute käekäigu jälgimise kohta ⁽⁶⁾.
7. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. aprilli 2018. aasta otsus (EL) 2018/646, milles käsitletakse oskuste ja kvalifikatsioonidega seotud paremate teenuste pakkumise ühist raamistikku (Europass) ning millega tunnustatakse kehtetuks otsus nr 2241/2004/EÜ ⁽⁷⁾.
8. Nõukogu 22. mai 2018. aasta soovitus võtmepädevuste kohta elukestvas õppes ⁽⁸⁾.
9. Nõukogu järeldused Euroopa haridusruumi visiooni suunas liikumise kohta ⁽⁹⁾.
10. Nõukogu 26. novembri 2018. aasta soovitus kõrg- ja keskhariduskvalifikatsioonide ning välismaal läbitud õppeperioodide õpiväljundite automaatse vastastikuse tunnustamise edendamise kohta ⁽¹⁰⁾.
11. Nõukogu järeldused nõukogu soovitus „Oskuste täiendamise meetmed: uued võimalused täiskasvanutele“ ⁽¹¹⁾ rakendamise kohta.
12. Nõukogu resolutsioon Euroopa haridusruumi edasise arendamise kohta, et toetada tulevikku suunatud haridus- ja koolitussüsteeme ⁽¹²⁾.
13. Nõukogu järeldused heaolumajanduse kohta ⁽¹³⁾.
14. Komisjoni teatis „2020. aasta kestliku majanduskasvu strateegia“ ⁽¹⁴⁾.

⁽¹⁾ ELT C 191, 1.7.2011, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 398, 22.12.2012, lk 1.

⁽³⁾ ELT C 417, 15.12.2015, lk 25.

⁽⁴⁾ ELT C 484, 24.12.2016, lk 1.

⁽⁵⁾ ELT C 189, 15.6.2017, lk 15.

⁽⁶⁾ ELT C 423, 9.12.2017, lk 1.

⁽⁷⁾ ELT L 112, 2.5.2018, lk 42.

⁽⁸⁾ ELT C 189, 4.6.2018, lk 1.

⁽⁹⁾ ELT C 195, 7.6.2018, lk 7.

⁽¹⁰⁾ ELT C 444, 10.12.2018, lk 1.

⁽¹¹⁾ ELT C 189, 5.6.2019, lk 23.

⁽¹²⁾ ELT C 389, 18.11.2019, lk 1.

⁽¹³⁾ 13432/19.

⁽¹⁴⁾ COM(2019) 650 final.

II LISA

EQAVETi raamistik

A osa. EQAVETi näidiskirjeldused

Käesolevas lisas esitatakse näidiskirjeldused, mille eesmärk on toetada liikmesriike ning kutsehariduse pakkujaid nende poolt asjakohaseks peetaval viisil, EQAVETi raamistiku rakendamisel. Kirjeldused on struktureeritud kvaliteediringi etappide kaupa: *kavandamine – rakendamine – hindamine – läbivaatamine*. Neid saab kasutada nii esma- kui ka jätkukutseõppes ning kõigis õppevormides, nii kooli- kui töökohapõhises õppevormis, sealhulgas õpipoisiõppes.

Kvaliteedikriteeriumid	Kutseharidussüsteemi tasandi näidiskirjeldused	Kutsehariduse pakkuja tasandi näidiskirjeldused
Kavandamine põhineb asjaomaste sidusrühmade ühisel strateegilisel visioonil ning sisaldab selgelt kindlaks määratud eesmärke, meetmeid ja näitajaid	<p>Kutsehariduse eesmärgid seatakse keskpikas ja pikas perspektiivis ning need on seotud Euroopa ja kestliku arengu eesmärkidega, võttes arvesse keskkonnasäästlikkusega seotud kaalutlusi</p> <p>Kutsehariduse eri tasandi eesmärkide seadmisel kaasatakse sotsiaalpartnerid ja kõik muud asjaomased sidusrühmad</p> <p>Seatakse eesmärgid ja nende täitmise jälgimiseks kasutatakse erinäitajaid (edukriteeriumid)</p> <p>Kehtestatakse tööturu ja ühiskonna koolitusvajaduste kindlakstegemise mehhanismid ja menetlused</p>	<p>Kutsehariduse pakkujad lähtuvad kohalike eesmärkide seadmisel Euroopa, riiklikest ja piirkondlikest kutsehariduse poliitika eesmärkidest</p> <p>Seatakse selged eesmärgid ja jälgitakse nende täitmist ning õppekavad töötatakse välja neist eesmärkidest lähtuvalt</p> <p>Peetakse pidevalt nõu sotsiaalpartnerite ja kõigi teiste asjaomaste sidusrühmadega, et selgitada välja kohalikud/individuaalsed erivajadused</p> <p>Määratakse selgelt kindlaks kvaliteedi juhtimise ja parandamisega seotud vastutusvaldkonnad</p> <p>Töötajad kaasatakse varakult kavandamisse, sh kvaliteedijuhtimises</p>
	<p>Töötatakse välja teabepoliitika, et tagada kvaliteedialaste tulemuste optimaalne avalikustamine vastavalt riiklikele/piirkondlikele andmekaitseõuetele</p> <p>Töötatakse välja isiku pädevuste tunnustamise, valideerimise ja sertifitseerimise standardid ja juhised</p> <p>Kutsehariduse kvalifikatsioone kirjeldatakse õpiväljundite abil</p> <p>Luuakse mehhanismid kvalifikatsioonide kavandamise, hindamise ja läbivaatamise kvaliteedi tagamiseks</p> <p>Kutsehariduse õppekavad kavandatakse nii, et võimaldada paindlikke õppimisvõimalusi ja reageerida kiiresti tööturu muutuvatele vajadustele</p>	<p>Kutsehariduse pakkujad kavandavad asjaomaste sidusrühmadega tehtavaid koostööalgatusi</p> <p>Asjaomased sidusrühmad osalevad kohalike vajaduste analüüsimisel</p> <p>Kutsehariduse pakkujad rakendavad selget ja läbipaistvat kvaliteeditagamissüsteemi</p> <p>Meetmed kavandatakse nii, et tagada andmekaitse-eeskirjade järgimine</p>

Kvaliteedikriteeriumid	Kutseharidussüsteemi tasandi näidiskirjeldused	Kutsehariduse pakkuja tasandi näidiskirjeldused
<p>Rakenduskavade koostamisel peetakse nõu sidusrühmadega ja need kavad sisaldavad selgeid põhimõtteid</p>	<p>Rakenduskavad koostatakse koostöös sotsiaalpartnerite, kutsehariduse pakkujate ning teiste asjaomaste eri tasandite sidusrühmadega</p> <p>Rakenduskavade puhul on hinnatud ressursivajadust ja kasutajate suutlikkust ning vajalikke toetavaid vahendeid ja juhiseid</p> <p>Töötatakse välja eri tasanditel toimuva rakendamise juhised ja standardid. Need juhised ja standardid hõlmavad kvalifikatsioonide hindamist, valideerimist ja sertifitseerimist</p> <p>Rakenduskavad sisaldavad spetsiaalset tuge kutseõpetajate ja -koolitajate koolituseks, sealhulgas digioskuste ja keskkonناسäästlikkuse valdkonnas</p>	<p>Ressursid suunatakse/jaotatakse organisatsioonisiselt selliselt, et oleks tagatud rakenduskavades seatud eesmärkide täitmine</p> <p>Kavandatud meetmete rakendamiseks toetatakse selgesõnaliselt asjakohaseid ja kaasavaid partnerlussuhteid, sealhulgas õpetajate ja koolitajate vahel</p> <p>Töötajate pädevuste strateegilises arengukavas määratakse kindlaks õpetajate ja koolitajate koolitusvajadused</p> <p>Et toetada suutlikkuse suurendamist ning parandada kvaliteeti ja tulemusi, osalevad töötajad regulaarselt koolitustel ning arendavad koostööd asjaomaste organisatsiooniväliste sidusrühmadega</p>
	<p>Kutsehariduse pakkujate vastutust raamistiku rakendamisel kirjeldatakse selgelt ja läbipaistvalt</p> <p>Töötatakse välja riiklik ja/või piirkondlik kvaliteeditagamise raamistik, mis sisaldab kutsehariduse pakkujate tasandi juhiseid ja kvaliteedistandardeid, et edendada pidevat täiustamist ja eneseregulatsiooni</p>	<p>Kutsehariduse pakkujate õppekavad võimaldavad õppijatel saavutada oodatavaid õpiväljundeid ja osaleda õppeprotsessis</p> <p>Kutsehariduse pakkujad vastavad isikute õpivajadustele, kasutades õppijakeskset lähenemisviisi, mis võimaldab õppijatel saavutada oodatavad õpiväljundid</p> <p>Kutsehariduse pakkujad edendavad innovatsiooni nii kooli- kui ka tööõppe õpetamis- ja õppimismeetodites, kasutades digitehnoloogiat ja e-õppe vahendeid</p> <p>Kutsehariduse pakkujad kasutavad isikute õpiväljundite hindamiseks sobivaid, täpseid ja usaldusväärseid meetodeid</p>
<p>Tulemusi ja protsesse hinnatakse regulaarselt ja seda toetab mõõtmine</p>	<p>Töötatakse välja hindamismetoodika, sh sise- ja välishindamise tegemiseks</p> <p>Lepitakse kokku sidusrühmade kaasamises jälgimisse ja hindamisse ning seda kaasamist kirjeldatakse selgelt</p> <p>Riiklikud/piirkondlikud kvaliteedi parandamise ja tagamise standardid ja protsessid on asjakohased ja sektori vajadustega proportsionaalsed</p> <p>Süsteemide suhtes tehakse vastavalt vajadusele enesehindamist ning sise- ja väliskontrolli</p>	<p>Riiklike ja piirkondlike eeskirjade/raamistike alusel või kutsehariduse pakkujate algatusel toimub korrapärane enesehindamine, mis hõlmab ka kutseharidusasutuste digitaalset valmisolekut ja keskkonناسäästlikkust</p> <p>Hindamine ja läbivaatamine hõlmab haridus- ja koolitusprotsesse ja -tulemusi, sh õppijate rahulolu ning töötajate tulemusnäitajaid ja rahulolu</p>

Kvaliteedikriteeriumid	Kutseharidussüsteemi tasandi näidiskirjeldused	Kutsehariduse pakkuja tasandi näidiskirjeldused
	<p>Rakendatakse varajase hoiatamise süsteeme</p> <p>Kasutatakse tulemuslikkuse näitajaid</p> <p>Et mõõta edusamme ja selgitada välja parandamist vajavad valdkonnad, kogutakse regulaarselt asjakohaseid ja sidusaid andmeid</p> <p>Töötatakse välja sobiv andmekogumise meetodika, nt küsimustikud, näitajad/ mõõtemetodid</p>	<p>Hindamine ja läbivaatamine hõlmab andmete kogumist ja kasutamist ning piisavaid ja tulemuslikke mehhanisme sisemiste ja väliste sidusrühmade kaasamiseks</p> <p>Rakendatakse varajase hoiatamise süsteeme</p>
Läbivaatamine	<p>Määratakse kindlaks läbivaatamise kord, mehhanismid ja vahendid ning neid kasutatakse pakkumise kvaliteedi parandamiseks kõikidel tasanditel</p> <p>Protsessid vaadatakse korrapäraselt läbi ja koostatakse tegevuskavad muudatuste jaoks</p> <p>Süsteeme kohandatakse vastavalt</p> <p>Hindamistulemused avalikustatakse</p>	<p>Õppijatelt küsitakse tagasisidet nende individuaalsete õpikogemuste ning õppe- ja õpetamiskeskonna kohta</p> <p>Seda kasutatakse koos õpetajate, praktikajuhendajate ja kõigi teiste asjaomaste sidusrühmade tagasisidega, et töötada välja edasisi meetmeid</p> <p>Avalikkusel on läbivaatamistulemustele ulatuslik juurdepääs</p> <p>Tagasiside- ja läbivaatamismenetlused on organisatsiooni strateegilise õppeprotsessi osa ning need toetavad kvaliteetse õppe arendamist ja parandavad õppijate võimalusi</p> <p>Hindamise tulemusi arutatakse asjaomaste sidusrühmadega ja koostatakse asjakohased tegevuskavad</p>

B osa. EQAVETi näitajate võrdluskogum

Käesolevas jaos on esitatud võrdlusnäitajad, mida saab EQAVETi raamistiku rakendamisel kasutada, et toetada riiklike/piirkondlike kutseharidussüsteemide ja/või kutsehariduse pakkujate hindamist ja nende kvaliteedi parandamist.

Näitaja	Näitaja liik	Poliitika eesmärk
Kvaliteeditagamise üldnäitajad		
Nr 1		
<p>Kvaliteeditagamissüsteemi olulisus kutsehariduse pakkujate (edaspidi „pakkuja“) jaoks:</p> <p>a) selliste pakkujate osakaal, kes rakendavad kas seaduse alusel või omal algatusel organisatsioonisiseseid kvaliteeditagamissüsteeme</p> <p>b) akrediteeritud pakkujate osakaal</p>	Tausta-/sisendnäitaja	<p>Edendada pakkujate tasandil kvaliteedi parandamise kultuuri</p> <p>Muuta koolituse kvaliteet läbipaistvamaks</p> <p>Suurendada koolituse pakkumise vallas vastastikust usaldust</p>
Nr 2		
<p>Investeerimine õpetajate ja praktikajuhendajate koolitusse:</p> <p>a) täienduskoolituses osalevate õpetajate ja praktikajuhendajate osakaal</p>	Sisend-/protsessinäitaja	Edendada õpetajate ja praktikajuhendajate vastutust kutsehariduse kvaliteedi parandamisel

Näitaja	Näitaja liik	Poliitika eesmärk
b) investeeritud vahendite summa, sealhulgas digioskustesse investeeritud vahendid		Parandada kutsehariduse vastavust tööturu muutuvatele vajadustele Suurendada individuaalset õpisuutlikkust Parandada õppijate tulemusi

Kutsehariduspoliitika kvaliteedieesmärgede toetavad näitajad

Nr 3

Kutsehariduse õppekavades osalemise määr: kutsehariduse õppekavades osalejate arv ⁽¹⁾ vastavalt õppekava liigile ja üksikutele kriteeriumidele ⁽²⁾	Sisend-, protsessi-/ väljundnäitaja	Koguda põhiteavet kutsehariduse atraktiivsuse kohta kutseharidussüsteemi ja pakkujate tasandil Toetada sihipäraselt kutsehariduse kättesaadavamaks muutmist, sh ebasoodsas olukorras olevate rühmade jaoks
---	--	--

Nr 4

Kutsehariduse õppekavade läbimise määr: kutsehariduse õppekava edukalt läbinud / õppekavast väljalangenud isikute arv (vastavalt õppekava liigile ja üksikutele kriteeriumidele)	Protsessi-/väljund-/ tulemusnäitaja	Koguda põhiteavet haridusalaste saavutuste ja koolituse kvaliteedi kohta Arvutada välja väljalangevuse määr võrreldes osalusmääraga Toetada õppekavade edukat läbimist kui ühte peamist kutsehariduse kvaliteedi tagamise eesmärki Toetada kohandatud koolituse pakkumist, sh ebasoodsas olukorras olevatele rühmadele
---	--	--

Nr 5

Töö leidmise määr pärast kutsehariduse õppekava läbimist: a) kutsehariduses osalenute tegevus kindlaksmääratud ajal pärast koolituse läbimist (vastavalt õppekava liigile ja üksikutele kriteeriumidele) ⁽³⁾ b) tööle asunud õppijate osakaal kindlaksmääratud ajal pärast koolituse läbimist (vastavalt õppekava liigile ja üksikutele kriteeriumidele)	Väljundnäitaja	Toetada tööalast konkurentsivõimet Parandada kutsehariduse vastavust tööturu muutuvatele vajadustele Toetada kohandatud koolituse pakkumist, sh ebasoodsas olukorras olevatele rühmadele
--	----------------	--

⁽¹⁾ Esmakutseõppe puhul: õppijat loetakse osalejaks pärast seda, kui ta on õppes osalenud kuus nädalat. Elukestva õppe puhul: ametlikes kutsehariduse õppekavades osalevate elanike protsent.

⁽²⁾ Lisaks põhiteabele soo ja vanuse kohta võib kasutada teisi sotsiaalseid kriteeriume, nt madala haridustasemega noored, kõrgeim haridustase, rändajad, puudega isikud, töötuse kestus.

⁽³⁾ Esmakutseõppe puhul: sealhulgas teave väljalangenud õppijate tegevuse kohta.

Näitaja	Näitaja liik	Poliitika eesmärk
Nr 6		
Omandatud oskuste kasutamine töökohal: a) teave ametikoha kohta, millele isikud on pärast koolituse läbimist asunud (vastavalt õppekava liigile ja üksikutele kriteeriumidele) b) isikute ja tööandjate rahulolu omandatud oskuste/pädevustega	Väljundnäitaja (kvalitatiivsete ja kvantitatiivsete näitajate kombinatsioon)	Suurendada tööalast konkurentsivõimet Suurendada kutsehariduse vastavust tööturu muutuvatele vajadustele Toetada kohandatud koolituse pakkumist, sh ebasoodsas olukorras olevatele rühmadele
Tautsteave		
Nr 7		
Töötuse määr ⁽⁴⁾ vastavalt üksikutele kriteeriumidele	Taustanäitaja	Tautsteave poliitiliste otsuste tegemiseks kutseharidussüsteemi tasandil
Nr 8		
Haavatavate elanikkonnarühmade osalemine: a) nende kutsehariduses osalejate protsent, keda liigitatakse ebasoodsas olukorras olevatesse elanikkonnarühmadesse (määratletud piirkonnas või seirealal) vastavalt vanusele ja soole b) ebasoodsas olukorras olevate elanikkonnarühmade edumäär vastavalt vanusele ja soole	Taustanäitaja	Tautsteave poliitiliste otsuste tegemiseks kutseharidussüsteemi tasandil Toetada ebasoodsas olukorras olevate elanikkonnarühmade juurdepääsu kutseharidusele Toetada kohandatud koolituse pakkumist ebasoodsas olukorras olevatele elanikkonnarühmadele
Nr 9		
Tööturu koolitusvajaduste väljaselgitamise mehhanismid: a) teave mehhanismide kohta, mis on võetud kasutusele muutuvate vajaduste väljaselgitamiseks eri tasanditel b) tõendid selliste mehhanismide kasutamise ja tulemuslikkuse kohta	Tausta-/sisendnäitaja (kvalitatiivne teave)	Suurendada kutsehariduse reageerimisvõimet tööturu muutuvatele vajadustele Toetada tööalast konkurentsivõimet
Nr 10		
Kavad, mida kasutatakse kutsehariduse kättesaadavamaks muutmiseks ning (potentsiaalsetele) kutseharidussüsteemis õppijatele suuniste pakkumiseks: a) teave eri tasandil olemasolevate kavade kohta b) tõendid nende tulemuslikkuse kohta	Protsessinäitaja (kvalitatiivne teave)	Edendada juurdepääsu kutseharidusele, sh ebasoodsas olukorras olevate elanikkonnarühmade jaoks Pakkuda suuniseid (potentsiaalsetele) kutseharidussüsteemis õppijatele Toetada kohandatud koolituste pakkumist

⁽⁴⁾ Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni määratluse kohaselt tööta isikud vanuses 15–74, kes otsivad aktiivselt tööd ja on valmis tööle minema.

II

(Teatised)

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

EUROOPA KOMISJON

KOMISJONI TEATIS

läbivaadatud pankade kriisilahendusraamistiku teatavate õigusnormide tõlgenduse kohta vastuseks liikmesriikide ametiasutuste tõstatatud küsimustele (komisjoni teine teatis)

(2020/C 417/02)

Euroopa Parlament ja nõukogu võtsid Euroopa Komisjoni poolt 2016. aasta novembris esitatud pangandusreformi paketi vastu 20. mail 2019 ja see avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* 7. juunil 2019. Pakett sisaldab muu hulgas liidu kriisilahendusraamistiku muudatusi, mis tehakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/879⁽¹⁾ (millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL⁽²⁾ (pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv)) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/877⁽³⁾ (millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 806/2014⁽⁴⁾ (ühtse kriisilahenduskorra määrus)). Selle reformiga rakendatakse liidus globaalsete süsteemselt oluliste pankade suhtes kohaldatav kogu kahjumikatmisvõime rahvusvaheline standard, mille finantsstabiilsuse nõukogu võttis vastu 2015. aasta novembris, ning tõhustatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamist kõikide pankade suhtes. Läbivaadatud raamistik peaks olukorras, kus pangad satuvad finantsraskustesse ja nende suhtes algatatakse seejärel kriisilahendus, suurendama pankade kahjumi katmise võimet ja hõlbustama nende rekapitalizeerimist eravahendite abil.

Direktiivi (EL) 2019/879 artikli 3 lõike 1 kohaselt peaksid liikmesriigid kõnealuse direktiivi sätteid siseriiklikkusse õigusesse üle võtma 28. detsembriks 2020. Selleks et hõlbustada õigeaegset, järjepidevat ja täpset ülevõtmist, võttis komisjon 29. septembril 2020 vastu teatise, mis sisaldab vastuseid liikmesriikide ametiasutuste tõstatatud küsimustele, mis

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/879, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses krediitiasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõimega ning direktiivi 98/26/EÜ (ELT L 150, 7.6.2019, lk 296).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

(³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/877, millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses krediitiasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitalizeerimisvõimega (ELT L 150, 7.6.2019, lk 226).

(⁴) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

käsitlevad pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi teatavate sätete tõlgendamist ja nende koostoimet ühtse kriisilahenduskorra määрусega, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määрусega (EL) nr 575/2013 ⁽⁵⁾ (kapitalinõuete määрус) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2013/36/EL ⁽⁶⁾ (kapitalinõuete direktiiv) ⁽⁷⁾.

Liikmesriikide ametiasutused esitasid täiendavaid küsimusi ja komisjon kavatses neile vastata käesoleva teise teatise lisas.

Seda silmas pidades esitab komisjon käesolevas teatises vastused, mis on seotud järgmiste õigusaktidega:

- direktiiv (EL) 2014/59/EL (pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv), mida on muudetud direktiiviga (EL) 2019/879;
- määрус (EL) nr 806/2014 (ühtse kriisilahenduskorra määрус), mida on muudetud määрусega (EL) 2019/877;
- määрус (EL) nr 575/2013 (kapitalinõuete määрус), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määрусega (EL) 2019/876 ⁽⁸⁾;
- direktiiv 2013/36/EL (kapitalinõuete direktiiv), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/878 ⁽⁹⁾.

Käesolevas teatises selgitatakse juba kohaldatavates õigusaktides sisalduvaid sätteid. Sellega ei laiendata mingil viisil nendest õigusaktidest tulenevaid õigusi ja kohustusi ega kehtestata asjaomastele ettevõtjatele ja pädevatele asutustele täiendavaid nõudeid. Teatise eesmärk on üksnes aidata liikmesriikide ametiasutusi asjaomaste õigusnormide ülevõtmisel siseriiklikku õigusesse ja nende rakendamisel. Liidu õiguse siduva tõlgendamise pädevus on ainult Euroopa Liidu Kohtul. Käesolevas teatises väljendatud seisukohad ei mõjuta seisukohta, mille Euroopa Komisjon võib võtta liidu ja liikmesriikide kohtutes.

Teine teatis täiendab 29. septembril 2020 juba vastu võetud komisjoni teatist.

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määрус (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määрус (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

⁽⁷⁾ Komisjoni teatis läbivaadatud pankade kriisilahendusraamistiku teatavate õigusnormide tõlgenduse kohta vastuseks liikmesriikide ametiasutuste tõstatatud küsimustele (ELT C 321, 29.9.2020, lk 1).

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määрус (EL) 2019/876, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses finantsvõimenduse määra, stabiilse netorahastamise kordaja, omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete, vastaspoole krediidiriski, tururiski, keskses vastaspooltes olevate positsioonide, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate riskipositsioonide, riskide kontsentreerumise, aruandlus- ja avalikustamisnõuetega ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 150, 7.6.2019, lk 1).

⁽⁹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/878, millega muudetakse direktiivi 2013/36/EL seoses vabastatud üksuste, finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate, tasustamise, järelevalvemeetmete ja -volituste ning kapitali säilitamise meetmetega (ELT L 150, 7.6.2019, lk 253).

LISA

Lühendid

AIFI valitsejad – alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad;

täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendid – täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, millele on osutatud CRRi artikli 52 lõikes 1;

BRRD – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2014/59/EL, ⁽¹⁾ mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/879 ⁽²⁾;

BRRD I – direktiiv (EL) 2014/59/EL ilma muudatusteta;

kombineeritud puhvri nõue – CRD artikli 128 punktis 6 sätestatud kombineeritud puhvri nõue;

esimese taseme põhiomavahendid – esimese taseme põhiomavahendid, millele on osutatud CRRi artiklis 50;

CRD – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL, ⁽³⁾ mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/878 ⁽⁴⁾;

CRR – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013, ⁽⁵⁾ mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/876 ⁽⁶⁾;

EBA – Euroopa Pangandusjärelevalve;

ESMA – Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve;

omavahendite ja kõlblike kohustuste väline miinimumnõue – omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, mida kohaldatakse kriisilahendussubjektide suhtes ja millele on osutatud BRRD artiklis 45e;

G-SII – globaalne süsteemselt oluline ettevõtja;

omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemine miinimumnõue – omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue, mida kohaldatakse kriisilahendussubjekti või kolmanda riigi ettevõtja tütarettevõtjate suhtes, kes ei ole ise kriisilahendussubjektid, ja millele on osutatud BRRD artiklis 45f;

maksimaalne jaotatav summa – omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega seotud väljamaksete maksimumsumma, millele on osutatud BRRD artiklis 16a;

MiFID – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/65/EL ⁽⁷⁾;

MPE – mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamine;

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/879, millega muudetakse direktiivi 2014/59/EL seoses krediidiasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapitaliseerimisvõimega ning direktiivi 98/26/EÜ (ELT L 150, 7.6.2019, lk 296).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/878, millega muudetakse direktiivi 2013/36/EL seoses vabastatud üksuste, finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate, tasustamise, järelevalvemeetmete ja -volituste ning kapitali säilitamise meetmetega (ELT L 150, 7.6.2019, lk 253).

⁽⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁽⁶⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/876, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses finantsvõimenduse määra, stabiilse netorahastamise kordaja, omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete, vastaspoole krediidiriski, tururiski, kesketes vastaspooltes olevate positsioonide, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate riskipositsioonide, riskide kontsentreerumise, aruandlus- ja avalikustamismäärustega ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 150, 7.6.2019, lk 1).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

MREL – omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue;

võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõte – põhimõte, et ühegi võlausaldaja olukord kriisilahenduses ei tohi olla halvem kui tavalises maksejõuetusmenetluses;

SEL – allutatud kõlblik kohustus, mis vastab CRRi artiklis 72a sätestatud tingimustele, välja arvatud CRRi artikli 72a lõike 1 punktis b ja artikli 72b lõigetes 3–5 sätestatud tingimused;

SRB – Ühtne Kriisilahendusnõukogu;

SRM – ühtne kriisilahenduskord;

SRMR – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 806/2014, (*) mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/877 (*);

SRMR I – määrus (EL) nr 806/2014 ilma muudatusteta;

koguriskipositsiooni näitaja – CRRi artiklite 429 ja 429a kohaselt arvatav koguriskipositsiooni näitaja;

teise taseme omavahendite instrumendid – teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, millele on osutatud BRRD artikli 2 lõike 1 punktis 73;

TLAC – kogu kahjumikatmisvõime;

kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõue – globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate suhtes kohaldatava kogu kahjumikatmisvõime standardi kohane ühtlustatud miinimumtase, millele on osutatud CRRi artiklites 92a ja 92b ning BRRD artikli 45d lõike 1 punktis a ja lõike 2 punktis a;

kogu kahjumikatmisvõime standard – kogu kahjumikatmisvõime tingimused, mille finantsstabiilsuse nõukogu avaldas 2015. aasta novembris;

tipp-pangad – kriisilahenduse konsolideerimisgruppidesse kuuluvad kriisilahendussubjektid, kelle varade maht on suurem kui 100 miljardit eurot, nagu on osutatud BRRD artikli 45c lõikes 5;

koguriskipositsioon – CRRi artikli 92 lõike 3 kohaselt arvatav koguriskipositsioon;

eurofondid – vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjad.

Kõiki käesoleva lisa viiteid õigusnormidele tuleks käsitada viidetena BRRD õigusnormidele, kui ei ole sätestatud teisiti.

A. KÜSIMUSED SEoses MÕISTETEGA

1. Küsimus (artikkel 2)

Kas artikli 2 lõike 1 punktis 71b määratletud allutatud kõlblikud kohustused (*subordinated eligible instruments*) hõlmavad ka artiklis 44a osutatud allutatud kõlblike kohustusi (*subordinated eligible liabilities*)?

Vastus

BRRD artiklis 44a osutatud allutatud kõlblikud kohustused on hõlmatud BRRD artikli 2 lõike 1 punktis 71b määratletud „allutatud kõlblike kohustuste“ mõistega. Viimati nimetatud punktis esitatud määratlus on esimesest laiem, kuna allutatud kõlblikud instrumendid hõlmavad ka teise taseme omavahendite instrumente, mis vastavad CRRi artikli 72a lõike 1 punkti b tingimustele.

2. Küsimus (artikkel 2)

Millistel tingimustel ja millised kolmandate riikide ettevõtjad arvatakse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi kaasatuks, juhul kui kohaldatakse artikli 2 lõike 1 punktis 83b sätestatud kriisilahenduse konsolideerimisgruppi määratlust?

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/877, millega muudetakse määrust (EL) nr 806/2014 seoses krediidiasutuste ja investeerimisühingute kahjumikatmis- ja rekapiitalseerimisvõimega (ELT L 150, 7.6.2019, lk 226).

Vastus

Kolmandate riikide ettevõtjate arvamine kriisilahenduse konsolideerimisgruppi sõltub konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas esitatud kriisilahendusstrateegiast. See strateegia määratakse kindlaks asjaomase kriisilahendusasutuse otsusega vastavalt artikli 12 lõigetele 1 ja 3 ning artikli 45e lõike 2 viimasele lauseosale.

Kui konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas on sätestatud, et kolmandas riigis asuva tütarettevõtja maksejõuetuse korral annaks liidus tegutsev emaettevõtja sellele tütarettevõtjale tuge, tuleks tütarettevõtja kaasata asjaomase liidu emaettevõtja juhitud kriisilahenduse konsolideerimisgruppi. Kui aga konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava kohaselt tegeleksid kolmanda riigi tütarettevõtja maksejõuetusega kolmanda riigi asjaomased ametiasutused kolmanda riigi kriisilahenduse või muu kolmanda riigi menetluse kaudu, ei tohiks tütarettevõtjat liidu emaettevõtja juhitud kriisilahenduse konsolideerimisgruppi kaasata.

3. Küsimus (artikkel 2)

Mis eesmärgil viidatakse artikli 2 lõike 1 punktis 5 mõiste „tütarettevõtja“ määratluses artiklile 7?

Vastus

Tütarettevõtja määratlust BRRD artikli 2 lõike 1 punktis 5 muudeti direktiiviga (EL) 2019/879, et selgitada keskasutusega püsivalt seotud krediidasutuste, keskasutuse enda ja nende vastavate tütarettevõtjate kohtlemist, võttes arvesse nende konkreetset konsolideerimisgrupi struktuuri.

Tütarettevõtja määratluse teise osa lisamisega täpsustatakse, et artiklite 7, 12, 17, 18, 45–45m, 59–62, 91 ja 92 kohaldamisel tuleks viiteid tütarettevõtjale tõlgendada nii, et see hõlmab ka ettevõtjaid, kes kuuluvad artikli 2 lõike 1 punkti 83b alapunktis b osutatud kriisilahenduse konsolideerimisgruppidesse, st keskasutusega püsivalt seotud krediidasutusi, keskasutust ennast ja nende vastavaid tütarettevõtjaid. Nende konsolideerimisgruppide konkreetse omandistruktuuri tõttu ei kuulu kõnealused ettevõtjad tavaliselt tütarettevõtja mõiste esimese osa alla. Mõiste „tütarettevõtja“ ulatust tuleks laiendada siiski vaid vajaduse korral, võttes arvesse, millised selliste kriisilahenduse konsolideerimisgruppide ettevõtjad peaksid kriisilahendusasutuse otsuse kohaselt vastama artikli 45e lõikele 3.

Tütarettevõtja mõiste teises osas esitatud viitega artiklile 7 täpsustatakse, et seda sätet, mille kohaselt tuleb koostada konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kava, milles määratakse kindlaks meetmed, mida võib rakendada liidus tegutseva emaettevõtja ja iga üksiku tütarettevõtja tasandil, kohaldatakse ka artikli 2 lõike 1 punkti 83b alapunktis b osutatud kriisilahenduse konsolideerimisgruppidesse kuuluvate ettevõtjate suhtes. Ehkki finantsseisundi taastamise kava koostatakse kogu konsolideerimisgrupi kohta ja mitte kriisilahendusasutuse poolt konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas kindlaks määratud kriisilahenduse konsolideerimisgrupi kohta, oli seadusandja tahe täpsustada, et viited tütarettevõtjale võivad artiklis 7 hõlmata vajaduse korral ka eespool nimetatud kriisilahenduse konsolideerimisgruppidesse kuuluvaid ettevõtjaid.

4. Küsimus (artikkel 2)

Mis on BRRD artikli 2 lõike 1 punkti a alapunktis 5 osutatud keskasutuse määratlus?

Vastus

BRRDs ei ole sätestatud mõiste „keskasutus“ määratlust, kuna see võib olla liikmesriigi õigusaktidest olenevalt erinev. Iga liikmesriik võib keskasutuse määratleda oma seaduste kohaselt, tingimusel et sellega on seotud mitu krediidasutust või investeerimisühingut. Ehkki viitena saab kasutada CRRi artikli 10 lõikes 1 nimetatud tunnusjooni, mis kajastuvad BRRD artikli 45g punktides a–d, ei saa neid kasutada keskasutuse määratlemiseks, vaid pigem keskasutusega seotuse tunnusjoontena. Praktikas tähendab see, et ettevõtjad, keda siseriikliku õiguse kohaselt võiks pidada keskasutuseks, võivad kõnealustes sätetes sisalduvatest eranditest kasu saada ainult siis, kui nende tingimused on täidetud.

Viited keskasutustele ei ole uued, kuna need sisaldasid juba BRRD I-s, eriti artikli 4 lõigetes 8 ja 9.

B. KÜSIMUSED SEoses BRRD ARTIKLIS 16A SÄTESTATUD ÕIGUSEGA KEELATA TEATAVAD VÄLJAMAKSED**5. Küsimus (artikkel 16a)**

Kuidas tuleks artiklit 16a kohaldada selliste ettevõtjate suhtes, kelle kriisilahenduse kava näeb ette nende likvideerimise tavapärasel maksejõuetusmenetluses ja kui nende asjaomane omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue on kehtestatud kõrgemal tasemel kui artikli 45c lõike 2 teise lõigu kohane kahjumi katmise summa?

Vastus

BRRD artikli 16a lõike 1 kohaselt saab teatavate väljamaksete piiramise õigust kasutada olukorras, kus ettevõtja vastab kombineeritud puhvri nõudele, kui seda käsitatakse lisanduvana CRD artikli 141a lõike 1 punktides a, b ja c osutatud omavahendite nõuetele, ent ei vasta kombineeritud puhvri nõudele, kui seda käsitatakse lisanduvana BRRD artiklites 45c ja 45d osutatud nõuetele (st omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele). Seda sätet kohaldatakse ka BRRD artikli 45c lõike 2 teises lõigus osutatud ettevõtjate suhtes, võttes arvesse, et need ettevõtjad ei ole BRRD artikli 16a lõike 1 kohaldamisalast välja jäetud.

6. Küsimus (artikkel 16a)

Artikliga 16a antakse kriisilahendusasutustele kaalutusõigust keelata maksimaalset jaotatavat summat ületavad väljamaksed ainult juhul, kui asjaomane krediitiasutus või investimisühing on olukorras, kus ta ei suuda täita kombineeritud puhvri nõuet lisaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele, mis arvutatakse koguriskipositsiooni alusel.

Kas see olukord hõlmab ka juhtumeid, kus ettevõtja ei suuda täita kombineeritud puhvri nõuet lisaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude vahesihhtasemetele, mis on kindlaks määratud artikli 45m lõike 1 teise lõigu alusel? Kas seda õigust tuleks kohaldada ainult siis, kui ettevõtja ei suuda täita kombineeritud puhvri nõuet lisaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude lõplikule sihttasemele?

Vastus

Artikli 16a lõikes 1 sätestatud kriisilahendusasutuste õigust piirata ettevõtjate teatavaid väljamakseid kasutatakse ainult siis, kui ettevõtja vastab kombineeritud puhvri nõudele koos asjaomaste omavahendite nõuetega, ent mitte koos omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudega. Kuna artikli 45m lõike 1 teises lõigus osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude vahesihhtase on ettevõtjale selle sätte kohaselt siduv, saab kriisilahendusasutus kasutada artikli 16a lõikes 1 sätestatud õigust ka siis, kui ettevõtja täidab kombineeritud puhvri nõude lisaks asjaomastele omavahendite nõuetele, ent mitte lisaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude vahesihhtasemele. Tegemist on kaalutusõigusega ja selle suhtes kohaldatakse artikli 16a lõigetes 2 ja 3 sätestatud tingimusi.

7. Küsimus (artikkel 16a)

Kas artikli 16a lõike 1 punkti b kohaldamine tähendab, et muutuvtasu maksmise kohustust ei saa keelata, juhul kui see kohustus võeti enne, kui ettevõtja ei suutnud täita kombineeritud puhvri nõuet selles sättes osutatud olukorras?

Vastus

Kui tingimused seoses kriisilahendusasutuste õigusega keelata teatavad väljamaksed on täidetud, võib kriisilahendusasutus keelata ettevõtjal teha maksimaalset jaotatavat summat ületavaid väljamakseid järgmisel viisil:

- tehes väljamakseid seoses esimese taseme põhiomavahenditega;
- makstes muutuvtasu või vabatahtlikke pensionihüvitisi;
- tehes täiendavate esimese taseme omavahendite instrumentidega seotud makseid.

Artikli 16a lõike 1 punktis b on sõnaselgelt sätestatud, et piiranguid kohaldatakse muutuvtasu maksmise uute kohustuste suhtes või muutuvtasu maksmise olemasolevate kohustuste suhtes, „kui kohustus võeti ajal, mil ettevõtja ei täitnud kombineeritud puhvri nõuet“. Seega, kui muutuvtasu maksmise kohustus võeti enne, kui ettevõtja ei suutnud täita kombineeritud puhvri nõuet, ei kehti sellise makse suhtes artikli 16a lõikes 1 sätestatud piirangud.

C. KÜSIMUSED SEoses KRIISILAHENDUSE KAVANDAMISEGA**8. Küsimus (artikkel 12)**

BRRD artikli 12 lõike 3 punktis e on sätestatud, et konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas tuleb „[sätestada] kõik täiendavad, käesolevas direktiivis nimetatud meetmed, mida asjaomased kriisilahendusametused kavatsevad iga kriisilahenduse konsolideerimisgrupi raames ettevõtjate puhul võtta“. Mis liiki meetmeid see säte hõlmab?

Vastus

BRRD artikli 12 lõike 3 punktis e osutatud konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavas sätestatud täiendavad meetmed viitavad kooskõlas BRRD artikli 1 lõikega 2 ja artikli 37 lõikega 9 üldjuhul siseriikliku õigusega ette nähtud vahenditele ja õigustele, mis ei tulene BRRDst.

See konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava element oli sätestatud juba BRRD I-s. Direktiiviga (EL) 2019/879 artikli 12 lõike 3 punkti e tehtud muudatustega lisati ainult viide kriisilahenduse konsolideerimisgruppidele.

9. Küsimus (artiklid 17 ja 18)

Direktiiviga (EL) 2019/879 muudeti BRRD artikleid 17 ja 18, mis käsitlevad kriisilahendusametuste õiguste tegeleda kriisilahenduskõlblikkust pärssivate takistustega või need kõrvaldada, ning asendati viited krediitiasutusele või investeerimisühingule viidetega ettevõtjale.

Võttes arvesse, et viide „krediitiasutus või investeerimisühing“ hõlmab üksnes krediitiasutusi ja investeerimisühinguid, kuid viide „ettevõtja“ hõlmab kõiki ettevõtjaid, kellele on osutatud BRRD artikli 1 lõike 1 punktides a–d, siis kas see tähendab, et BRRD muudetud artiklitega 17 ja 18 on nüüd ette nähtud õigus tegeleda kriisilahenduskõlblikkust pärssivate takistustega või need kõrvaldada seoses mis tahes ettevõtjaga, kellele on osutatud BRRD artikli 1 lõike 1 punktides a–d?

Vastus

Direktiivis (EL) 2019/879 sätestatud muudatusega laiendati artiklite 17 ja 18 kohaldamisala ning kriisilahendusametustel on nüüd lubatud kohaldada nende sätteid artikli 1 lõike 1 punktides a–d osutatud ettevõtjate (st krediitiasutuste ja investeerimisühingute, finantsasutuste ja teatavate valdusettevõtjate) suhtes.

10. Küsimus (artikkel 17)

Kui ettevõtjale on teatatud kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssivatest asjaoludest, peab asjaomane ettevõtja vastavalt artikli 17 lõikele 3 tegema kriisilahendusametusele ettepaneku võimalike meetmete kohta oluliselt pärssivate asjaoludega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks. Seejärel peab kriisilahendusametusele hindama, kas kavandatud meetmetega on võimalik kõnealuse oluliselt pärssiva asjaoluga tõhusalt tegeleda või see kõrvaldada.

Kui kriisilahendusametusele on kavandatud meetmed heaks kiitnud, siis kas need on ettevõtjale siduvad ja kas kriisilahendusametusele saab nõuda nende rakendamist?

Vastus

BRRDs ei ole sõnaselgelt sätestatud, milline peaks olema nende meetmete õiguslik tagajärg, mille ettevõtja on kavandanud kriisilahendusametuse poolt kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssivate takistustena tuvastatud asjaoludega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks, kui kriisilahendusametusele on neid meetmeid tõhusaks pidanud.

Oluliste takistustega tõhusa tegelemise või nende kõrvaldamise tagamiseks peavad ettevõtja kavandatud meetmed siiski olema siduvad ja rakendatavad samaväärselt alternatiivsete meetmetega, mille kriisilahendusametusele on kindlaks määratud artikli 17 lõike 4 ja 5 alusel. Seetõttu peaks kriisilahendusametusele saama nõuda ettevõtjalt tema kavandatud meetmete ebaõige või ebapiisava rakendamise parandamist.

BRRDs ei ole täpsustatud, kuidas tuleks rakendamine tagada. Seepärast on see küsimus jäetud liikmesriikide seadusandjate otsustada. Näiteks võib liikmesriik näha oma BRRDd üle võtvas siseriiklikus õiguses ette, et ettevõtja kavandatud meetmed muutuvad siduvaks siis, kui kriisilahendusametusele on need heaks kiitnud. Teise võimalusena võib liikmesriigi õigusaktiga nõuda, et kriisilahendusametuse võtaks vastu asjaomasele ettevõtjale adresseeritud haldusotsuse, milles kiidetakse kavandatud meetmed heaks ja nõutakse nende rakendamist.

11. Küsimus (artikkel 17)

Artikli 17 lõikes 4 on sätestatud, et kriisilahendust pärssivate takistuste kõrvaldamiseks teatavate meetmete kaalumisel peab „[k]riisilahendusasutus [võtma] arvesse kriisilahendust pärssivatest asjaoludest tulenevat ohtu finantsstabiilsusele ning meetmete mõju ettevõtja majandustegevusele, selle stabiilsusele ja suutlikkusele majandusele kasu tuua“.

Millised on artikli 17 lõike 4 teise lõigu viimases lauses osutatud meetmed, mida kriisilahendusasutus peab arvesse võtma, st kas need on ettevõtja poolt algselt kavandatud meetmed kriisilahendust pärssivate takistuste kõrvaldamiseks või kriisilahendusasutuse kavandatud alternatiivsed meetmed?

Vastus

Artikli 17 lõike 4 teise lõigu viimases lauses osutatud „meetmed“, mille mõju asjaomase ettevõtja majandustegevusele ja stabiilsusele ning tema suutlikkusele majandusele kasu tuua, peab kriisilahendusasutus arvesse võtma, on alternatiivsed meetmed, mille kriisilahendusasutus peab sama sätte esimese lause kohaselt kindlaks määrama. Artikli 17 lõike 4 teist lõiku kohaldatakse seoses alternatiivsete meetmete määramisega kriisilahendusasutuse poolt.

12. Küsimus (artikkel 18)

Seoses kriisilahenduskõlblikkust pärssivate takistuste kõrvaldamisega konsolideerimisgrupi tasandil viidatakse artikli 18 lõike 4 teises lauses konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutustele. Kas selle viite eesmärk on hõlmata ka asjaomase kriisilahendussubjekti kriisilahendusasutust?

Vastus

Artikli 18 lõike 4 teine lause hõlmab emaettevõtja ja kõigi BRRD kohaldamisalasse kuuluvate tütarettvõtjate kriisilahendusasutusi. Nende kriisilahendussubjektide kriisilahendusasutused, kes ise ei ole liidus tegutsevad emaettevõtjad, on hõlmatud viitega „tütarettvõtjate kriisilahendusasutused“.

13. Küsimus (artikkel 18)

Vastavalt artikli 18 lõigetele 6, 6a ja 7, mis käsitlevad kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaolude kõrvaldamist konsolideerimisgrupi tasandil, kui kriisilahendusasutus on kõnealuse artikli lõikes 5 seoses ühise otsuse tegemisega osutatud asjaomase tähtaja lõpuks pöördunud kõnealuse artikli lõikes 9 nimetatud küsimuses EBA poole lepitusmenetluses siduva otsuse tegemiseks, peab vastavalt vajadusele kas konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus, kriisilahendussubjekti kriisilahendusasutus või tütarettvõtja kriisilahendusasutus lükkama oma otsuse tegemise edasi, jäädes ootama otsust, mille EBA teeb.

Kas artikli 18 lõikes 9 nimetatud küsimustes võib EBA poole pöörduda mis tahes kriisilahendusasutus, sealhulgas see, kes peab tegema otsuse ühise otsuse puudumisel?

Vastus

Kui kriisilahendusasutus on artikli 18 lõikes 9 nimetatud küsimuses pöördunud artikli 18 lõikes 5 osutatud tähtaja jooksul EBA poole vahendusmenetluses siduva otsuse tegemiseks, tuleb artikli 18 lõigetes 6, 6a ja 7 osutatud otsuste tegemine peatada. Kõnealune kriisilahendusasutus võib olla mis tahes kriisilahendusasutus, sealhulgas see, kes teeb ühise otsuse puudumisel artikli 18 lõikes 6, 6a või 7 osutatud otsuse.

14. Küsimus (artiklid 13, 16, 18 ja 45h)

Kooskõlas artikli 13 lõikega 4, artikli 16 lõikega 3 ja artikli 18 lõikega 1 toimub konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava vastuvõtmine, konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamine ja kriisilahenduskõlblikkust oluliselt pärssivate asjaoludega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks meetmete võtmine kogu konsolideerimisgrupi tasandil tehtava ühise otsusega.

Teisalt on artiklis 45h sätestatud, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet käsitlevad ühised otsused tehakse kriisilahenduse konsolideerimisgrupi tasandil, kuid alati kaasatakse konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus, isegi kui see erineb kriisilahendussubjekti kriisilahendusasutusest.

Kas see tähendab, et mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegiaga konsolideerimisgruppide puhul ei ole kriisilahenduse konsolideerimisgruppi mittekuuluvate tütarettvõtjate eest vastutavad kriisilahendusasutused kaasatud selle kriisilahenduse konsolideerimisgrupi omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet käsitlevate ühiste otsuste tegemisse?

Vastus

Direktiiviga (EL) 2019/879 BRRDsse tehtud muudatustega kehtestati mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegiaga konsolideerimisgruppide (st kui grupis on mitu kriisilahendussubjekti) puhul kriisilahenduse kavade ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramiseks erinev otsustamismenetlus.

Vastavalt artikli 12 lõike 3 punktidele a ja aa peavad konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavades olema sätestatud kriisilahenduse meetmed, mida tuleb võtta iga sellesse gruppi kuuluva kriisilahendussubjekti suhtes. Sellest lähtuvalt on artikli 13 lõikes 4 sätestatud, et konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavad tuleb vastu võtta konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutuse ja tütaretevõtjate kriisilahendusasutuste ühise otsusega ning et selles ühises otsuses tuleb esitada iga konsolideerimisgrupi kuuluva kriisilahendussubjekti puhul kavandatavad kriisilahenduse meetmed. Seega võetakse ühe ühise otsusega vastu ainult üks konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kava olenemata kriisilahenduse konsolideerimisgruppide arvust. See kehtib ka konsolideerimisgrupi kriisilahenduskõlblikkuse hindamise kohta vastavalt artiklile 16 ja artiklis 18 osutatud kriisilahenduskõlblikkust pärssivate asjaoludega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks meetmete võtmise kohta.

Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kehtestamise korral otsustamismenetlus aga muutub: konsolideerimisgrupi üldisest struktuurist lähtumise asemel põhineb see iga kriisilahenduse konsolideerimisgrupi struktuuril. Artikli 45h lõikes 1 on sätestatud, et iga kriisilahendussubjekti ja temaga samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi kuuluvate tütaretevõtjate omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue tuleks kindlaks määrata ühise otsusega. Selle ühise otsuse peaksid vastu võtma kriisilahendussubjekti kriisilahendusasutus, konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus (kui see erineb esimesena nimetatust) ja kriisilahendusasutused, kes vastutavad kriisilahenduse konsolideerimisgrupi tütaretevõtjate eest, kelle suhtes kohaldatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet individuaalselt. Seega, kui mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegia puhul on konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus alati kaasatud iga kriisilahenduse konsolideerimisgrupi omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet käsitlevasse ühisesse otsustamismenetlusse, siis teise kriisilahenduse konsolideerimisgruppi kuuluvate tütaretevõtjate kriisilahendusasutused ei ole sellesse menetlusse kaasatud.

D. KÜSIMUSED SEoses MAKSEJÕUETUSMENETLUSEGA KREDIIDIASUTUSTE JA INVESTEERIMISÜHINGUTE NING ETTEVÕTJATE PUHUL, KELLE SUHTES EI VÕETA KRIISILAHENDUSE MEETMEID

15. Küsimus (artikkel 32b)

Artiklis 32b on sätestatud, et krediidasutus või investeerimisühing või ettevõtja, kes on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, likvideeritakse tavakorras vastavalt liikmesriigi kohaldatavale õigusele, kui alternatiivsed eraõigusliku isiku võetavad meetmed või järelevalvemeetmed ei aitaks maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida ning kui kriisilahenduse meetmeid ei loeta avalikele huvidele vastavaks.

Artiklis 32b viidatakse seoses artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjatega artikli 32 lõike 1 punktides a–c sätestatud tingimustele. Artikli 32 lõiget 1 kohaldatakse siiski ainult krediidasutuste ja investeerimisühingute (st artikli 1 lõike 1 punktis a osutatud ettevõtjate) suhtes. Artikli 32 lõiget 1 kohaldatakse punktides b, c ja d osutatud ettevõtjate suhtes ainult kaudselt, artiklis 33 sellele sättele esitatud ristviite kaudu. Kas nende ettevõtjate puhul tuleks artiklis 32b viidata artiklile 33, mitte artiklile 32?

Vastus

Artiklis 32b on viidatud ainult artikli 32 lõike 1 punktides a–c nimetatud tingimustele, mitte kogu artikli 32 lõikele 1. Artikli 32 lõige 1 on õige viide, kuna selles sättes osutatud tingimusi kohaldatakse ka artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjate suhtes, viidates neile artiklis 33.

16. Küsimus (artikkel 32b)

Kuidas peaksid liikmesriigid rakendama BRRD artiklit 32b oma siseriiklikes seadustes ja milline on selle artikli koosmõju ettevõtja tegevusloa kehtetuks tunnistamisega?

Vastus

BRRD artikli 32b sõnastus on lai, et arvestada erinevusi siseriiklikes seadustes, millega reguleeritakse krediidasutuste ja investeerimisühingute ning BRRD artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud muude finantsettevõtjate maksejõuetust. Seega, kui maksejõuetuks jääva ettevõtja suhtes kriisilahenduse algatamiseks puudub avalik huvi, tuleks riiklikul tasandil kättesaadavaid maksejõuetusmenetlusi kohaldada ulatuses, milles need

- vastavad BRRD artikli 2 punktis 47 tavapärase maksejõuetusmenetluse mõiste puhul määratletud kriteeriumidele ja
- viivad ettevõtja likvideerimiseni kooskõlas BRRD artikliga 32b.

Mis puutub BRRD artiklis 32b kirjeldatud tingimustele vastava ettevõtja tegevusloa kehtetuks tunnistamise, siis see säte ei näe ette konkreetset nõuet tegevusloa kehtetuks tunnistamiseks, kui need tingimused on täidetud, ja sellega ei muudeta sätteid, millega reguleeritakse tegevusloa kehtetuks tunnistamist. Seetõttu jääb tegevusloa kehtetuks tunnistamise alus samaks nagu enne BRRD artikli 32b jõustumist, nimelt CRD artikkel 18 ja kõik kohaldatavad siseriikliku õiguse sätted.

Liikmesriikide ülesanne on hinnata, kas tegevusloa kehtetuks tunnistamise puudumine takistab BRRD artikli 32b nõuetekohast rakendamist ning kas sellega seoses on võimalik ja vajalik võtta meetmeid riiklikul tasandil.

E. KÜSIMUSED SEoses ARTIKLITES 33A JA 69 SÄTESTATUD ÕIGUSEGA PEATADA MAKSE- VÕI ÜLEKANDEKOHUSTUSED

17. Küsimus (artikkel 33a)

Artikli 33a lõikega 1 kohustatakse liikmesriike „[tagama], et kriisilahendusametustel on pärast konsulteerimist pädeva asutusega, kes vastab neile mõistliku aja jooksul, õigus peatada [...] makse- või ülekandekohustused“.

Lisaks sellele on artikli 45d lõikes 4 sätestatud, et „kui rohkem kui üks samasse globaalsesse süsteemselt olulisse ettevõtjasse kuuluv globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus on kriisilahendussubjekt, arvutavad asjaomased kriisilahendusametused lõikes 3 osutatud summa“.

Kas piiriülese finantseerimisasutuse või konsolideerimisgrupi puhul võib BRRDs nõuda, et liikmesriigid kehtestaksid ülevõtva õigusaktiga väljaspool liikmesriigi jurisdiktsiooni asuvate pädevate või kriisilahendusametuste suhtes siduva nõude?

Vastus

BRRD ülevõtmisel piirduvad liikmesriigi kohustused sellega, mis on asjaomase liikmesriigi jurisdiktsiooni ja volituste piires võimalik.

Seetõttu ei nõuta artikli 33a lõikes 1 ja artikli 45d lõikes 4, et liikmesriik kehtestaks nendes sätestatud kohustused väljaspool oma jurisdiktsiooni asuvatele asutustele.

18. Küsimus (artikkel 33a)

BRRD artikliga 33a antakse riikide reguleerivatele asutustele õigus peatada teatavad kohustused (moratorium), kui on teatatud, et ettevõtja on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv. Artikli 33a lõike 3 kohaselt võivad liikmesriigid ette näha, et kriisilahendusametused tagavad hoiustajatele juurdepääsu asjakohasele päevasummale.

Sõltuvalt sellest, kuidas artikkel 33a üle võetakse, saab siseriikliku õigusega täpselt reguleerida seda, kuidas tuleks õigust tagada juurdepääs päevasummale kasutada, sealhulgas selle summa otse seaduses kvantifitseerida, või kehtestada selle asemel kriisilahendusametusele kriteeriumid selle päevasumma kindlaksmääramiseks igal üksikjuhul eraldi. Kriisilahendusametust peaks kõnealuse õiguse kasutamisel neid kriteeriume järgima.

Ühtse kriisilahenduskorra kontekstis peaksid riiklikud kriisilahendusametused kasutama SRB otsesesse vastutusalasse kuuluvate krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul moratoriumiõigust, et täita kõik otsused, mille SRB on neile suunanud.

Milline asutus teeks need otsused SRB otsese pädevuse all kuuluvate ettevõtjate puhul liikmesriikides, kes võtavad artikli 33a lõike 3 üle viisil, mis annab kriisilahendusametustele õiguse otsustada, kas ja millises ulatuses tuleks tagada hoiustega seotud päevasumma, kas liikmesriigi kriisilahendusametust või SRB ise?

Vastus

Kui artikkel 33a võetakse üle viisil, mis annab kriisilahendusametustele õiguse otsustada, kas tagada hoiustajate juurdepääs päevasummale ja milline see summa peaks olema, saab SRB seda õigust kasutada vastavalt SRMRI kohastele menetlustele SRB otsese pädevuse alla kuuluvate ettevõtjate puhul. Igal juhul ei takista see säte SRB-l delegeerida päevasumma kohta otsuse tegemise riiklikele kriisilahendusametustele, ilma et SRBga oleks vaja selle summa osas täiendavalt kokku leppida.

Võttes ka arvesse selle ülesande eripära ja seda, et asjakohase summa kindlaksmääramine sõltub riiklikest eripäradest, peaks SRB tegema selle summa kindlaksmääramisel koostööd riiklike kriisilahendusametustega kooskõlas SRMRI artikliga 30.

19. Küsimus (artiklid 33a ja 69)

Artikli 33a lõike 3 ja artikli 69 lõike 5 kolmanda lõigu kohaselt kehtib järgmine: „Liikmesriigid võivad ette näha, et kui makse- või ülekandekohustuste peatamise õigust kasutatakse kõlblike hoiuste suhtes, tagavad kriisilahendusasutused, et hoiustajatele antakse hoiusele juurdepääs asjakohase päevasumma ulatuses“. Kuidas tuleks see päevasumma arvutada?

Lisaks sellele on EBA 30. oktoobri 2019. aasta arvamuse (hoiuste tagamise skeemide väljamaksete kohta) lehekülgedel 3 ja 4 esitatud järgmine väide: „ELi õigusraamistiku muutmine on soovitatav tagamaks, et hoiustajatel, kellel puudub juurdepääs hoiustele, mille tähtpäev on saabunud ja mis kuuluvad maksmisele, kuid kelle hoiuseid ei ole peatatud, on juurdepääs oma hoiustele asjakohase päevasumma ulatuses. Selline asjakohane päevasumma tuleks tagada mitte hoiuste tagamise skeemi vahenditest, vaid krediidasutuse või investeerimisühingu vahenditest“. Kas see tähendab, et artiklites 33a ja 69 nimetatud päevasummade maksmiseks ei ole võimalik kasutada hoiuste tagamise skeemi vahendeid?

Vastus

Päevasumma kindlaksmääramine on liikmesriigi ülesanne. Seda võib saavutada kas kõnealuse summa täpsustamisega ülevõtvas seaduses või delegeerides kriisilahendusasutusele ülesande teha otsus igal üksikjuhul eraldi.

Päevasumma tagamise põhimõte on võimaldada hoiustajatel säilitada kriisilahenduse ajal juurdepääs osale oma hoiustest, mida hoitakse krediidasutuses või investeerimisühingus. Rahalised vahendid selle väljamakse toetamiseks peaksid seega tulema krediidasutuselt või investeerimisühingult ja olema hoiustaja kontrol oleva summa piires. Näib, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/49/EL⁽¹⁰⁾ artiklis 11 puudub alus, mis toetaks krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduse käigus hoiuste tagamise skeemi sekkumist päevasumma maksmise rahastamisse.

20. Küsimus (artikkel 33a)

Kas artikli 33a lõige 8 hõlmab ka juhtumeid, kui tehakse kindlaks, et artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja (finantsasutused või teatavad valdusettevõtjad) on maksejõuetu või jääb tõenäoliselt maksejõuetuks?

Vastus

Artiklit 33a, sealhulgas selle lõiget 8, kohaldatakse artikli 1 lõike 1 punktides b, c ja d osutatud ettevõtjate suhtes. Mis puutub kindlakstegemisse, et need ettevõtjad on maksejõuetud või jäävad tõenäoliselt maksejõuetuks, siis artikli 33a lõikes 8 viidatakse artikli 32 lõike 1 punkti a tingimusele, mida kohaldatakse artiklis 33 esitatud ristviite kaudu ka nende ettevõtjate suhtes.

F. KÜSIMUSED SEOSSES ALLUTATUD KÕLBLIKE KOHUSTUSTE MÜÜGIGA JAEKLIENTIDELE**21. Küsimus (artikkel 44a)**

Allutatud kõlblike kohustusi võib müüa iga isik, kellel on õigus selliseid kohustusi müüa ja kelle valduses need on, näiteks mittefinantsettevõtja või füüsiline isik. Kas sel juhul peavad kõik need ettevõtjad ja isikud järgima artikli 44a lõikeid 1–4?

Vastus

BRRD artiklit 44a kohaldatakse MiFIDi artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses investeerimisühingute suhtes ning krediidasutuste, eurofondide valitsejate ja AIFI valitsejate suhtes, kes osutavad investeerimisteenusid või tegelevad investeerimistegevusega, mille tulemusel antakse jaeklientidele üle allutatud kõlblik kohustus. Sellised ettevõtjad on BRRD artikli 44a kohased müüjad, kuna ainult nemad on kvalifitseeritud täitma artikli 44a tingimusi, eelkõige tegema sobivuse hindamist vastavalt artikli 44a lõikele 1 (vt komisjoni 29. septembri 2020. aasta teatise 10. küsimus). Seetõttu ei kuulu allutatud kõlblike kohustuste müük jaeklientidele, kui müüja ei ole mõni eespool nimetatud asutus, artikli 44a lõigete 1–4 kohaldamisalasse ja sel juhul ei kehti allutatud kõlblike kohustuste müüjate suhtes nende sätete nõuded.

⁽¹⁰⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149).

22. Küsimus (artikkel 44a)

Komisjoni 29. septembri 2020. aasta teatise 10. küsimuses BRRD artikli 44a lõikes 1 nimetatud mõiste „müüja“ kohta hõlmati selle kohaldamine „[...] eurofondide valitsejate ja AIFi valitsejate suhtes, kes osutavad investeerimisteenusid või tegelevad investeerimistegevusega, mille tulemusel antakse jaeklientidele üle allutatud kõlblik kohustus“. Kas see puudutab ainult juhtumeid, kus eurofondide valitsejad ja AIFi valitsejad pakuvad MiFIDi kohaseid teenuseid üksikutele jaeklientidele, mitte aga juhtumeid, kus nad pakuvad ühise väärtpaberiportfelli valitsemise teenust?

Vastus

BRRD artiklit 44a kohaldatakse MiFIDi artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses investeerimisühingute suhtes ning krediidasutuste, eurofondide valitsejate ja AIFi valitsejate suhtes, kes osutavad investeerimisteenusid või tegelevad investeerimistegevusega, mille tulemusel antakse jaeklientidele üle allutatud kõlblik kohustus. Sellised ettevõtjad on BRRD artikli 44a kohased müüjad (vt komisjoni 29. septembri 2020. aasta teatise 10. küsimus).

Selleks et kuuluda BRRD artikli 44a lõigete 1–4 kohaldamisalasse, peaksid selliselt määratletud müüjad osutama investeerimisteenusid või tegelema investeerimistegevusega seoses jaekliendiga, sealhulgas olema allutatud kõlblike kohustuste müümisel jaekliendile tehingu vastaspool.

23. Küsimus (artikkel 44a)

Mis puutub komisjoni 29. septembri 2020. aasta teatise 10. küsimuse all esitatud müüja mõiste tõlgendusse, siis kuidas saavad liikmesriigid kehtestada investeerimisühingutele, eurofondide valitsejatele ja AIFi valitsejatele artikli 44a lõigetes 1–4 sätestatud kohustusi, võttes arvesse, et need ettevõtjad ei kuulu BRRD artikli 1 kohaselt BRRD kohaldamisalasse ja et neid kohustusi ei ole sätestatud kõnealuste ettevõtjate suhtes kohaldatavates õigusaktides?

Vastus

Artiklis 44a ei viidata ühelegi konkreetsele asutusele, kes vastutaks selle täitmise eest. See tähendab, et liikmesriigid võivad määrata artikli 44a täitmise tagamiseks mis tahes asjaomase asutuse või asjaomased asutused, sealhulgas MiFIDi kohaselt määratud asutused (turukäitumise asutused). Artikli 44a täitmise tagamise eest vastutavad asutused peaksid rakendama kõiki nende käsutuses olevaid meetmeid ja sanktsioone, et tagada müüjate ja nende jaeklientide poolt artikli 44a tõhus kohaldamine. Sellised sanktsioonid peaksid olema proportsionaalsed ja austama liidu õigusest tulenevaid põhiõigusi. Vt ka komisjoni 29. septembri 2020. aasta teatise 13. küsimus.

24. Küsimus (artikkel 44a)

Komisjoni 29. septembri 2020. aasta teatise 10. küsimusele märgitud, et BRRD artiklit 44a kohaldatakse paljude ettevõtjate, sealhulgas investeerimisühingute suhtes, kuid vastuses ei ole nimetatud investeerimisvahendajaid. Kas BRRD artiklit 44a kohaldatakse isikute suhtes, kes ei kuulu MiFIDi kohaldamisalasse vastavalt selle artiklile 3?

Vastus

Isikute suhtes, kes on MiFIDi kohaldamisalast vastavalt selle artiklile 3 välja arvatud, kohaldatakse liikmesriigi korda ja nad ei saa MiFIDi alusel kasutada vabadust osutada teenuseid või teostada tegevusi filiaalide asutamiseks teistes liikmesriikides. See liikmesriigi kord peab olema vähemalt analoogne MiFIDis sätestatud korraga, sealhulgas seoses MiFIDi artikli 25 lõikes 2 sätestatud sobivuse hindamisega.

Konkreetselt allutatud kõlblike kohustuste puhul on BRRD artikliga 44a need sobivuse nõuded rangemaks muudetud. Seetõttu peaksid liikmesriigid investorite kõrgetasemelise kaitse tagamiseks kooskõlas MiFIDi artikliga 3 kehtestama ka MiFIDi kohaldamisalast välja arvatud isikutele (investeerimisvahendajad), kui nad müüvad allutatud kõlblike kohustusi jaeklientidele, nõuded, mis on vähemalt analoogsed BRRD artiklis 44a sätestatud rangemate nõuetega.

25. Küsimus (artikkel 44a)

Artikli 44a lõike 1 teise lõiguga nähakse liikmesriikidele ette võimalus laiendada selle artikli sätteid muudele omavahenditeks või teisendatavateks kohustusteks kvalifitseeruvatele instrumentidele.

Kui liikmesriik kasutab BRRD ülevõtmisel artikli 44a lõikes 1 sätestatud võimalust kaasata selle sätte kohaldamisalasse aktsiad, siis mis juhtuks juhul, kui krediitiasutus kutsub olemasolevaid aktsionäre osalema märkimisõiguste emissioonis, mille puhul aktsiate märkijad saaksid dividendide asemel uusi aktsiaid? Kas müüja on sel juhul kohustatud viima selliste aktsiate märkijate puhul läbi artikli 44a lõike 1 kohase sobivuse hindamise?

Vastus

Artikli 44a lõike 1 teise lõiguga nähakse liikmesriikidele ette võimalus laiendada selle sätte kohaldamisala omavahenditele või muudele teisendatavatele kohustustele, mis on määratletud artikli 2 lõike 1 punktis 71 (vt komisjoni 29. septembri 2020. aasta teatise 14. küsimus). Artikli 44a lõike 1 kohaldamisala võiks laiendada aktsiatele. Direktiivi (EL) 2019/879 põhjenduses 16 on sellega seoses sätestatud järgmiselt:

„Lisaks peaks liikmesriikidel olema võimalik piirata veelgi teatavate muude instrumentide turustamist ja müüki teatavatele investoritele“.

Artikli 44a lõike 1 laiendatud kohaldamisala võib seega hõlmata kõiki tehinguid, mille tulemusena toimub aktsiate üleandmine jaekliendile, austades samal ajal aktsionäride majanduslikke ja varalisi õigusi.

26. Küsimus (artikkel 44a)

Millist menetlust tuleb järgida juhul, kui müüja teeb BRRD artikli 44a lõikes 1 osutatud sobivuse hindamise ajal või hiljem kindlaks, et jaekliendi poolt nimetatud artikli lõike 3 kohaselt esitatud teave on ebatäpne? Kuna sobivust hinnatakse MiFIDi sätete kohaselt, siis kas oleks asjakohane järgida MiFIDi artikli 25 lõikes 3 sätestatud menetlust, mis tähendaks, et müüja on ainult kohustatud klienti hoiatama, et investeerimisühing ei saa kindlaks teha, kas kavandatud teenus või toode on tema jaoks sobiv, kuid võib siiski teenust osutada?

Kas liikmesriikidel oleks võimalik kehtestada rangemaid meetmeid juhaks, kui jaeklient ei järgi artikli 44a lõiget 3, st teenuse osutamisest keeldumist, või kas BRRD artikli 44a lõige 3 tähendab, et pädevad asutused peaksid rakendama jaeklientide suhtes sanktsioone, kui nad ei täida oma kohustust esitada müüjale täpset teavet?

Vastus

Vastavalt BRRD artikli 44a lõike 1 punktile b võib allutatud kõlblikke kohustusi müüa jaeklientidele ainult siis, kui müüja on MiFIDi artikli 25 lõike 2 kohase sobivuse hindamise tulemusel veendunud, et sellised kohustused on sellele jaekliendile sobivad (vt vastus komisjoni 29. septembri 2020. aasta teatise 15. küsimusele).

Vastavalt BRRD artikli 44a lõikele 2 peab müüja tagama, et jaeklientide investeringud allutatud kõlblikesse kohustustesse ei ületaks teatavat piirmäära.

Seega, kui jaekliendi esitatud teave ei ole täpne või piisav sobivuse hindamiseks või BRRD artikli 44a lõikes 2 osutatud piirmäära kontrollimiseks, ei tohiks müüjal lubada jätkata allutatud kõlblikke kohustuste müüki jaekliendile.

Sobivuse eeskirjad ei näe ette sanktsioonide kehtestamist jaeklientidele. Müüja peab võtma kõik mõistlikud meetmed, et tagada klientide kohta seoses sobivuse hindamisega kogutud teabe usaldusväärsus. See hõlmab tagamist, et

- kliendid on teadlikud täpse ja ajakohase teabe esitamise tähtsusest;
- kõik kliendi teadmiste ja kogemuste hindamise vahendid on otstarbekohased ja sobivad nende klientide puhul kasutamiseks;
- kliendid saavad küsimustest tõenäoliselt aru ja
- võetakse meetmeid klientide teabe järjepidevuse tagamiseks, näiteks kaalutakse ilmsete ebatäpsuste olemasolu.

Komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/565 ⁽¹⁾ artiklis 54 on sätestatud ka tagajärjed juhul, kui ühing ei saa vajalikku teavet: ühing ei tohi soovitada kliendile ega potentsiaalsele kliendile investeerimisteenusid ega finantsinstrumente.

Lisaks esitatakse ESMA suunistes MIFID II sobivusnõuete teatud aspektide kohta ⁽²⁾ lisateavet selle kohta, kuidas ühingud peaksid klientide enesehindamist tasakaalustama objektiivsete kriteeriumidega:

„Ühingutel tuleb [...] võtta mõistlikud meetmed, et kontrollida kogutud klienditeabe usaldusväärsust, täpsust ja järjepidevust. Ühingud jäävad vastutama selle eest, et neil oleks sobivuse hindamiseks piisav teave. Seepärast ei loeta ükskõik missugust kliendi allkirjastatud lepingut või ühingu poolset andmete avalikustamist, mille eesmärk on ühingu vastutuse piiramine seoses sobivuse hindamisega, vastavaks MIFID II direktiivis ja sellega seotud delegeeritud määruses sätestatud asjaomastele nõuetele“.

27. Küsimus (artikkel 44a)

Artikli 44a lõike 2 kohaselt peab allutatud kõlblike kohustuste müüja tagama, et jaekliendi investering allutatud kõlblikesse kohustustesse ei ületaks teavat piirmäära tema finantsinstrumentide portfelist.

Vastavalt artikli 44a lõikele 4 koosneb jaekliendi finantsinstrumentide portfell rahahoiustest ja finantsinstrumentidest, välja arvatud tagatisena antud finantsinstrumentid. Kas mõiste „tagatisena antud finantsinstrumentid“ hõlmab finantsinstrumente, mille klient on tagatisena andnud, või ka neid finantsinstrumente, mille klient on tagatisena saanud?

Vastus

Artikli 44a lõikes 4 kasutatud väljend „tagatisena antud“ osutab finantsinstrumentidele, mis antakse tagatisena jaekliendile.

Finantsinstrumentid, mille kolmas isik on andnud jaekliendile tagatisena, tuleks artikli 44a lõikes 2 sätestatud allutatud kõlblike kohustuste hoidmise piiramise eesmärgil nende finantsinstrumentide portfelist välja jätta. Kui nendelt finantsinstrumentidelt saadakse kahjum, ei mõjuta see otseselt jaekliendi finantsseisundit, kuna tagatisena antud instrumentid on ainult alusvara, mis tagab kolmanda isiku võlga jaekliendi ees. Seetõttu tuleks allutatud kõlblikesse kohustustesse tehtava investeringu lubatud piirmäära arvutamisel jätta jaekliendile antud tagatis finantsinstrumentide portfelist välja.

Finantsinstrumente, mille jaeklient annab tagatisena oma võla tagamiseks kolmanda isiku ees, ei tohiks siiski jaekliendi finantsportfelist välja jätta, kuna jaeklient võtab nendelt instrumentidelt saadava kahjumi otse enda kanda. Kui jaekliendi võlg kolmanda isiku ees on lõppenud, tuleb need instrumentid jaekliendile tagastada. Seetõttu on jaekliendi antud tagatis allutatud kõlblikesse kohustustesse tehtava investeringu lubatud piirmäära arvutamisel asjakohane.

28. Küsimus (artikkel 44a)

Kas BRRD ülevõtmisel siseriiklikku õigusesse saab artikli 44a lõigetes 1–4 ja lõikes 5 sätestatud võimalusi kombineerida? Kas näiteks lõikes 5 nimetatud minimaalset nimiväärtust saab veelgi suurendada, kehtestades täiendava tingimuse, et investering ei tohi ületa 10 % kogu investeerimisportfelist, nagu on märgitud artikli 44a lõike 2 punktis b?

Vastus

Direktiivi (EL) 2019/879 põhjenduses 16 on selgitatud, et artikli 44a lõikeid 1–4 ja artikli 44a lõiget 5 ei tohiks kumulatiivselt üle võtta, vaid need on ette nähtud kahe alternatiivse võimalusena. Jaainvestorite kaitse tugevdamiseks võib liikmesriik siiski allutatud kõlblike kohustuste puhul ette näha suurema minimaalse nimiväärtuse kui 50 000 eurot, kui ta otsustab üle võtta artikli 44a lõike 5 (vt ka vastus komisjoni 29. septembri 2020. aasta teatise 16. küsimusele).

⁽¹⁾ Komisjoni 25. aprilli 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2017/565, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL seoses investeerimisühingute suhtes kohaldatavate organisatsiooniliste nõuete ja tegutsemistingimustega ning nimetatud direktiivi jaoks määratletud mõistetega (ELT L 87, 31.3.2017, lk 1).

⁽²⁾ Suunistes MIFID II sobivusnõuete teatud aspektide kohta, 6. november 2018, ESMA 35-43-1163.

29. Küsimus (artikkel 44a)

Kas artikli 44a lõikes 5 osutatud minimaalne nimiväärtus vähemalt 50 000 eurot on seotud ühe kohustusega või kohustuste rühmaga (paketi väärtusena)?

Vastus

Minimaalse nimiväärtuse reegel kehtib iga üksiku finantsinstrumendi kohta, mis kvalifitseerub allutatud kõlbliku kohustusena. Selle reegli põhjendus on esitatud direktiivi (EL) 2019/879 põhjenduses 16:

„Selle tagamiseks, et jaainvestorid ei investeeriks liigselt teatavatesse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude jaoks kõlblikesse võlainstrumentidesse, peaksid liikmesriigid kindlustama, et **selliste instrumentide minimaalne nimiväärtus on suhteliselt kõrge** [...] [rõhuasetus lisatud]“.

30. Küsimus (artikkel 44a)

Kui liikmesriik otsustab üle võtta artikli 44a lõike 6, siis kas ei oleks lubatud üle võtta ka sama artikli lõike 1, lõike 2 punkti a ning lõigete 3 ja 4 nõudeid?

Vastus

Artikli 44a lõikes 6 sätestatud võimalust saab kasutada ainult siis, kui on täidetud selles sätestatud 50 miljardi euro künnise nõue (vt komisjoni 29. septembri 2020. aasta teatise 19. küsimus). Selle võimaluse korral peab liikmesriik lisaks MiFIDis sätestatud investorite kaitse üldreeglitele kohaldama ainult artikli 44a lõike 2 punktis b osutatud esialgse investeeringu 10 000 euro suuruse miinimumsumma nõuet.

Liikmesriik võib siiski kohaldada teatavaid artikli 44a lõigetes 1–5 sätestatud lisanõudeid, näiteks artikli 44a lõikes 1 osutatud sobivuse hindamist või allutatud kõlblike kohustuste minimaalset nimiväärtust, mis on väiksem kui 50 000 eurot. See on põhjendatud sellega, et artikli 44a lõikes 6 sätestatud jaeklientide kaitse on madalamal tasemel võrreldes artikli 44a lõigetes 1–4 ja artikli 44a lõikes 5 toodud kahe peamise alternatiivse võimalusega.

Samal ajal tuleb nimetatud võimalust kohaldada koos ühega artikli 44a lõigetes 1–4 või artikli 44a lõikes 5 osutatud võimalustest, kui tegemist on allutatud kõlblike kohustustega, mille on emiteerinud teises liikmesriigis asutatud ettevõtjad, kes ei saa kasutada artikli 44a lõikes 6 osutatud võimalusega pakutavat kohtlemist (vt komisjoni 29. septembri 2020. aasta teatise 12. küsimus).

31. Küsimus (artikkel 44a)

Kui liikmesriik otsustab üle võtta BRRD artikli 44a lõike 6, siis kas klient, kes soovib osta allutatud kõlblikke kohustusi, oleks artikli 44a lõike 2 punkti b kohaldamisel klient?

Vastus

Kui allutatud kõlblike kohustuste ostja ei ole MiFIDi artikli 4 lõike 1 punktis 11 määratletud jaeklient, ei kohaldata artikli 44a lõiget 6, sest müük muudele klientidele kui jaekliendid ei kuulu artikli 44a lõike 1 kohaldamisalasse, millest artikli 44a lõige 6 kõrvale kaldub. Lisaks sellele kehtivad ka MiFIDis sätestatud investorite kaitse nõuded.

32. Küsimus (artikkel 44a)

Kas artikli 44a lõikes 6 tuleks 50 miljardi euro künnise arvutamisel lähtuda ettevõtja koguvara väärtusest enne kriisilahendust, kriisilahenduse algatamise ajal või allutatud kõlblike kohustuste emiteerimise ajal?

Vastus

BRRD artikli 44a lõikes 6 on sätestatud konkreetne piiratuma ülevõtmise võimalus, mis on ette nähtud liikmesriikidele, kus on väike ja vähem likviidne turg, nagu näitab selleks sätestatud 50 miljardi euro suurune künnis. Liikmesriik peaks seda künnist hindama direktiivi (EL) 2019/879 ülevõtmise hetkel. Kuna see ülevõtmisvõimalus

sõltub künnise tingimuslikkusest, on seega liikmesriikidel kohustus korrapäraselt kontrollida ja hinnata, kas nende turud vastavad 50 miljardi euro künnisele ja kas BRRD artikli 44a lõikes 6 sätestatud võimaluse kasutamine on õigustatud. Kui künnist enam ei järgita, peaks asjaomane liikmesriik valima kahe peamise alternatiivse võimaluse vahel, et võtta üle BRRD artikkel 44a ja sätestada need normid siseriiklikes õigusaktides (vt komisjoni 29. septembri 2020. aasta teatise 20. küsimus).

G. KÜSIMUSED SEOSSE OMAVAHENDITE JA KÕLBLIKE KOHUSTUSTE MIINIMUMNÕUDEGA

a) *Kõlblikud kohustused*

33. Küsimus (artiklid 45b ja 45f)

BRRD artiklites 45b ja 45f on sätestatud kõlblike kohustuste kriteeriumid vastavalt seoses kriisilahendussubjektidega ja kriisilahendussubjektide tütarettevõtjatega, kes ise ei ole kriisilahendussubjektid. Milliseid kõblikkuskriteeriume kohaldatakse ettevõtjate suhtes, kes kriisilahenduse kava kohaselt likvideeritakse tavalises maksejõuetusmenetluses? Kuidas tuleks nende ettevõtjate omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude sihttaseme määramisel käsitleda CRD artiklis 104a sätestatud täiendavate omavahendite nõudeid, kui sellised täiendavate omavahendite nõuded ei ole kehtestatud individuaalselt asjaomase ettevõtja jaoks?

Vastus

BRRDs on omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude järgimiseks ette nähtud ainult kaks kõblikkuskriteeriumide komplekti:

- BRRD artikli 45b lõigetes 1–3 on sätestatud kriisilahendussubjektide suhtes kohaldatavad kõblikkuskriteeriumid ja
- BRRD artikli 45f lõikes 2 on sätestatud kõblikkuskriteeriumid, mida kohaldatakse krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes, kes on kriisilahendussubjekti või kolmanda riigi ettevõtja tütarettevõtjad, ent ei ole ise kriisilahendussubjektid.

Kuna ettevõtjatele, kes kriisilahenduse kava kohaselt likvideeritakse vastavalt BRRD artikli 45c lõike 2 teisele lõigule, ei ole kehtestatud konkreetseid kõblikkuskriteeriume, tuleks vastavalt kohaldada neid kahte kriteeriumikomplekti. Ettevõtjate suhtes, kes ei ole kriisilahendussubjekti tütarettevõtjad, kohaldatakse BRRD artikli 45b lõigetes 1–3 sätestatud kriteeriume. See on asjakohane ettevõtjate puhul, kes on emaettevõtjad, ei kuulu konsolideerimisgruppi, mille suhtes kohaldatakse konsolideeritud järelevalvet, või on sellise emaettevõtja tütarettevõtjad, kelle kriisilahenduse kava näeb ette ka tütarettevõtja likvideerimise. Ettevõtjate suhtes, kes on kriisilahendussubjekti tütarettevõtjad, tuleks kohaldada BRRD artikli 45f lõikes 2 sätestatud kriteeriume.

Mõlemal juhul tuleks kõblikkuskriteeriume kohaldada juhtumi konkreetseid asjaolusid silmas pidades. Näiteks ei pruugi CRRi artikli 72b lõike 2 punkti b alapunktis i sätestatud kriteerium (kohaldatakse BRRD artikli 45b lõike 1 kaudu), mille kohaselt ei tohi kõlblikke kohustusi omada ettevõtjad, kes on kaasatud samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi, kehtida ettevõtjatele, kes ei ole kriisilahendussubjekti tütarettevõtjad, kuna sel juhul ei kuulu likvideerimisobjekt kriisilahenduse konsolideerimisgruppi. Samamoodi ei ole BRRD artikli 45f lõikes 2 sätestatud piirangud kõlblike kohustuste omamisele kriisilahendussubjekti ja olemasolevate aktsionäride poolt ning omavahendite omamisele kolmandate isikute poolt asjakohased selliste ettevõtjate puhul, kes on kriisilahendussubjekti tütarettevõtjad. Nendes olukordades ei ole vajadust tagada, et allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine ei mõjuta kriisilahendussubjekti kontrolli tütarettevõtja üle, kuna maksejõuetuse korral tütarettevõtja likvideeritakse.

Kui pädev asutus ei ole CRD artikli 104a kohaselt kehtestanud täiendavate omavahendite nõudeid samal alusel, mille alusel võetakse vastu omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude otsus, peaksid kriisilahendusametused arvestama, et asjaomase ettevõtja täiendavate omavahendite nõuded võrduvad nulliga. Ent kui kriisilahendusametused leiavad, et omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kehtestamisel üksnes individuaalselt kohaldatavate usaldatavusnõuete arvesse võtmisega ei kajastataks piisavalt muu hulgas ettevõtja ärimudelit või riskiprofiili, nagu on osutatud BRRD artikli 45c lõike 1 punktis d, võivad nad kooskõlas BRRD artikli 45c lõikega 2 hinnata, kas omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue peaks piirduma kahjumi katmise summaga ning suurendama omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, et asjakohaselt kajastada konsolideeritud täiendavate omavahendite nõude asjaomast osa, mille pädev asutus on kehtestanud CRD artikli 104a alusel. Vt ka vastus 35. küsimusele, mis on esitatud komisjoni 29. septembri teatise lisas ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Komisjoni teatis läbivaadatud pankade kriisilahendusraamistiku teatavate õigusnormide tõlgenduse kohta vastuseks liikmesriikide ametiasutuste tõstatatud küsimustele (ELT C 321, 29.9.2020, lk 1)

34. Küsimus (artikkel 45b)

Milline on BRRD artikli 45b lõikes 4 sätestatud nõude – 8 % kohustuste ja omavahendite kogusummast – võimaliku vähendamise ja CRRi artikli 72b lõikes 3 sätestatud nõude – kasutada kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude täitmiseks kuni 3,5 % ulatuses kõrgema nõudeõiguse järgu kohustusi – võimaliku leevendamise vastastikune mõju? Kas on nii, et globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul tuleb mõlemat alati koos võimaldada (isegi kui leevendamise puhul ainult osaliselt), kui võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte kohane hinnang seda lubab?

Vastus

CRRi artikli 72b lõikes 3 sätestatud nõude – kasutada kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude täitmiseks kuni 3,5 % koguriskipositsiooni ulatuses kõrgema nõudeõiguse järgu kohustusi – leevendamist ja BRRD artikli 45b lõikes 4 osutatud allutamise miinimumnõude vähendamist võib koos võimaldada.

Nii leevendamine kui ka vähendamine tuginevad samadele alustele, st CRRi artikli 72b lõike 3 punktides a–c nimetatud tingimustele, mis osutavad võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise ohu puudumisele. Leevendamist ja vähendamist kohaldatakse siiski erinevate nõuete suhtes ning seetõttu võivad tulemuseks olla erinevad nominaalsummad. Seega on võimalik, et kuigi CRRi artikli 72b lõike 3 tingimused võivad olla ühe nõude puhul täidetud, siis teise nõude puhul ei pruugi need olla täidetud või on ainult osaliselt täidetud.

Kuigi leevendamist ja vähendamist saab võimaldada vastavalt nii CRRi artikli 92a kohase kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõude täitmise kui ka BRRD artikli 45b lõike 4 kohaselt kohaldatava allutuse taseme kindlaksmääramise eesmärgil, ei ole BRRDs nõutud nende koos võimaldamist. Mõlemal juhul peavad olema täidetud CRRi artikli 72b lõike 3 punktides a–c nimetatud kohaldatavad seadusjärgsed tingimused.

35. Küsimus (artikkel 45b)

BRRDs kasutatakse nüüd eranditult väljendit „kohustuste kogusumma, sealhulgas omavahendid“, samas kui BRRD I artikli 45 lõikes 1 kasutati varem väljendit „kõik kohustused ja omavahendid“. Kas see muudatus oli üksnes semantiline või kujutab endast olulist muutust summade arvutamise viisis?

Vastus

BRRD I eestikeelses versioonis sisaldas artikli 45 lõige 1 väljendit „kõik kohustused ja omavahendid“, kuid seda sõnastust muudeti direktiiviga (EL) 2019/879. Direktiiviga (EL) 2019/879 viidi sõnastus kooskõlla nii BRRD I kui ka direktiiviga (EL) 2019/879 muudetud BRRD ülejäänud sätetega, kus kasutatakse väljendit „kohustuste kogusumma, sealhulgas omavahendid“. Sellega ei muudeta kõnealuse väljendi tähendust ja seega tuleks seda väljendit lugeda kogu BRRDs ühtemoodi.

b) Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine**36. Küsimus (artikkel 45c)**

Kas kinnitate, et artiklis 45c kasutatud väljend „kriitilised majandusfunktsioonid“ ei ole uus termin ja et sellel on sama tähendus kui mõistel „kriitilised funktsioonid“, mida on juba kasutatud ja määratletud teistes BRRD sätetes?

Vastus

Artikli 45c lõike 3 kaheksandas lõigus ja artikli 45c lõike 7 kaheksandas lõigus kasutatud väljendit „kriitilised majandusfunktsioonid“ tuleks lugeda samamoodi nagu kogu BRRDs kasutatud mõistet „kriitilised funktsioonid“, mis on määratletud artikli 2 lõike 1 punktis 35.

37. Küsimus (artikkel 45c)

Artikli 45c lõikes 2 on nõutud, et kui eelistatud kriisilahendusstrateegia on likvideerimine, peab kriisilahendusasutus hindama, kas ettevõtja puhul „on õigustatud piirata“ tema omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, nii et see ei ületaks summat, mis on piisav kahjumi katmiseks.

Kui kriisilahendusasutus leiab, et ei ole õigustatud piirata ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet kahjumi katmiseks piisava summaga, siis kas on õige, et artikli 45c lõikes 2 ei nõuta kriisilahenduse kavas esitatud strateegia muutmist likvideerimisest kriisilahenduseks, vaid lubatakse selle asemel kriisilahendusasutusel kehtestada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude, mis on kahjumi katmiseks piisavast summast suurem?

Vastus

Artikli 45c lõike 2 teises ja kolmandas lõigus nähakse ette nende ettevõtjate omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude määramine, kes kriisilahenduse kava kohaselt maksejõuetuse korral likvideeritakse.

Selle sätte kohaselt on kriisilahendusamet kohustatud hindama, kas nende ettevõtjate puhul on õigustatud piirata omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet kahjumi katmiseks piisava summaga, millele on osutatud artikli 45c lõike 2 esimese lõigu punktis a. Kriisilahendusametud peavad seejuures eelkõige hindama sellise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude võimalikku mõju finantsstabiilsusele ja ülekandumise riskile finantsüsteemis. Kui kriisilahendusamet leiab pärast seda hinnangut, et ei ole õigustatud piirata ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet kahjumi katmiseks piisava summaga, võib ta määrata miinimumnõude, mis ületab artikli 45c lõike 3 punkti a alapunktist i ja punkti b alapunktist i tulenevat või artikli 45c lõike 7 punkti a alapunkti i ja punkti b alapunkti i kohast summat. Vt ka komisjoni 29. septembri 2020. aasta teatise⁽¹⁴⁾ 37. küsimus.

38. Küsimus (artikkel 45c)

Artikli 45c lõike 2 teises lõigus on nõutud, et kriisilahendusametud hindaksid, kas on õigustatud piirata tavalises maksejõuetusmenetluses likvideeritava ettevõtja omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet, nii et see ei ületaks summat, mis on piisav kahjumi katmiseks. Selle sätte kolmandas lõigus on lisaks nõutud, et kriisilahendusametud kaaluksid võimalikku mõju finantsstabiilsusele ja ülekandumise riskile finantsüsteemis.

Kas selle hinnangu andmiseks tuleks kasutada järgmist:

- üldine lähenemisviis, mille kohaselt arvutatakse üks lisanõue, mis lisatakse seejärel iga sellise asjaomase kriisilahendusametuse pädevuse alla kuuluva ettevõtja kahjumi katmiseks piisavale summale, kes kavatsetakse likvideerida tavalises maksejõuetusmenetluses, või
- konkreetne lähenemisviis, kus otsused lisanõude kehtestamise ja selle kalibreerimise kohta tehakse igal üksikjuhul eraldi?

Vastus

Artikli 45c lõike 2 teist ja kolmandat lõiku, milles nähakse ette nende ettevõtjate omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude määramine, kes kriisilahenduse kava kohaselt maksejõuetuse korral likvideeritakse, tuleks kohaldada igal üksikjuhul eraldi. See on omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude määramist käsitlevate BRRD sätete üldpõhimõtte.

See ei piira kriisilahendusametute võimalust kehtestada selles küsimuses sisemised põhimõtted, mida seejärel üksikjuhtumite puhul rakendatakse.

39. Küsimus (artikkel 45c)

Kas rekapiitalseerimise summa arvutamisel on õiguslikult võimalik kindlaks määrata ranged piirmäärad koguriskipositsiooni ja koguriskipositsiooni näitaja võimalikuks vähendamiseks pärast kriisilahendust artikli 45c lõike 3 viienda lõigu kohaldamisel või tuleks koguriskipositsioon ja koguriskipositsiooni näitaja alati arvutada bilansi *de facto* vähendamise alusel, võttes arvesse kahjumi katmiseks piisavat summat?

Vastus

Kooskõlas artikli 45c lõike 3 esimese lõiguga peaks rekapiitalseerimise summa pärast eelistatud kriisilahendusstrateegia rakendamist taastama ettevõtja vastavuse koguomavahendite suhtarvu nõudele ja finantsvõimenduse määra nõudele.

Rekapiitalseerimise summa määramisel omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kalibreerimise osana on artikli 45c lõike 3 viiendas lõigus nõutud, et koguriskipositsiooni ja koguriskipositsiooni näitajat kohandataks kõigi muutustega, mis tulenevad kriisilahenduse kavast ette nähtud kriisilahenduse meetmetest (st otsusest alustada ettevõtja suhtes kriisilahendusmenetlust, kriisilahenduse vahendi rakendamist või ühe või enama kriisilahendusõiguse kasutamist, nagu on sätestatud artikli 2 lõike 1 punktis 40).

See tähendab, et rekapiitalseerimise summa kohandamine peaks toimuma igal üksikjuhul eraldi ja olema kooskõlas mis tahes muutustega, mis tulenevad kavandatud kriisilahenduse meetmetest. Kriisilahenduse kavandamise ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kalibreerimise hetkel peab rekapiitalseerimise summa kohandamine põhinema rekapiitalseerimise vajaduse hinnangul pärast kriisilahendust (st hinnangud bilansi kogumahu mis tahes suurenemise või vähenemise kohta ja muude tegurite kohta, mis tingivad muudatusi ettevõtja

⁽¹⁴⁾ Komisjoni teatis läbivaadatud pankade kriisilahendusametite teatavate õigusnormide tõlgenduse kohta vastuseks liikmesriikide ametiasutuste tõstatatud küsimustele (ELT C 321, 29.9.2020, lk 1).

omavahendite nõuetes ja finantsvõimenduse määra nõudes pärast kriisilahendust). Seetõttu tähendaks artikli 45c lõike 3 kohaldamine viisil, mis on kooskõlas seadusandja tahte ning omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude struktuuriga, et rekapiitalseerimise summa arvutamisel on kriisilahenduse eeldatavad kahjud, mis viivad bilansi vähenemiseni, nagu on osutatud viienda lõigu punktis a, võrdväärse esimese lõigu punkti a alapunkti i ja punkti b alapunkti i kohaselt arvatud summaga, mis on piisav kahjumi katmiseks.

40. Küsimus (artikkel 45c)

Artikli 45c lõigete 3 ja 7 kohaselt on omavahendite ja kõlblike kohustuste välise miinimumnõude ning omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude kalibreerimine ühesugune. Kas kriisilahendusametuse pädevuse alla kuuluvate ettevõtjate puhul on õiguslikult võimalik, et see kriisilahendusametust võtab ainult erijuhtudel arvesse nende sätete kuuendas lõigus nimetatud turuosaluse puhvrit (nt seoses kriteeriumidega, mis puudutavad tütarettevõtja tuginemist hulgrahastamisele)?

Vastus

Nii omavahendite ja kõlblike kohustuste välise kui ka sisemise miinimumnõude kalibreerimisel näevad artikli 45c lõiked 3 ja 7 ette, et kriisilahendusametusel on õigus suurendada koguriskipositsiooni alusel arvutatud rekapiitalseerimise summat sellise summa võrra, mis on piisav turuosaluse säilitamiseks. Nende sätete kohaselt on tegemist kaalutusõigusega, mida kriisilahendusametust peaks kohaldama igal üksikjuhul eraldi. See ei piira kriisilahendusametuste võimalust kehtestada selles küsimuses sisemised põhimõtted, mida seejärel üksikjuhtumite puhul rakendatakse.

41. Küsimus (artikkel 45c)

Kas saaksite selgitada, kuidas peaks kriisilahendusametust võtma arvesse artikli 45c lõikes 6 nimetatud kriteeriume, kui ta hindab, kas kohaldada selle artikli lõikes 5 sätestatud nõudeid kriisilahendusobjekti suhtes, kes ei ole globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või globaalse süsteemselt olulise ettevõtja osa või tipp-pank?

Vastus

Otsustades, kas kohaldada artikli 45c lõikes 5 sätestatud nõudeid kriisilahendusobjekti suhtes, kes ei ole globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või globaalse süsteemselt olulise ettevõtja osa või sellise kriisilahenduse konsolideerimisgrupi osa, mille koguvarade maht on suurem kui 100 miljardit eurot (tipp-pank), lähtub kriisilahendusametust eeskätt hinnangust, et asjaomane kriisilahendusobjekt võib mõistliku tõenäosusega põhjustada maksejõuetuse korral süsteemse riski.

Lisaks sellele hinnangule peab kriisilahendusametust võtma arvesse ka järgmisi kriteeriume:

- hoiuste suur osakaal ja võlainstrumentide puudumine rahastamismudelis;
- kõlblike kohustuste kapitaliturgudele juurdepääsu piiratuse ulatus;
- ulatus, mil määral kriisilahendusobjekt tugineb esimese taseme põhiomavahenditele, et täita omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue.

Kuna kriisilahendusametust tehtav otsus tähendab, et asjaomasele kriisilahendusobjektile kehtivad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kalibreerimise puhul rangemad nõuded (artikli 45c lõige 5 ja allutatus (artikli 45b lõiked 4, 7 ja 8)), aitavad need kriteeriumid tagada, et selline otsus on proportsionaalne taotletavate eesmärkidega ja võtab arvesse asjaomase ettevõtja iseärasusi. Seetõttu võib leida, et kui ülalnimetatud kriteeriumid on kriisilahendusobjekti puhul täidetud (st hoiuste suur osakaal rahastamises, piiratud juurdepääs võlaturgudele, tuginemine omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmisel esimese taseme põhiomavahenditele), ei tohiks kriisilahendusametust kohaldada sellise ettevõtja suhtes artikli 45c lõikes 5 sätestatud nõuded, kui see tooks kaasa ebaproportsionaalse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude. See järeldus ei tohiks olla automaatne ja peaks sõltuma konkreetse juhtumi olukorrast.

Eespool nimetatud kolm kriteeriumi on esitatud ka artikli 45m lõikes 7, kus neid kasutatakse üldiselt üleminekupeerioidide proportsionaalse pikkuse määramiseks. Artikli 45m lõike 7 kriteeriumidele viidatakse artikli 45m lõike 1 kolmandas lõigus ja need puudutavad ka pärast 1. jaanuari 2024 lõppevate üleminekupeerioidide kehtestamist. Sellegipoolest peavad kriisilahendusametused selles konkreetses otsuses, mis käsitleb üleminekupeerioidi pikendamist ajale pärast 1. jaanuari 2024, võtma arvesse ka järgmist:

- ettevõtja finantsseisundi areng;
- väljavaade, et ettevõtja on võimeline tagama mõistliku aja jooksul vastavuse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele või selle allutatuse komponendile;

— kas ettevõtja on võimeline asendama kohustusi, mis ei vasta enam asjaomastele kõlblikkus- või tähtajakriteeriumidele, ning kui mitte, siis kas see võimetus on spetsiifilist laadi või tingitud kogu turgu hõlmavast häirest.

Seetõttu ei takista pärast 1. jaanuari 2024 lõppevate ülemineku perioodide kehtestamine artikli 45m lõike 1 kolmanda lõigu kohaselt iseenesest kriisilahendusametust otsustamast kohaldada sama kriisilahendusobjekti suhtes artikli 45c lõikes 5 sätestatud nõudeid. Samamoodi võib kriisilahendusobjektile, mille suhtes on kohaldatud artikli 45c lõikes 5 sätestatud nõudeid, olla ülemineku periood, mis lõpeb pärast 1. jaanuari 2024, nagu on kindlaks määratud vastavalt artikli 45m lõikele 7.

42. Küsimus (artikkel 45c)

Kas artikli 45c lõike 10 kohaldamisel peaksid kriisilahendusametused ja pädevad asutused omavahel konsulteerima või peaksid kriisilahendusametused nõudma asjaomaselt ettevõtjalt vajalikku teavet?

Vastus

Artikli 45c lõikes on 1 selgitatud, et kriisilahendusametused peab pärast pädeva asutusega konsulteerimist määrama omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude, mille kalibreerimist on üksikasjalikult kirjeldatud artikli 45c järgmistes lõikudes. Lisaks sellele on kriisilahendusametustel omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kalibreerimiseks võimalik nõuda pädevatelt asutustelt vajalikku teavet, et täita BRRDs sätestatud ülesandeid kooskõlas artikli 3 lõikega 4 ja artikli 90 lõikega 1.

c) *Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramine globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate kriisilahendusobjektide jaoks*

43. Küsimus (artikkel 45d)

Mida tähendab artikli 45d lõikes 1 osutatud „globaalse süsteemselt olulise ettevõtja osa“?

Vastus

Globaalne süsteemselt oluline ettevõtja on määratletud BRRD artikli 2 lõike 1 punktis 83c, viidates CRRi artikli 4 lõike 1 punktile 133. Viimati nimetatud sättes määratletakse see globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana, mis on määratud kindlaks CRD artikli 131 lõigete 1 ja 2 kohaselt. Vastavalt CRD artikli 131 lõikele 1 peavad liikmesriigid määrama ametiasutused, kes vastutavad nende jurisdiktsioonis tegutsevate globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate konsolideeritud alusel kindlaksmääramise eest. Artikli 131 lõikes 2 on sätestatud selleks meetodika.

CRD artikli 131 lõikes 1 on sätestatud, et globaalne süsteemselt oluline ettevõtja peab olema üks järgmistest:

- konsolideerimisgrupp, mida juhib ELis emaettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing, ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, või
- krediidasutus või investeerimisühing, mis ei ole ELis emaettevõtjana tegutseva krediidasutuse või investeerimisühingu, ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja.

Punktis b osutatud võimalus lisati teoreetilise võimalusena juhuks, kui globaalne süsteemselt oluline ettevõtja on eraldiseisev pank. Seega on kriisilahendusobjekt, mis on globaalse süsteemselt olulise ettevõtja osa, ettevõtja, kes ei ole ise vastavalt CRD artikli 131 lõike 1 punktile b globaalne süsteemselt oluline ettevõtja, ent kes kuulub vastavalt kõnealuse sätte punktile a globaalse süsteemselt olulise ettevõtjana usaldatavusnõuete kohasesse konsolideerimisse. Praktikas muutub see asjakohaseks siis, kui kriisilahendusobjektina on kindlaks määratud mitte ainult CRD artikli 131 lõike 1 punktis a osutatud ettevõtja, vaid ka teine globaalse süsteemselt olulise ettevõtja konsolideerimisgrupi ettevõtja, seda juhul, kui järgitakse mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegiat. Sel juhul peaks BRRD artiklit 45d kohaldama mõlema kriisilahendusobjekti suhtes.

44. Küsimus (artiklid 45d ja 45h)

Mis on BRRD artikli 45d lõikes 4 ja artikli 45h lõikes 2 nimetatud „samasse globaalsesse süsteemselt olulisse ettevõtjasse kuuluv globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus“?

Vastus

Globaalne süsteemselt oluline ettevõtja on määratletud BRRD artikli 2 lõike 1 punktis 83c ja CRRi artikli 4 lõike 1 punktis 133, viidates CRD artikli 131 lõigetele 1 ja 2.

CRRi artikli 4 lõike 1 punktis 136 on globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus määratletud kui „juriidilise isiku staatusega üksus, mis on globaalne süsteemselt oluline ettevõtja või globaalse süsteemselt olulise ettevõtja osa või kolmanda riigi globaalse süsteemselt olulise ettevõtja osa“.

Need mõisted on asjakohased BRRD artikli 45d lõike 4 ja artikli 45h lõike 2 kohaldamisel. Praktikas hõlmavad need sätted olukorda, kus konsolideerimisgrupp, mida juhib globaalne süsteemselt oluline ettevõtja, sisaldab rohkem kui ühte kriisilahendussubjekti (tavaliselt globaalne süsteemselt oluline ettevõtja ise ja üks või mitut muud ettevõtjat), seda juhul, kui järgitakse mitme isiku suhtes kriisilahenduse algatamise strateegiat.

45. Küsimus (artikkel 45d)

Mida tähendab artikli 45d lõike 4 punktis b kasutatud termin „liidus tegutsev emaeetvõtja“ (*Union parent entity*)? Kas see tähendab liidus tegutsevat emaeetvõtjat (*Union parent undertaking*) või liidus emaeetvõtjana tegutsevat krediidasutust või investeerimisühingut (*Union parent institution*)?

Vastus

Artikli 45d lõike 4 punktis b osutatud „liidus tegutsev emaeetvõtja“ on artikli 2 lõike 1 punktis 85 määratletud liidus tegutsev emaeetvõtja (*Union parent undertaking*).

d) Omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude kohaldamine ettevõtjate suhtes, kes ei ole ise kriisilahendussubjektid

46. Küsimus (artikkel 45f)

Vastavalt BRRD artikli 45f lõike 2 punkti a alapunktile ii peab kohustus vastama CRRi artikli 72b lõike 2 punktis d sätestatud allutatuse kriteeriumidele, et see oleks kõlblik omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude täitmiseks.

Samal ajal on BRRD artikli 45f lõike 2 punkti a alapunktis iii sätestatud, et omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude täitmiseks kõlblikest kohustustest „tulenevad nõuded [peab rahuldama] tavalises maksejõuetusmenetluses pärast kohustusi, mis ei vasta punktis i osutatud tingimusele ega ole kõlblikud omavahendite nõude täitmiseks“.

Punkti i kriteerium ei ole siiski seotud nõudeõiguse järjestusega maksejõuetusmenetluses. Selles viidatakse kohustustele, „mis on emiteeritud kriisilahendussubjekti jaoks ja mille see on ostnud kas otse või kaudselt sama kriisilahenduse konsolideerimisgrupi ettevõtjate kaudu, kes ostsid kohustused käesoleva artikli kohaldamisalasse kuulvalt ettevõtjalt, või mis on emiteeritud samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi mitte kuuluva olemasoleva aktsionäri jaoks ja mille see on ostnud, tingimisel et allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamine vastavalt artiklitele 59–62 ei mõjuta kriisilahendussubjekti kontrolli tütar-ettevõtja üle“. Seetõttu võivad artikli 45f lõike 2 punkti a alapunktis i osutatud kohustused olla peaaegu mis tahes nõudeõiguse järguga.

Kas on õige, et BRRD artikli 45f lõike 2 punkti a alapunktis iii viidatud järjestus sõltub nende instrumentide nõudeõiguse järgust, mis ei vasta sama sätte punkti i kriteeriumile, st et omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude täitmiseks kasutatavad instrumendid sõltuvad nende instrumentide nõudeõiguse järgust, mille tütar-ettevõtja on tegelikult emiteerinud väljaspool kriisilahenduse konsolideerimisgruppi? See tähendaks, et omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude täitmiseks vajalikku nõudeõiguse järku tuleb iga krediidasutuse ja investeerimisühingu puhul eraldi hinnata.

Vastus

BRRD artikli 45f lõike 2 punkti a alapunktide i, ii ja iii koosmõjul kohaldatakse seoses omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude täitmiseks kõlblike kohustuste nõudeõiguse järguga maksejõuetusmenetluses järgmisi nõudeid:

- need peavad BRRD artikli 45f lõike 2 punkti a alapunkti ii kohaselt vastama CRRi artikli 72b lõike 2 punktis d sätestatud üldisele allutatuse kriteeriumile, s.o allutatuse CRRi artikli 72a lõikes 2 osutatud välistatud kohustustele;
- need peavad BRRD artikli 45f lõike 2 punkti a alapunktide i ja iii kohaselt vastama täiendavale allutatuse kriteeriumile, st need peavad olema allutatud kõigile kohustustele, mis ei ole omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude täitmiseks kõlblikud ja mis ei ole omavahendid.

Konkreetselt allutatuse nõude eesmärk on tagada, et omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude täitmiseks kõlblikud kohustused ei kuuluks samasse nõudeõiguse järku teiste allutatud kohustustega, mis ei ole artikli 45f lõike 2 punkti a alapunkti i kohaselt omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude täitmiseks kõlblikud. See leevendab võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõttega seotud nõuete riski juhul, kui omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude täitmiseks kõlblikud kohustused hinnatakse alla või konverteeritakse artikli 59 lõike 1 punkti a ja lõike 1a kohaselt sõltumatult kriisilahenduse meetmetest (st jätkusuutmatuse korral), kuna ainult need kõlblikud kohustused võidakse sel juhul alla hinnata või konverteerida.

47. Küsimus (artikkel 45f)

Kas BRRD artikli 45f lõike 2 punktis b osutatud esimese taseme põhiomavahendite ja muude omavahendite summadest on tehtud mahaarvamised kooskõlas CRRi artiklitega 36, 56 ja 66?

Vastus

Nii omavahendite ja kõlblike kohustuste välimise kui ka sisemise miinimumnõude täitmise eesmärgil tuleks viiteid omavahenditele tõlgendada kooskõlas BRRD artikli 2 lõike 1 punktiga 38, milles viidatakse CRRi artikli 4 lõike 1 punktis 118 esitatud määratlusele, võttes arvesse BRRDs sätestatud lisatingimusi, nagu artikli 45f lõike 2 punkti b alapunktis ii sätestatud tingimused.

Selles kontekstis on CRRi artikli 4 lõike 1 punktis 118 sätestatud, et „omavahendid“ on esimese taseme omavahendite ja teise taseme omavahendite summa. Asjakohastes CRRi sätetes esimese taseme omavahendite (artikkel 25) ja teise taseme omavahendite (artikkel 71) arvutamise kohta on omakorda selge, et summad väljendatakse pärast CRRi artiklites 56 ja 66 osutatud mahaarvamisi.

Lisaks on BRRD artikli 2 lõike 1 punktis 68a määratletud „esimese taseme põhiomavahendid“ ristviitega CRRi artiklile 50 ning viimases on selgitatud, et esimese taseme põhiomavahendite arvutamisel tehakse CRR artiklis 36 osutatud mahaarvamised.

48. Küsimus (artikkel 45f)

Mis vahe on artikli 45f lõigetel 3 ja 4?

Vastus

Artikli 45f lõigete 3 ja 4 erinevus on seotud omandisuhtega tütaretevõtja, kelle puhul võib omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemisest miinimumnõudest loobuda, ja tema vahepealse või lõpliku emaaettevõtja vahel.

Lõikes 3 osutatakse võimalusele loobuda omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemisest miinimumnõudest, kui tütaretevõtja ja kriisilahendussubjekt asuvad samas liikmesriigis, ning sätestatakse tingimused sellise loobumise võimaldamiseks.

Lõikes 4 osutatakse võimalusele loobuda omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemisest miinimumnõudest, kui tütaretevõtja ja vahepealne emaaettevõtja asuvad samas liikmesriigis, kuid lõplik emaaettevõtja (kriisilahendussubjekt) asub muus liikmesriigis. Seetõttu on lõikes 3 ette nähtud otsene omandistruktuur, samal ajal kui lõikes 4 on ette nähtud nn ahelstruktuur, mis hõlmab mitut liikmesriiki.

49. Küsimus (artikkel 45f)

Artikli 45f kohaselt võib kriisilahendusasutus loobuda omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude kohaldamisest kahel juhul:

- kui kriisilahendussubjekt ja tütaretevõtja on mõlemad asutatud samas liikmesriigis (lõige 3);
- kui tütaretevõtja ja tema emaaettevõtja on asutatud samas liikmesriigis, isegi kui kriisilahendussubjekt ei ole asutatud samas liikmesriigis, tingimusel et emaaettevõtja täidab omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude allkonsolideeritud alusel (lõige 4).

Mis aga puutub artikli 45f lõikes 5 sätestatud garantiidesse, siis näeb BRRD nende andmist sõnaselgelt ette ainult neist esimeses olukorras, st kui kriisilahendussubjekt ja tütaretevõtja asuvad samas liikmesriigis.

Piiriüleste kriisilahenduse konsolideerimisgruppide puhul ei ole selge, miks on võimalik lubada nõudest loobumist (mida võib pidada „riskantsemaks“ lähenemisviisiks), kuid ei ole võimalik lubada omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude täitmist garantiiga (mis on „vähem riskantne“ lähenemisviis).

Kas tütaretevõtja kriisilahendusasutusel on võimalik lubada täita artikli 45 lõikes 1 osutatud nõue täielikult või osaliselt garantiiga, mille emaaettevõtja annab artikli 45f lõike 5 tingimustel, isegi kui kriisilahendussubjekt ei ole asutatud tütaretevõtjaga samas liikmesriigis?

Vastus

Artikli 45f lõikes 3 osutatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemisest miinimumnõudest loobumisele olukorras, kus tütaretevõtja ja samas liikmesriigis asuva kriisilahendussubjekti vahel on otsene omandisuhe, kuid artikli 45f lõikes 4 osutatakse omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemisest miinimumnõudest loobumisele olukorras, kus tütaretevõtja ja tema vahepealne emaaettevõtja asuvad samas liikmesriigis, kuid kriisilahendussubjekt võib asuda samas liikmesriigis või mujal.

Seoses tütarettevõtja võimalusega täita omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemine miinimumnõue osaliselt või täielikult tagatud garantiidega (artikli 45f lõige 5) on sättes sõnaselgelt osutatud tütarettevõtja ja samas liikmesriigis asuva kriisilahendussubjekti vahelisele otsesele omandisuhtele, kuid samaväärset sätet ei ole ette nähtud seoses olukorraga, kus samas liikmesriigis asuvad tütarettevõtja ja tema vahepealne emaettevõtja.

Viimasel juhul peaks siiski olema samuti võimalik kasutada omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude täitmiseks tagatud garantiisid. Kui tütarettevõtja ja tema samas liikmesriigis asuva vahepealse emaettevõtja vahel saab kasutada nõudest loobumist, peaks samamoodi olema ka tagatud garantii kättesaadav sarnastel asjaoludel, eriti kuna see pakuks tütarettevõtjale asjaomaste vahendite saamisel suuremat kaitset kui täielik loobumine omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemisest miinimumnõudest.

50. Küsimus (artikkel 45f)

Hinnates BRRD artikli 45f lõike 3 punktis b ja artikli 45f lõikes 4 osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemisest miinimumnõudest loobumise võimaldamise kriteeriumi või artikli 45f lõike 5 kohaste tagatud garantiide kasutamise kriteeriumi, siis mis on omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude sihttase, mille täitmist tuleb hinnata omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude järkjärgulise kasutuselevõtu etapis kuni aastani 2024? Kas täitmist tuleks hinnata 2024. aasta lõpliku sihttaseme või 2022. aasta vahesihhtaseme alusel?

Kas kriisilahendusamet võib lubada võimaliku kehtestatava üleminekuajavahemiku jooksul omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude täitmist garantiidega, kui kõik muud tingimused (v.a omavahendite ja kõlblike kohustuste välise miinimumnõude sihttaseme täitmine) on täidetud?

Vastus

Hinnates kriisilahendussubjekti või emaettevõtja vastavust artiklis 45e ja artikli 45 lõikes 1 osutatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele, nagu on sätestatud vastavalt artikli 45f lõike 3 punktis b ja lõikes 4, tuleks võtta arvesse artiklis 45m sätestatud üleminekuajavahemiku.

Seetõttu tuleks enne 2024. aastat hinnata artikli 45f lõike 3 punktis b ja lõike 4 punktis b vastavust artikli 45m lõike 1 teise lõigu kohaselt määratud siduva vahesihhtaseme alusel.

See tähendab, et tütarettevõtja puhul, kes ei ole kriisilahendussubjekt, võib võimaldada omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemisest miinimumnõudest loobumist, kui kriisilahendussubjekt või tema emaettevõtja täidab vahesihhtaseme konsolideeritud alusel ja kõik muud artikli 45f lõikes 3 või 4 sätestatud tingimused on nõudest loobumise otsuse tegemise hetkel täidetud.

Sama kehtib artikli 45f lõike 3 punktis b sätestatud tingimuse täitmise kohta, kui hinnatakse võimalust lubada omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude osalist või täielikku täitmist tagatud garantiidega kooskõlas artikli 45f lõike 5 esimese lõiguga.

51. Küsimus (artikkel 45f)

Artikli 45f lõigetes 3 ja 4 on loetletud tingimused, mis võimaldaksid artikli 45f kohaldamisest loobuda. Direktiivi tekstist ei selgu siiski, kas need tingimused peavad olema täidetud kumulatiivselt või eraldi.

Kas artikli 45f lõigetes 3 ja 4 loetletud tingimused on kumulatiivsed või piisab ühe neis nimetatud tingimuse täitmisest, et lubada loobuda artikli 45f kohaldamisest tütarettevõtja suhtes, kes ei ole kriisilahendussubjekt?

Vastus

Kui võimaldatakse loobuda omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemisest miinimumnõudest või lubatakse kasutada tagatud garantiisid, peavad artikli 45f lõigetes 3, 4 ja 5 sätestatud tingimused olema kumulatiivselt täidetud, et tagada rahuldaval tasemel konservatiivsus ja kaitsemeetmed.

52. Küsimus (artikkel 45f)

Kas saaksite selgitada artikli 45f lõikes 5 sätestatud tingimuste põhjendust tagatud garantiide kasutamisel omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude täitmiseks?

Vastus

Artikli 45f lõikega 5 antakse tütarettevõtja kriisilahendusasutusele õigus lubada omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemist miinimumnõuet osaliselt või täielikult täita asjaomase kriisilahendussubjekti antava garantiiga, juhul kui kriisilahendussubjekt ja tütarettevõtja on asutatud samas liikmesriigis, kuuluvad samasse kriisilahenduse konsolideerimisgrupp ning kui kriisilahendussubjekt täidab oma omavahendite ja kõlblike kohustuste välist miinimumnõuet (vt ka vastust 49. küsimusele eespool, juhul kui tütarettevõtja ja tema vahepealne emaettevõtja asuvad samas liikmesriigis).

Artikli 45f lõikes 5 on sätestatud tingimused, millele garantiid peavad vastama, et tagada nende tõhusus tütarettevõtja kahjumi katmisel ja tema rekapitaliseerimisel, juhul kui need garantiid kasutusele võetakse, olenemata sellest, kas kriisilahendussubjekti enda suhtes on sel ajal algatatud kriisilahendus. Need tingimused on järgmised:

- garantii summa võrdub omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude summaga, mis sellega asendatakse (punkt a);
- garantii on tagatud vähemalt 50 % ulatuses selle summast (punkt c);
- garantii suhtes kohaldatakse nii kaalutusõigusel põhinevaid (st kindlaksmääramine, et tütarettevõtja ei ole enam jätkusuutlik) kui ka automaatseid aktiveerimistegureid (st võimetus tähtjaks võlgasid tagasi maksta või muid kohustusi täita) olenevalt sellest, kumb juhtub varem (punkt b);
- aktsepteeritakse ainult finantstagatise, nagu need on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2002/47/EÜ, ⁽¹⁵⁾ st omandiõiguse üleminekul põhinevaid finantstagatiskokkuleppeid või pandiõigusel põhinevaid finantstagatiskokkuleppeid (pante). See tagab tagatise omajale parema kaitse, kuna kõnealuse direktiivi tingimuste kohaselt kuulub selline tagatis täitmisele ka siis, kui kriisilahendussubjekt on maksejõuetu või tema suhtes on algatatud kriisilahendus (punkt c);
- tagatis on kvaliteetne (koormamata, kohaldatakse väärtuskärpeid) (punktid d ja e);
- tagatise tegelik lõpptähtaeg vastab samadele lõpptähtaja tingimustele kui kõlblikud kohustused (punkt f) ja
- tagatise ülekandmisel ei tohiks olla mingeid takistusi, sealhulgas juhul, kui kriisilahendussubjekti suhtes on võetud kriisilahenduse meede (punkt g).

53. Küsimus (artiklid 45f ja 45g)

Kas on õige leida, et artikli 45f lõigete 3 ja 4 punktis c ning artikli 45g punktis f kasutatud sõna „kiire“ kehtib mitte ainult seoses omavahendite ülekandmisega, vaid ka kohustuste tagasimaksmisega kriisilahendussubjektilt tütarettevõtjale?

Vastus

Artikli 45f lõike 3 punktis c ja lõike 4 punktis c ning artikli 45g punktis f osutatud tingimus omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemisest miinimumnõudest loobumise võimaldamiseks tagab, et puuduvad praegused ja oodatavad (praktilised või õiguslikud) takistused omavahendite kiireks ülekandmiseks tütarettevõtjale ja kriisilahendussubjekti või vahepealse emaettevõtja kohustuste kiireks tagasimaksmiseks.

e) *Omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramise menetlus*

54. Küsimus (artikkel 45h)

Artikli 45h lõikes 1 on märgitud, et kriisilahendussubjekti kriisilahendusasutus, konsolideerimisgrupi tasandi kriisilahendusasutus, kui see on esimesena nimetatust erinev, ja kriisilahendusasutused, kes vastutavad kriisilahenduse konsolideerimisgrupi tütarettevõtjate eest, kelle suhtes kohaldatakse artiklis 45f osutatud nõuet individuaalselt, teevad kõik endast oleneva, et jõuda ühisotsusele. Kas piiriüleste konsolideerimisgruppide puhul oleks asjakohane lisada ülevõtvasse siseriiklikku seadusesse sätte, mis lubaks riiklikul kriisilahendusasutusel teha koostööd kõigi asjaomaste asutustega?

⁽¹⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. juuni 2002. aasta direktiiv 2002/47/EÜ finantstagatiskokkulepete kohta (EÜT L 168, 27.6.2002, lk 43).

Vastus

Artikli 88 lõike 5 teises lõigus on juba sätestatud, et kriisilahenduse kolleegiumi liikmed peavad tegema tihedat koostööd. See kohustus hõlmab kõiki artikli 88 lõikes 1 loetletud ülesandeid, sealhulgas omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kindlaksmääramist (selle sätte punkt i).

Seetõttu ei oleks säte, mis võimaldaks riiklikel kriisilahendusasutustel teha koostööd teiste asjaomaste asutustega, kehtivate BRRD normidega vastuolus.

55. Küsimus (artikkel 45h)

BRRD artikli 45h lõikes 2 viidatakse CRRi artiklile 12. Ometi jäeti määrusega (EL) 2019/876 CRRi tehtud muudatustega see artikkel 12 välja.

Kas saaksite kinnitada, et BRRD artikli 45h lõige 2 peaks viitama hoopis CRRi artiklile 12a?

Vastus

BRRD artikli 45h lõikes 2 sisalduvat viidet CRRi artiklile 12 tuleks lugeda viitena CRRi artiklile 12a.

56. Küsimus (artikkel 45h)

Artikli 45h lõikeid 4 ja 5 kohaldatakse kriisilahendusasutuste otsuste suhtes, kui kokkuleppele ei jõuta vastavalt konsolideeritud kriisilahenduse konsolideerimisgrupi omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude (omavahendite ja kõlblike kohustuste väline miinimumnõue) osas ja kriisilahenduse konsolideerimisgrupi ettevõtjate individuaalse omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude (omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemine miinimumnõue) osas.

Kas artikli 45h lõiget 6 kohaldatakse juhul, kui ühegi ülalnimetatud nõude osas ei jõuta samal ajal ühisotsusele?

Vastus

Artikli 45h lõige 6 käsitleb olukorda, kus kriisilahendusasutused ei jõua kokkuleppele ei konsolideeritud kriisilahenduse konsolideerimisgrupi nõude suuruse ega selliste tütarettevõtjate nõuete suuruse osas, mis ei ole kriisilahendussubjektid. Sel juhul teevad tütarettevõtjate omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude individuaalse suuruse kohta otsuse tütarettevõtjate kriisilahendusasutused vastavalt lõikele 5 (st võttes nõuetekohaselt arvesse kriisilahendussubjekti kriisilahendusasutuse seisukohti). Samuti teeb kriisilahendussubjekti kriisilahendusasutus otsuse konsolideerimisgrupi nõude kohta vastavalt lõikes 4 sätestatud toimingutele.

f) Üleminekukord ja kriisilahendusjärgne kord

57. Küsimus (artikkel 45m)

Artikli 45m lõike 8 kohaselt võivad kriisilahendusasutused üleminekuperioodi või omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kavandatud sihttasemed hiljem läbi vaadata. Kas see säte on seotud ainult omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kavandatud sihttasemetega vastavalt artikli 45m lõikele 6 või saab artikli 45m lõike 1 alusel määratud algselt otsustatud üleminekuperioodi hiljem läbi vaadata?

Vastus

Kriisilahendusasutused võivad läbi vaadata ka artikli 45m lõike 1 kohaselt algselt otsustatud üleminekuperioodi, mitte ainult artikli 45m lõike 6 kohaselt teatatud kavandatud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude.

Artikli 45m lõike 8 alguses kasutatud väljendi „kui lõikes 1 ei ole sätestatud teisiti“ eesmärk oli tagada, et kriisilahendusasutus järgib üleminekuperioodi läbivaatamisel viidatud lõikes sätestatud norme ja kriteeriume.

58. Küsimus (artikkel 45m)

Kas artikli 45m lõike 1 teise lõigu kohaselt määratud vahesihthaseme tähtaega saab pikendada, kui kriisilahendusasutused määravad selle sätte kolmanda lõigu kohaselt üleminekuperioodi, mis lõpeb pärast 1. jaanuari 2024?

Vastus

Ettevõtjad peavad artikli 45m lõike 1 teises lõigus sätestatud vahesihhtaseme saavutama 1. jaanuaril 2022 ja kriisilahendusasutus ei saa seda pikendada. Artikli 45m lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud võimalus kehtestada üleminekuperiood, mis lõpeb hiljem kui 1. jaanuaril 2024, kehtib ainult lõpliku omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohta.

Siiski tuleb märkida, et vahesihhtase peab reeglina tagama omavahendite ja kõlblike kohustuste lineaarse suurenemise omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmise eesmärgil. Seetõttu mõjutab lõpliku omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude saavutamiseks määratud üleminekuperioodi pikendamine rohkem kui 1. jaanuarini 2024 kriisilahendusasutuste kehtestatavat vahesihhtaset, kuna selle tulemusena kehtestatakse madalam vahesihhtase kui siis, kui üleminekuperiood lõpeks 1. jaanuaril 2024.

59. Küsimus (artikkel 45m)

Artikli 45m lõike 1 teises lõigus on sätestatud: „Vahesihhtasemed peavad reeglina tagama omavahendite ja kõlblike kohustuste lineaarse suurenemise nõude täitmise eesmärgil“.

Kas kinnitate, et selles sättes viitab termin „nõue“ mitte ainult üldisele kvantitatiivsele nõudele, vaid ka allutatusele?

Vastus

Artikli 45m lõike 1 teise lõigu esimese lause kohaselt viitavad kriisilahendusasutuse määratavad vahesihhtasemed vastavalt asjaoludele artiklis 45e või 45f sätestatud nõuetele (omavahendite ja kõlblike kohustuste väline või sisemine miinimumnõue) ja nõuetele, mis tulenevad artikli 45b lõike 4, 5 või 7 (allutatus) kohaldamisest.

Reegel, mis nõuab kriisilahendusasutustelt lineaarse suurenemise tagamist, kehtib kõigi kriisilahendusasutuse määratavate vahesihhtasemete suhtes. Seepärast peaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude üldise kalibreerimisega seotud vahesihhtase tagama lineaarse suurenemise kriisilahendusasutuse määratud lõpliku omavahendite ja kõlblike kohustuste välise või sisemise miinimumnõude täitmise eesmärgil. Samamoodi tuleks määrata allutatuse vahesihhtase, pidades silmas kriisilahendusasutuse kehtestatud lõplikku allutatuse sihttasest. Arvesse tuleb võtta ka kogu kahjumikatmisvõime miinimumnõuet ning artikli 45c lõikes 5 või 6 osutatud nõuete miinimumtasest, mis tuleb saavutada 1. jaanuariks 2022, kuna vahesihhtasemena ei saa kehtestada väiksemat summat kui need miinimumnõuded (vahesihhtasemena võiks lineaarse suurenemise reegli alusel kehtestada nendest miinimumnõuetest suurema summa).

H. KÜSIMUSED SEoses KOHUSTUSTE JA NÕUDEÕIGUSTE TEISENDAMISE LEPINGULISE TUNNUSTAMISEGA

60. Küsimus (artikkel 55)

Artikli 55 lõike 1 esimeses lõigus on sätestatud, et kohustuste puhul, mis ei ole kohustuste ja nõudeõiguste teiseendamise kohaldamisalast välja jäetud ning mida reguleeritakse kolmanda riigi õigusega, tuleb lisada lepinguline klausel, mille kohaselt vastaspool tunnistab, et ELi kriisilahendusasutused võivad kohustuse suhtes kohaldada allahindamise ja konverteerimise õigust, ning nõustub selliste õiguste kasutamisega.

Lisaks antakse artikli 55 lõike 1 teise lõiguga kriisilahendusasutusele õigus loobuda sellest nõudest ettevõtjate puhul, kelle omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõue on võrdne kahjumi katmise summaga, tingimusel et asjaomaseid kohustusi ei võeta omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täitmise arvestamisel arvesse.

Kas artikli 55 lõike 1 teises lõigus sätestatud kriisilahendusasutuse kaalutusõigust tuleks kohaldada igal üksikjuhul eraldi või üldiselt kõigi asjakohastele kriteeriumidele vastavate ettevõtjate suhtes?

Vastus

Artikli 55 lõike 1 teises lõigus osutatud hindamine tuleks läbi viia igal üksikjuhul eraldi. Selle sättega antakse kriisilahendusasutustele kaalutusõigus kohaldada erandit („võivad otsustada“) ettevõtjate suhtes, kes kuuluvad selles nimetatud asjakohasesse kategooriasse.

Lisaks saab erandit võimaldada ainult siis, kui krediidasutus või investeerimisühing suudab oma omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude täita ülejäänud kohustustega. Seda tuleb enne erandi võimaldamist kontrollida ja kontrollimist näib olevat võimalik teostada ainult igal üksikjuhul eraldi.

61. Küsimus (artikkel 55)

Kas artikli 55 lõike 1 punktis d nimetatud kuupäev viitab direktiivile (EL) 2019/879 või BRRD I-le?

Vastus

Artikli 55 lõike 1 punkt d viitab BRRD I-le, mis sisaldas juba artiklit 55, kuna see viitab seda artiklit sisaldava BRRD jao ülevõtmisele, mitte artikli enda ülevõtmisele. Direktiiviga (EL) 2019/879 kehtestatud uus artikkel 55 asendab varasema artikli 55 selle sätte uue versiooniga, kuid ei asenda tervet jagu, kuhu artikkel 55 kuulub.

62. Küsimus (artikkel 55)

Kuidas tuleks artikli 55 lõike 2 viiendas lõigus mõista terminit „klass“? Kas see osutab kohustuste nõudeõiguse järgule maksejõuetusmenetluses või asjaomase finantsinstrumendi liigile?

Kas artikli 45b lõikes 5 olevad viited klassile on sama tähendusega kui artikli 55 lõikes 2?

Vastus

Artikli 55 lõike 2 viiendas lõigus kasutatud sõna „klass“ osutab kohustuste nõudeõiguse järgule maksejõuetusmenetluses. See tõlgendus on kooskõlas selle sõna tähenduse ja kasutusega muudes BRRD sätetes (nt artikli 34 lõike 1 punkt f, mis viitab võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõttele). Seetõttu tuleks viiteid klassile artikli 45b lõikes 5 käsitada vastavalt sellele.

63. Küsimus (artikkel 55)

Artikli 55 lõike 2 viiendas lõigus on sätestatud, et kui kriisilahendusamet teeb kriisilahenduskõlblikkuse hindamise kontekstis või muul ajal kindlaks, et kohustuste klassis moodustab selliste kohustuste summa, mis saavad kasu teostamatuse erandist ning mis on vastavalt artikli 44 lõigetele 2 ja 3 kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisest välistatud või mis välistatakse tõenäoliselt teisendamise õiguste kasutamisest, sellisest klassist rohkem kui 10 %, peab kriisilahendusamet viivitamata hindama selle asjaolu mõju asjaomase ettevõtja kriisilahenduskõlblikkusele. Selles sättes ei ole aga viidatud kohustustele, mille puhul krediidasutus või investeerimisühing ei lisa 10 % künnise ületamise hindamisel lepingulist klauslit (st rikub artikli 55 lõike 1 kohast kohustust).

Kas oleks õige BRRD üle võtta selliselt, et mitte arvestada kohustusi, mille puhul krediidasutus või investeerimisühing ei lisanud 10 % künnise arvutamisel lepingulist klauslit?

Vastus

Artikli 55 lõike 2 viiendas lõigus kasutatud sõnastus piirdub kohustustega, mille puhul kriisilahendusamet lubab teostamatuse tõttu lepingulist tingimust mitte lisada, ning kohustustega, mis on vastavalt artikli 44 lõigetele 2 ja 3 kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisest välistatud või mis välistatakse tõenäoliselt teisendamise õiguste kasutamisest. Sellel lõigul põhineva konkreetse kohustuse hinnata mõju kriisilahenduskõlblikkusele saab seetõttu üle võtta ainult nendele kohustustele viidates.

BRRD ei takista siiski liikmesriike sätet ulatuslikult üle võtmast ega lisamast ka kohustusi, mille puhul pank jätab klausli lisamata. See lähenemisviis oleks kriisilahenduse ja BRRD eesmärkidega kooskõlas, kuna tugeldaks krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduskõlblikkuse kontrolli.

Lisaks ei piira selles sättes sisalduv kohustus kriisilahendusametuse üldist kohustust tagada krediidasutuse või investeerimisühingu kriisilahenduskõlblikkus vastavalt artiklile 17. Kriisilahenduskõlblikkuse üldise hindamise kontekstis peaks kriisilahendusamet võtma arvesse ka nende kohustuste mõju, mille puhul ei ole lisatud lepingulist klauslit, kuna krediidasutus või investeerimisühing ei täitnud artikli 55 lõikes 1 sätestatud kohustust.

64. Küsimus (artikkel 55)

Millistel tingimustel võib kriisilahendusamet otsustada, et ta ei nõustu ettevõtte hinnanguga teostamatuse kohta? Võib tekkida teatavaid raskusi, juhul kui leping on sõlmitud ja kriisilahendusamet otsustab seejärel, et tuleks lisada artikli 55 lõikes 1 osutatud lepinguline klausel.

Kui ettevõtja jõuab järeldusele, et lepingulise klausli lisamine on teostamatu, ja teatab kriisilahendusametusele sellest hinnangust vastavalt artikli 55 lõike 2 esimesele lõigule, siis millal saab see ettevõtja asjaomase lepingu sõlmida?

Vastus

Teostamatuse hindamise kriteeriumid täpsustatakse delegeeritud määruses, millega kehtestatakse regulatiivsed tehnilised standardid, mille EBA töötab välja kooskõlas artikli 55 lõikes 6 sätestatud volitustega.

Mis puutub lepingu sõlmimise hetke, siis ei saa krediidasutus või investeerimisühing lepingut sõlmida enne kriisilahendusasutuse teavitamist. Siiski võib ta selle sõlmida, ootamata kriisilahendusasutuse vastust teostamatuse tingimuse olemasolu kohta, kuna artikli 55 lõike 2 teises lõigus on sätestatud, et klausli lisamise kohustus peatatakse alates hetkest, mil saadakse teade krediidasutuselt või investeerimisühingult.

65. Küsimus (artikkel 55)

Kuidas tuleks artikli 55 lõikes 2 mõista väljendit „mõistliku aja jooksul“?

Eelkõige, kas selle sätte esimeses lõigus kehtib viide „mõistliku aja jooksul“ ettevõtjale (kes peab selle aja jooksul esitama kriisilahendusasutuse nõutud teabe) või kriisilahendusasutusele (kes peab taotlema teavet selle aja jooksul)?

Vastus

Väljend „mõistliku aja jooksul“ on asjakohane kriisilahendusasutuse jaoks seoses vajaliku teabe taotlemisega (artikli 55 lõike 2 esimeses lõigus) ja klausli lisamisega (sama lõike kolmandas lõigus).

Artikli 55 lõike 2 esimese lõiguga antakse riiklikul tasandil kriisilahendusasutusele kaalutusõigus määratleda mõistlik aeg ettevõtjalt vajaliku teabe taotlemiseks. Igal juhul on soovitatav, et selline aeg määratletakse kooskõlas artikli 55 lõike 2 kolmanda lõigu kohaselt kehtestatava tähtajaga seoses klausli lisamise nõudmisega. See element sätestatakse delegeeritud määruses regulatiivse tehnilise standardi alusel, mille EBA töötab välja kooskõlas artikli 55 lõikes 6 sätestatud volitustega.

66. Küsimus (artiklid 55 ja 59)

Artikli 55 lõike 2 viiendas lõigus viidatakse seoses kõlblike kohustuste allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamisega artiklile 73. Artikliga 73 kehtestatakse aktsionäridele kaitsemeetmed „osalise üleandmise“ ning „kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi rakendamise“ korral.

Kas seda tuleks tõlgendada nii, et artiklis 73 sätestatud kaitsemeetmeid kohaldatakse ka kõlblike kohustuste allahindamisel ja konverteerimisel kriisilahendusest sõltumatult vastavalt artikli 59 lõike 1 punktidele a ja 1a?

Vastus

Artiklit 73 kohaldatakse ainult kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi suhtes, mis on allahindamise ja konverteerimise õiguse üks võimalik kasutus ning mida kasutatakse „kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu kohustuste suhtes“.

Artikli 73 lõike 1 punktis b sätestatud põhimõte, mis käsitleb võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte kohaldamist, kehtib siiski ka juhul, kui allahindlus või konverteerimine toimub kriisilahendusest sõltumatult vastavalt artikli 59 lõike 1 punktile a. Eelkõige näeb artikli 59 lõike 1 kolmas lõik ette, et „[p]ärast asjaomaste kapitaliinstrumendide või kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist kriisilahenduse meetmest sõltumatult viiakse läbi artiklis 74 sätestatud väärtuse hindamine ja kohaldatakse artiklit 75“. Nii artikkel 74 kui ka artikkel 75 viitavad võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtte kohaldamisele.

I. KÜSIMUSED SEoses KAPITALIINSTRUMENTIDE JA KÕLBLIKE KOHUSTUSTE ALLAHINDAMISE VÕI KONVERTEERIMISEGA

67. Küsimus (artikkel 59)

Millised on artikli 59 lõikes 1b osutatud „erandlikud asjaolud“, mis võimaldaksid kriisilahenduse kavast kõrvale kalduda?

Vastus

BRRD põhjenduses 54 ja artikli 87 punktis j on selgitatud, et kriisilahendusasutused peaksid kriisilahenduse meetmete võtmisel järgima kriisilahenduse kavades ette nähtud meetmeid, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusasutused leiavad juhtumi asjaolusid arvestades, et kriisilahenduse eesmärke on võimalik saavutada tulemuslikumalt meetmetega, mida ei ole kriisilahenduse kavades ette nähtud. Artikli 59 lõikes 1b osutatud erandlikke asjaolusid tuleks seega tõlgendada põhjendust 54 ja artikli 87 punkti j silmas pidades. See on asjakohane nii juhtudel, kui tuleb võtta meetmeid ainult tütaretevõtja suhtes, kui ka juhul, kui on vajalik konsolideerimisgrupi kriisilahenduse skeem, nagu on selgitatud artikli 91 lõike 6 punktis a.

68. Küsimus (artikkel 59)

BRRD artikli 59 muudatuste kohaselt võib jätkusuutmatuse korral alla hinnata või konverteerida ka kõlblikud kohustused, mis vastavad BRRD artikli 45f lõike 2 punktis a osutatud tingimustele, välja arvatud CRRi artikli 72c lõikes 1 sätestatud tingimus, mis on seotud kohustuste järelejäanud tähtajaga.

Kas nende instrumentide allahindamise või konverteerimise õigust saab kohaldada ainult olukordades, kus kriisilahendussubjekti emiteeriv tütaretevõtja kuulub kõnealuse kriisilahendussubjektiga samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi? Või võib seda õigust kohaldada ka olukordades, kus tütaretevõtja ise on kriisilahendussubjekt ega kuulu seega emaettevõtjaga samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi ning kui tütaretevõtjal on – ilma et tema suhtes kohaldataks omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemist miinimumnõuet – instrumente, mis vastavad omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude täitmise nõuetele?

Vastus

Jätkusuutmatuse korral saab kõlblike kohustuste allahindamise või konverteerimise õigust, millele on osutatud BRRD artikli 59 lõikes 1a, kasutada üksnes seoses ettevõtjatega, kes ise ei ole kriisilahendussubjektid.

See tuleb välja BRRD artikli 59 lõikest 1a endast, milles on nõutud artikli 45f lõike 2 punkti a tingimuste täitmist, välja arvatud kohustuste järelejäanud tähtajaga seotud tingimus. Artiklit 45f kohaldatakse üksnes ettevõtjate suhtes, kes ei ole ise kriisilahendussubjektid.

BRRD artikli 45f lõike 2 sissejuhatavas lauses on selgitatud, et selles sisalduvaid sätteid kohaldatakse BRRD artikli 45f lõikes 1 osutatud ettevõtjate suhtes. Viimati nimetatud sättes on täpsustatud omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemise miinimumnõude kohaldamise ulatust ja selgitatud, et omavahendite ja kõlblike kohustuste sisemist miinimumnõuet ei kohaldata kriisilahendussubjektide suhtes.

Seetõttu saab kriisilahendussubjektist tütaretevõtjate kõlblike kohustusi alla hinnata või konverteerida ainult kriisilahenduse korral, kasutades kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, mitte aga jätkusuutmatuse korral.

J. KÜSIMUSED SEOSSES PEATAMISE ÕIGUSE LEPINGULISE TUNNUSTAMISEGA KRIISILAHENDUSES

69. Küsimus (artikkel 71a)

Artikli 71a lõikes 2 antakse liikmesriikidele võimalus nõuda, et liidu emaettevõtjad tagaksid, et nende kolmanda riigi tütaretevõtjad lisavad teatavatesse finantslepingutesse lepingulised tingimused, mis välistavad võimaluse, et kriisilahenduse õiguste kasutamine on põhjus nende lepingute lõpetamiseks või nende suhtes muude täitemeetmete võtmiseks. Seda nõuet võib kohaldada kolmanda riigi tütaretevõtjate suhtes, mis on krediidasutused, investeerimisühingud (või mis oleksid investeerimisühingud, kui neil oleks peakontor asjaomases liikmesriigis) või finantsasutused.

Kas liikmesriigid saavad selle võimaluse kasutamisel otsustada kohaldada artikli 71a lõike 2 esimese lõigu nõuet ainult ühe või kahe loetletud ettevõtjate rühma suhtes (nt ainult selliste kolmanda riigi tütaretevõtjate suhtes, mis on krediidasutused)?

Vastus

Artikli 71a lõiget 2 saab üle võtta, nõudes selles mainitud klausli lisamist ainult mõne teise lõigu punktides a–c loetletud ettevõtjate rühma puhul, tingimusel et see ei ole vastuolus BRRD muude sätetega.

K. Küsimused Seoses BRRD Muude Sätetega**70. Küsimus (artikkel 33)**

Kas artikli 33 lõikes 4 peaks viide olema sama artikli lõikele 2, mitte lõikele 3? Artikli 33 lõikes 2 on sätestatud reegel, mille kohaselt võetakse artikli 1 lõike 1 punktis c või d osutatud ettevõtjate suhtes kriisilahenduse meetmeid ainult juhul, kui artikli 32 lõike 1 tingimused on täidetud, ja lõikes 4 on sätestatud erand sellest reeglist.

Vastus

Artikli 33 lõikes 4 sisalduv väljend „[k]ui [...] lõikest 3 ei tulene teisiti“ tähendab, et asjakohasel juhul peavad artikli 33 lõike 4 kohaldamisel olema täidetud artikli 33 lõike 3 tingimused.

Täpsemalt, kui segavaldusettevõtja tütarettevõtjaid omab otseselt või kaudselt vahepealne finantsvahendusettevõtja ja kui on täidetud artikli 33 lõike 4 punktides b ja c sätestatud tingimused, tuleks selle lõike tingimuses a osutatud ettevõtjana käsitada finantsvaldusettevõtjat, mitte segavaldusettevõtjat. Seega on väljend „[k]ui [...] lõikest 3 ei tulene teisiti“ vajalik täpsustus, kuna artikli 1 lõike 1 punktid c ja d hõlmavad mõlemat tüüpi valdusettevõtjaid.

71. Küsimus (artikkel 36)

Kas artikli 36 lõike 11 punktis a tuleks sõna „kapitaliinstrumentid“ asendada sõnadega „kapitaliinstrumentid ja kõlblikud kohustused“?

Vastus

Artikli 36 lõike 11 punktis a ei ole viidet kõlblikele kohustustele vaja, kuna see säte osutab võimalusele suurendada nõuete väärtust alles pärast kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamist, mitte aga pärast artikli 59 kohase allahindamise või konverteerimise õiguse kasutamist.

Igal juhul on vastavalt artikli 46 lõikele 3 ja artikli 60 lõike 2 punktile a võimalik pärast lõplikku hindamist siiski artiklite 59–62 kohaselt alla hinnatud instrumentide väärtust suurendada.

72. Küsimus (artikkel 47)

Artiklis 47 on sätestatud eeskirjad, mis käsitlevad aktsionäride kohtlemist kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise või kapitaliinstrumentide allahindamise või konverteerimise korral. Direktiiviga (EL) 2018/879 laiendati aga artikli 59 kohast allahindamise ja konverteerimise õigust ka teatavatele kõlblikele kohustustele. Miks ei kajastatud seda muudatust artiklis 47?

Vastus

Artiklit 47 kohaldatakse „aktsionäride ja muude omandiõiguse instrumentide omajate suhtes“ seoses kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamise või artikli 59 kohase allahindamise ja konverteerimise õiguse kasutamisega.

Direktiiviga (EL) 2018/879 laiendati allahindamise ja konverteerimise õiguse kohaldamisala teatavate kõlblike kohustuste omajate kaasamiseks. Kuna aga neid omajaid ei saa artikli 2 lõike 1 punktides 61 ja 62 esitatud määratluste alusel pidada aktsionärideks ja muude omandiõiguse instrumentide omajateks, ei ole artikli 47 kohaldamisala vaja kohandada.

Samuti ei mõjuta artikli 47 sätted asjaomaste kapitaliinstrumentide omajaid (kes kuuluvad juba BRRD I artikli 59 kohaldamisalasse), kuna ka nemad ei ole eespool nimetatud määratluste põhjal aktsionärid ja muud omandiõiguse instrumentide omajad.

Mis puutub artikli 47 lõike 1 punkti b alapunkti i viitesse aktsionäride nõuete lahjendamisele asjaomaste kapitaliinstrumentide konverteerimise teel vastavalt artikli 59 lõikes 2 osutatud õigusele, siis tuleks seda tõlgendada nii, et see hõlmab ka kõlblike kohustuste konverteerimist kooskõlas artikliga 59. Tegelikult viidatakse asjaomaste kapitaliinstrumentide ja kõlblike kohustuste allahindamise ja konverteerimise järjekorda käsitleva artikli 60 lõike 1 punktis a vajadusele võtta esimese taseme põhiomavahendite vahendamisel üks või mõlemad artikli 47 lõikes 1 sätestatud meetmed, enne kui mõjutatakse muud tüüpi instrumente.

73. Küsimus (artikkel 108)

BRRD artikli 108 lõike 2 punktis c on nõutud, et „võlainstrumentide emitteerimisega seotud lepingulises dokumentatsioonis ja asjakohasel juhul prospektis on selgelt osutatud käesoleva lõike kohasele madalamale rahuldamisjärgule“. Kas riiklike ülevõtmismeetmetega, millega võetakse siseriiklikku õigusesse üle artikli 108 lõike 2 punkt c, tuleks emitentidelt nõuda, et nad viitaksid oma dokumentides nendele riiklikele ülevõtmismeetmetele või hoopis BRRD artikli 108 lõikele 2?

Vastus

Lepingulise viitega kohustuse madalamale rahuldamisjärgule, nagu on nõutud artikli 108 lõike 2 punktis c, tuleks viidata siseriiklikele meetmetele, millega võlainstrumentide emitendi liikmesriigis artikli 108 lõige 2 üle võetakse. Täiendav viitamine lepingutingimustes BRRD artikli 108 lõikele 2 ei ole siiski sellega vastuolus.

74. Küsimus (üldine)

Kas mõiste „ettevõtja“, kui seda ei kasutata koos mõistega „krediidiasutus ja/või investeerimisühing“ (nt väljendis „krediidiasutus, investeerimisühing või artikli 1 lõike 1 punktis b, c või d osutatud ettevõtja“) hõlmab lisaks selle sätte punktides b–d nimetatud ettevõtjatele ka artikli 1 lõike 1 punktis a osutatud krediidiasutusi ja investeerimisühinguid?

Kas artikli 16a lõikes 1 viitab mõiste „ettevõtja“ krediidiasutusele või investeerimisühingule või finantsvaldusettevõtjale, kes peab konsolideeritud alusel täitma usaldatavusnõudeid?

Vastus

Mõiste „ettevõtja“ konkreetne tähendus sõltub sätetest, milles seda kasutatakse, ja sellest, kellele nende sätete või neis nimetatud sätete kohased aluseks olevad kohustused kehtivad. Seejuures tuleks arvesse võtta BRRD kohaldamisala, mis on sätestatud selle artikli 1 lõikes 1. See mõiste võib viidata kõigile artikli 1 lõike 1 punktides a–d osutatud ettevõtjatele või mõnele neist, sealhulgas punktis a nimetatud krediidiasutustele ja investeerimisühingutele.

Artikli 16a puhul hõlmab mõiste „ettevõtja“ kõiki artikli 1 lõike 1 punktides a–d osutatud ettevõtjaid, kes peavad vastavalt artiklile 45 täitma kombineeritud puhvri nõuet ning individuaalselt või konsolideeritud alusel ka omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõuet (st omavahendite ja kõlblike kohustuste välist ja sisemist miinimumnõuet).

L. KÜSIMUSED SEoses SRMRiga**75. Küsimus (SRMRi artikkel 3)**

SRMRi artikli 3 lõike 1 punktis 24a esitatud kriisilahendussubjekti määratluses viidatakse ainult SRB-le, mitte riiklikele kriisilahendusasutustele. Seda mõistet kasutatakse mitmes SRMRi artiklis (nt artiklid 12k, 16, 21 ja 27). Kas SRMRi sätteid, mis sisaldavad mõistet „kriisilahendussubjekt“, saab kohaldada artikli 7 lõikes 3 nimetatud kriisilahendus-subjektide ja konsolideerimisgruppide suhtes, mis ei kuulu SRB otsese pädevuse alla?

Vastus

SRMRi artikli 3 punkt 24a (BRRD artikli 2 punktiga 83a sarnane säte) ei anna SRB-le õigust määrata ettevõtja kindlaks kriisilahendussubjektina. See tuleneb pigem asjaomases kriisilahenduse kavast, milles nähakse ette selle ettevõtja suhtes võetavad kriisilahenduse meetmed.

SRMRi artikli 9 lõikes 1 on nõutud, et riiklikud kriisilahendusasutused koostaksid SRMRi artikli 7 lõikes 3 osutatud ettevõtjate puhul kooskõlas SRMRi artikli 8 lõigetega 5–13 kriisilahenduse kavad ja võtaksid need vastu. Kohustus esitada kriisilahenduse kavas maksejõuetuse korral võetavad kriisilahenduse meetmed on sätestatud SRMRi artikli 8 lõikes 6. Lisaks on SRMRi artikli 8 lõike 10 teises lõigus sätestatud nõue määrata iga konsolideerimisgrupi puhul kindlaks kriisilahendussubjektid ja kriisilahenduse konsolideerimisgrupp.

76. Küsimus (SRMRi artikkel 10a)

Vastavalt SRMRi artikli 10a lõikele 1, kui ettevõtja on olukorras, kus ta vastab kombineeritud puhvri nõudele, kuid ei vasta omavahendite ja kõlblike kohustuste välisele või sisemisele miinimumnõudele, mis arvutatakse koguriskipositsiooni alusel, on SRB-l õigus keelata ettevõtjal teha väljamakseid, mis ületavad maksimaalset jaotatavat summat. Kas selle sätte kohane SRB õigus on seotud kõigi ettevõtjatega, kelle suhtes kohaldatakse SRMRi, või ainult nendega, kelle puhul SRB on otseselt vastutav vastavalt SRMRi artikli 7 lõikele 2, lõike 4 punktile b ja lõikele 5?

Kuidas peaks SRB kasutama SRMRi artiklis 10a sätestatud õigust? Nimelt, kas riiklikud kriisilahendusasutused peaksid sel juhul täitma ka SRB juhiseid SRMRi artikli 29 kohaselt?

Vastus

Vastavalt SRMRi artiklis 7 sätestatud ülesannete jaotusele saab SRB kasutada SRMRi artikliga 10a antud õigust ainult enda otsese pädevuse alla kuuluvate ettevõtjate puhul (st SRMRi artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjad ja konsolideerimisgrupid ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjad ja konsolideerimisgrupid, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud). Artikli 7 lõikes 3 nimetatud ülejäänud ettevõtjate puhul peaks väljamaksete piiramise õigust kasutama asjaomane riiklik kriisilahendusasutus.

SRMRi artiklis 10a ei ole sõnaselgelt märgitud, kellele peaks olema adresseeritud SRB otsus keelata väljamaksed, mis ületavad maksimaalset jaotatavat summat. Sellest hoolimata on see otsus tihedalt seotud omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude kohaldamisega, kuna SRMRi artiklis 10a osutatud õigus on üks meetmetest, mille kaudu tuleks käsitleda omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude rikkumist, nagu on sätestatud SRMRi artikli 12j lõike 1 punktis b. Samuti on see tihedalt seotud kriisilahenduskõlblikkust pärssivate oluliste takistuste kõrvaldamisega, arvestades, et SRMRi artikli 10 lõike 9 teises lõigus on sätestatud olukord, kus krediidiastutus või investeerimisühing täidab kombineeritud puhvri nõuet, kui seda võetakse arvesse lisaks omavahendite nõudele, kuid ei täida kombineeritud puhvri nõuet, kui seda võetakse arvesse lisaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele, olukorrana, mis võib tõenäoliselt tingida kriisilahenduskõlblikkust pärssiva olulise asjaolu. Mõlemal juhul on SRB otsused adresseeritud riiklikele kriisilahendusasutustele, kes on kohustatud need rakendama kooskõlas SRMRi artikliga 29 (vt SRMRi artikli 12 lõige 5 ja artikli 10 lõiked 10–12).

Nende sätete analoogia põhjal ning SRB ja riiklike kriisilahendusasutuste vahelise suhtluse aluseks olevat põhimõtteid silmas pidades tuleks SRMRi artiklit 10a tõlgendada nii, et SRB sellised otsused peaksid olema adresseeritud asjaomastele riiklikele kriisilahendusasutustele, kes peaksid need rakendama kooskõlas SRMRi artikliga 29.

77. Küsimus (SRMRi artikkel 10a)

Kui ettevõtja on olukorras, kus ta ei täida kombineeritud puhvri nõuet, kui seda võetakse arvesse lisaks omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõudele, on SRB-l õigus keelata SRMRi artikli 10a alusel mõne selles sättes nimetatud toiminguga kaudu asjaomasel ettevõtjal teha väljamakseid, mis ületavad maksimaalset jaotatavat summat.

SRMRi artiklis 10a viidatakse siiski ainult SRB-le, mitte riiklikele kriisilahendusasutustele. Lisaks ei ole SRMRi artikkel 10a loetletud SRMRi artikli 7 lõike 3 kolmandas lõigus. Kas riiklikud kriisilahendusasutused saavad SRMRi artikli 10a alusel võtta meetmeid seoses SRMRi artikli 7 lõikes 3 osutatud ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega?

Vastus

SRMRi artiklis 7 sätestatud ülesannete jaotuse tõttu saab SRB kasutada SRMRi artikliga 10a antud õigust üksnes enda otsese pädevuse alla kuuluvate ettevõtjate puhul (st SRMRi artikli 7 lõikes 2 osutatud ettevõtjad ja konsolideerimisgrupid ning artikli 7 lõike 4 punktis b ja lõikes 5 osutatud ettevõtjad ja konsolideerimisgrupid, kui nende lõigete kohaldamise tingimused on täidetud) (vt ka vastus 80. küsimusele). Hoolimata asjaolust, et SRMRi artikkel 10a ei ole lisatud SRMRi artikli 7 lõike 3 neljanda lõigu sätete loetellu, on riiklikel kriisilahendusasutustel tulenevalt BRRD artikli 16a ülevõtmisest siseriiklikku õigusesse siiski õigus kasutada teatavate väljamaksete keelamise õigust.

Ehkki SRMRi artikkel 10a ei ole lisatud SRMRi artikli 7 lõike 3 neljanda lõigu sätete loetellu, tuleb märkida, et sellele artiklile on viidatud muudes sätetes, mis on sarnaselt SRMRi artikli 7 lõikega 3 sõnaselgelt kohaldatavad riiklike kriisilahendusasutuste suhtes:

- SRMRi artikli 10 lõike 9 teise lõigu punktis i on SRMRi artikli 10a lõikes 1 kirjeldatud olukord sätestatud olukorrana, mis tingib kriisilahenduskõlblikkust pärssiva olulise asjaolu;
- SRMRi artikli 12j lõike 1 punktis b on SRMRi artiklis 10a osutatud õigus loetletud ühe meetmena, mida tuleb kasutada omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude rikkumise korral.

78. Küsimus (SRMRi artikkel 12k)

Vastavalt SRMRi artikli 12k lõikele 1 peab SRB määrama vastavalt asjaoludele SRMRi artikli 12f või 12g nõuete või artikli 12c lõike 4, 5 või 7 kohaldamisest tulenevate nõuete jaoks vahesihttasemed, mille artikli 12 lõigetes 1 ja 3 osutatud ettevõtjad peavad saavutama 1. jaanuariks 2022.

Kas seda sätet tuleks tõlgendada nii, et SRB peab määrama vahesihttasemed ka artikli 7 lõikes 3 osutatud ettevõtjate jaoks, kelle puhul riiklikud kriisilahendusasutused kehtestavad omavahendite ja kõlblike kohustuste miinimumnõude (st SRMRi artikli 12 lõikes 3 osutatud ettevõtjad)?

Vastus

Pidades silmas SRMRi artikli 7 lõikes 3 sätestatud ülesannete jaotust, peaks SRMRi artikli 12 lõikes 3 osutatud ettevõtjate puhul määrama artikli 12k lõike 1 teises lõigus osutatud vahesihttasemed riiklik kriisilahendusasutus.

79. Küsimus (SRMRi artikkel 18)

Vastavalt SRMRi artikli 18 lõikele 1a on SRB-l õigus võtta vastu kriisilahenduskeem keskasutuse ja kõigi sellega püsivalt seotud krediidasutuste jaoks, kes kuuluvad samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi, kui asjaomane grupp tervikuna vastab SRMRi artikli 18 lõike 1 esimeses lõigus sätestatud tingimustele.

SRMRi artikli 18 lõikes 1a viidatakse siiski ainult SRB-le, mitte riiklikule kriisilahendusasutusele. Lisaks ei ole SRMRi artikli 18 lõige 1a loetletud SRMRi artikli 7 lõike 3 neljandas lõigus. Kas riiklikel kriisilahendusasutustel on SRMRi alusel õigus võtta vastu kriisilahenduskeem keskasutuse ja sellega püsivalt seotud krediidasutuste jaoks, kes kuuluvad samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi?

Vastus

SRMRi artikli 7 lõike 3 neljas lõik ei sisalda viidet SRMRi artikli 18 lõikele 1a, mis käsitleb kriisilahenduse meetmete rakendamist keskasutuse ja kõigi sellega püsivalt seotud krediidasutuste suhtes, kes kuuluvad samasse kriisilahenduse konsolideerimisgruppi.

Sellest hoolimata on riiklikel kriisilahendusasutustel ikkagi õigus võtta kriisilahenduse meetmeid SRMRi artikli 18 lõikes 1a nimetatud tingimustel, kuna SRMRi artikli 7 lõike 3 punktis e on nõutud, et riiklikud kriisilahendusasutused teeksid seoses nende otsese pädevuse alla kuuluvate ettevõtjate ja konsolideerimisgruppidega kriisilahendusotsuseid ja kohaldaksid kriisilahenduse vahendeid kooskõlas asjaomaste menetluste ja kaitsevahenditega. SRMRi artikli 18 lõiget 1a võib pidada SRMRi artikli 18 lõikes 1 sätestatud tingimuste täpsustuseks.

Lisaks oleks kohaldatav ka siseriiklik säte, millega võetakse üle BRRD artikkel 32a, kuna see ei oleks SRMRiga vastuolus.

80. Küsimus (BRRD artikkel 33)

Miks ei ole BRRD artikli 33 lõikega 3 sarnast sätet SRMRis ja millised on selle võimalikud tagajärjed?

Vastus

Nii oli see juba SRMR I ja BRRD I puhul.

Vastavalt BRRD artikli 33 lõikele 3, kui segavaldusettevõtja tütarettvõtjast krediidasutused või investeerimisühingud on otse või kaudselt vahepealse finantsvaldusettevõtja omandis, tuleb kriisilahenduse meetmed konsolideerimisgrupi kriisilahenduseks võtta vahepealse finantsvaldusettevõtja, mitte segavaldusettevõtja puhul. Seda artiklit muudeti direktiiviga (EL) 2019/879, lisades üksnes selle, et kriisilahenduse kavandamise etapis tuleb vahepealset finantsvaldusettevõtjat käsitada kriisilahendussubjektina.

Segavaldusettevõtjad kuuluvad BRRD kohaldamisalasse, kuna neile on viidatud artikli 1 lõike 1 punktis c. SRMRi artiklis 2 ei ole aga segavaldusettevõtjatele viidatud, mis tähendab, et nad ei kuulu SRMRi kohaldamisalasse. Seega ei olnud SRMRis vaja BRRD artikli 33 lõikega 3 sarnast sätet. Tuleb märkida, et SRMRi artikli 10 lõige 11 ei sisalda samuti sätet, mis oleks sarnane BRRD artikli 17 lõike 5 punktiga k, mis lubas kriisilahendusasutustel nõuda segavaldusettevõtjalt eraldi finantsvaldusettevõtja loomist kriisilahenduskõlblikkust pärssivate takistustega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks.

81. Küsimus (artikkel 45b)

Pidades silmas komisjoni 29. septembri 2020. aasta teatise 34. küsimusele antud vastust, kas saaksite selgitada, keda mõeldakse „SRMRI kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtjate“ all?

Peale selle, kui liikmesriigid kasutavad BRRD artikli 45b lõike 8 viimases lõigus sätestatud võimalust ja määravad protsendi, mis on suurem kui 30 %, siis kas seda protsenti kohaldatakse SRMRI artikli 7 lõikes 3 osutatud ettevõtjate suhtes, kes kuuluvad riiklike kriisilahendusasutuste otsese pädevuse alla?

Vastus

SRMRI kohaldamisalasse kuuluvad ettevõtjad on SRMRI artiklis 2 nimetatud ettevõtjad. Selle hindamisel, millised ettevõtjad kuuluvad SRMRI kohaldamisalasse, ei ole SRMRI artiklis 7 sätestatud ülesannete jaotus SRB ja riiklike kriisilahendusasutuste vahel oluline.

Kui osalev liikmesriik kasutab BRRD artikli 45b lõike 8 neljandas lõigus sätestatud võimalust ja suurendab protsendimäära üle 30 %, kohaldatakse sellist suuremat protsenti ainult ettevõtjate suhtes, kes jäävad vastavalt SRMRI artiklile 2 SRMRI kohaldamisalast välja. See on tingitud asjaolust, et SRMR on kohaldatav kõigi selle kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtjate suhtes olenemata ülesannete jaotusest SRB ja riiklike kriisilahendusasutuste vahel. Kui riiklik kriisilahendusasutus täidab oma ülesandeid seoses SRMRI artikli 7 lõikes 3 osutatud ettevõtjaga, peab ta kohaldama SRMRI norme, kasutades BRRDd üle võtvate riiklike normide alusel antud õigusi. See ilmneb SRMRI artiklist 7, täpsemalt artikli 7 lõike 3 esimese lõigu punktist d ja neljandast lõigust.

Peale SRB-le keskse kriisilahendusõiguse andmise sooviti SRMRI puhul ka kohandada BRRD norme ja põhimõtteid vastavalt ühtse kriisilahenduskorra eripäradele ning tagada, et SRB ja riiklikud kriisilahendusasutused kohaldaksid SRMRI alusel otsuste tegemisel samu materiaalsoõigusnorme. See lähenemisviis on esitatud SRMRI põhjendustes 18, 21 ja 23 ning eriti põhjenduses 28, mille viimane lause näeb ette, et „[t]eatavatel asjaoludel peaksid liikmesriikide kriisilahendusasutused oma ülesandeid täitma käesoleva määruse alusel ja sellega kooskõlas, kasutades samas neile direktiivi 2014/59/EL ülevõtvate siseriiklike õigusaktidega antud õigusi niivõrd, kui võrd see ei ole vastuolus käesoleva määrusega“. See lähenemisviis tuleneb ka SRMRI artikli 1 esimesest lõigust, mis näeb ette, et SRMRiga „kehtestatakse [SRMRI kohaldamisalasse kuuluvate] ettevõtjate kriisilahenduse ühtsed õigus- ja menetlusnormid“.

Seega, kui SRMRI ja BRRDd üle võtavad riiklikud normid on erinevad, peab SRMR olema artikli 2 kohaselt tema kohaldamisalasse kuuluvate ettevõtjate puhul esimuslik.

Vastuväidete esitamisest loobumine teatatud koondumise kohta
(Juhtum M.9787 — Česká Spořitelna/Československá Obchodní Banka/Komerční Banka/JV)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2020/C 417/03)

6. august 2020 otsustas komisjon loobuda vastuväidete esitamisest eespool nimetatud teatatud koondumise kohta ning kuulutada koondumine siseturuga kokkusobivaks. Otsuse aluseks on nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 ⁽¹⁾ artikli 6 lõike 1 punkt b. Otsuse täielik tekst on kättesaadav ainult inglise keeles ning see avaldatakse pärast seda, kui sellest on kustutatud võimalikud ärisaladused. Otsus on kättesaadav:

- Euroopa konkurentsialasel veebisaidil (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Veebisaidil pakutakse mitut võimalust otsida konkreetset ühinemisotsust, sealhulgas ettevõtja nime, juhtumi numbrit ja kuupäeva järgi ning tegevusalade registri kaudu;
- elektroonilises vormis EUR-Lex'i veebisaidil (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=et>) dokumendinumbriga 32020M9787 all. EUR-Lex pakub *on-line*-juurdepääsu Euroopa õigusele.

⁽¹⁾ ELT L 24, 29.1.2004, lk 1.

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA KOMISJON

Euro vahetuskurss ⁽¹⁾

1. detsember 2020

(2020/C 417/04)

1 euro =

Valuuta	Kurss	Valuuta	Kurss		
USD	USA dollar	1,1968	CAD	Kanada dollar	1,5522
JPY	Jaapani jeen	124,92	HKD	Hongkongi dollar	9,2774
DKK	Taani kroon	7,4441	NZD	Uus-Meremaa dollar	1,7010
GBP	Inglise nael	0,89798	SGD	Singapuri dollar	1,6048
SEK	Rootsi kroon	10,2135	KRW	Korea vonn	1 326,72
CHF	Šveitsi frank	1,0836	ZAR	Lõuna-Aafrika rand	18,3311
ISK	Islandi kroon	158,20	CNY	Hiina jüaan	7,8639
NOK	Norra kroon	10,6028	HRK	Horvaatia kuna	7,5515
BGN	Bulgaaria leev	1,9558	IDR	Indoneesia ruupia	16 981,99
CZK	Tšehhi kroon	26,235	MYR	Malaisia ringit	4,8835
HUF	Ungari forint	357,20	PHP	Filipiini peeso	57,598
PLN	Poola zlott	4,4788	RUB	Vene rubla	90,7837
RON	Rumeenia leu	4,8710	THB	Tai baat	36,215
TRY	Türgi liir	9,4122	BRL	Brasiilia reaal	6,3573
AUD	Austraalia dollar	1,6274	MXN	Mehhiko peeso	24,0465
			INR	India ruupia	88,1535

⁽¹⁾ Allikas: EKP avaldatud viitekurss.

Euro käibemüntide uus rahvuslik külg

(2020/C 417/05)

Kreeka käibele lastava uue 2-eurose mälestusmündi rahvuslik külg

Euro käibemündid on seadusliku maksevahendina kasutusel kogu euroalal. Müntidega ametialaselt tegelevate isikute ja laiema avalikkuse teavitamiseks avaldab komisjon kõikide uute euromüntide kujunduse kirjelduse ⁽¹⁾. Vastavalt nõukogu 10. veebruari 2009. aasta järeldustele ⁽²⁾ võivad euroala liikmesriigid ja riigid, kes on Euroopa Liiduga sõlminud euro käibemüntide käibelelaskmist käsitleva rahanduskokkuleppe, lasta käibele euro mälestusmünte. Selleks peavad olema täidetud teatavad tingimused, millest peamine on nõue, et mälestusmündina kasutataks üksnes 2-eurost münti. Mälestusmüntide tehnilised näitajad vastavad tavaliste 2-euroste käibemüntide näitajatele, kuid nende rahvuslikul küljel on mälestust jäädvustav motiiv, mis on riigi või Euroopa tasandil sümbolne.

Käibele laskev riik: Kreeka**Motiiv:** 2 500 aastat Termopüülide lahingust

Kujunduse kirjeldus: Mündil on kujutatud Kreeka kiiver. Siseserval on kreekakeelsed kirjad „2500 AASTAT TERMOPÜÜLIDE LAHINGUST“ ja „KREEKA VABARIIK“, samuti käibelelaskmise aasta „2020“ ja palmett (Kreeka rahapaja tunnus). Kiivrist all paremal on kunstniku (Georgios Stamatopoulos) monogramm. Ehkki Termopüülide lahing lõppes kreeklastele kaotusega, jääb see kangelasliku vastupanu ajatuks sümboliks.

Mündi välisringil on kujutatud Euroopa Liidu lipu 12 tähte.

Käibele lastavate müntide hinnanguline arv: 750 000**Käibele laskmise aeg:** jaanuar 2020.

⁽¹⁾ Vt EÜT C 373, 28.12.2001, lk 1, kus on esitatud teave kõikide 2002. aastal käibele lastud müntide rahvusliku külje kohta.

⁽²⁾ Vt majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu 10. veebruari 2009. aasta järeldused ning komisjoni 19. detsembri 2008. aasta soovitus, mis käsitleb ühiseid suuniseid euro käibemüntide liikmesriike tähistavate külgede ja kõnealuste müntide emiteerimise kohta (ELT L 9, 14.1.2009, lk 52).

Euro käibemüntide uus rahvuslik külg

(2020/C 417/06)

Kreeka käibele lastava uue 2-eurose mälestusmündi rahvuslik külg

Euro käibemündid on seadusliku maksevahendina kasutusel kogu euroalal. Müntidega ametialaselt tegelevate isikute ja laiema avalikkuse teavitamiseks avaldab komisjon kõikide uute euromüntide kujunduse kirjelduse ⁽¹⁾. Vastavalt nõukogu 10. veebruari 2009. aasta järeldustele ⁽²⁾ võivad euroala liikmesriigid ja riigid, kes on Euroopa Liiduga sõlminud euro käibemüntide käibelelaskmist käsitleva rahanduskokkuleppe, lasta käibele euro mälestusmünte. Selleks peavad olema täidetud teatavad tingimused, millest peamine on nõue, et mälestusmündina kasutataks üksnes 2-eurost münti. Mälestusmüntide tehnilised näitajad vastavad tavaliste 2-euroste käibemüntide näitajatele, kuid nende rahvuslikul küljel on mälestust jäädvustav motiiv, mis on riigi või Euroopa tasandil sümboolne.

Käibele laskev riik: Kreeka**Motiiv:** 100 aastat Traakia liitmisest Kreekaga**Kujunduse kirjeldus:** Kujundus esitab Traakia linna Abdera iidset greifiga münti. Siseserval on kreekakeelsed kirjad „100 ΑΑΣΤΑΤ ΤΡΑΑΚΙΑ ΛΙΙΤΜΙΣΕΣΤ ΚΡΕΕΚΑΓΑ“ ja „ΚΡΕΕΚΑ ΒΑΒΑΡΙΙΚ“, samuti käibelelaskmise aasta „2020“ ja palmett (Kreeka rahapaja tunnus). Samuti on münti keskosas vasakul kunstniku (George Stamatopoulos) monogramm. Riigi kirdenurgas asuv Traakia piirkond liideti Kreekaga pärast I Maailmasõja lõppu.

Mündi välisringil on kujutatud Euroopa Liidu lipu 12 tähte.

Käibele lastavate müntide hinnanguline arv: 750 000**Käibele laskmise aeg:** mai 2020

⁽¹⁾ Vt EÜT C 373, 28.12.2001, lk 1, kus on esitatud teave kõikide 2002. aastal käibele lastud müntide rahvusliku külje kohta.

⁽²⁾ Vt majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu 10. veebruari 2009. aasta järeldused ning komisjoni 19. detsembri 2008. aasta soovitus, mis käsitleb ühiseid euro käibemüntide liikmesriike tähistavate külgede ja kõnealuste müntide emiteerimise kohta (ELT L 9, 14.1.2009, lk 52).

V

(Teated)

KONKURENTSIPOLIITIKA RAKENDAMISEGA SEOTUD MENETLUSED

EUROOPA KOMISJON

Elteatis koondumise kohta

(Juhtum M.10069 — HDI Assicurazioni/Amissima Assicurazioni)

Võimalik lihtsustatud korras menetlemine

(EMPs kohaldatav tekst)

(2020/C 417/07)

1. 24. novembril 2020 sai Euroopa Komisjon nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 ⁽¹⁾ artiklile 4 vastava teatise kavandatava koondumise kohta.

Teatis puudutab järgmisi ettevõtjaid:

- HDI Assicurazioni S.p.A. („HDI“, Itaalia), mille üle on valitsev mõju ettevõtjal Talanx Group („Talanx“, Saksamaa),
- Amissima Assicurazioni S.p.A. („Amissima“, Itaalia).

HDI omandab ettevõtja Amissima üle täieliku kontrolli ühinemismääruse artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses.

Koondumine toimub aktsiate või osade ostu teel.

2. Asjaomaste ettevõtjate majandustegevus hõlmab järgmist:

- HDI: elu- ja kahjukindlustustoodete pakkumine ja turustamine Itaalias,
- Talanx: kindlustus- ja edasikindlustustoodete pakkumine ja turustamine kogu maailmas,
- Amissima: kahjukindlustustoodete pakkumine ja turustamine Itaalias.

3. Komisjon leiab pärast teatise esialgset läbivaatamist, et tehing, millest teatatakse, võib kuuluda ühinemismääruse kohaldamisalasse, kuid lõplikku otsust selle kohta ei ole veel tehtud.

Tuleb märkida, et käesoleva juhtumi puhul võib olla võimalik kasutada korda, mis on esitatud komisjoni teatises lihtsustatud korra kohta teatavate koondumiste menetlemiseks vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 139/2004 ⁽²⁾.

4. Komisjon kutsub huvitatud kolmandaid isikuid esitama oma võimalikke märkusi kavandatava toimingu kohta.

Komisjon peab märkused kätte saama kümne päeva jooksul pärast käesoleva dokumendi avaldamist. Märkuste juures tuleks alati kasutada järgmist viidet:

M.10069 — HDI Assicurazioni/Amissima Assicurazioni

⁽¹⁾ ELT L 24, 29.1.2004, lk 1 („ühinemismäärus“).

⁽²⁾ ELT C 366, 14.12.2013, lk 5.

Märkusi võib saata komisjonile elektronposti, faksi või postiga. Kontaktandmed:

epost: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

postiaadress:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Eelteatis koondumise kohta
(Juhtum M.9977 — EPGC/Metro)
Võimalik lihtsustatud korras menetlemine

(EMPs kohaldatav tekst)

(2020/C 417/08)

1. 23. novembril 2020 sai Euroopa Komisjon nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 ⁽¹⁾ artiklile 4 vastava teatise kavandatava koondumise kohta.

Teatis puudutab järgmisi ettevõtjaid:

- EP Global Commerce a.s. („EPGC“, Tšehhi), mille üle on valitsev mõju kodanik Daniel Křetínský (Tšehhi),
- Metro AG („Metro“, Saksamaa).

EPGC omandab Metro üle täieliku ainukontrolli ühinemismääruse artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses.

Koondumine toimub 13. septembril 2020 välja kuulutatud avaliku pakkumise teel.

2. Asjaomaste ettevõtjate majandustegevus hõlmab järgmist:

- EPGC: aktsiate omandamiseks loodud ettevõtja, millel on praegu mittekontrolliv osalus Metros. EPGC üle on valitsev mõju kodanik Daniel Křetínský, kellel on osalus energeetika-, kommunaal-, meedia- ja e-kaubanduse sektoris tegutsevates ettevõtetes,
- Metro: igapäevaste tarbekaupade hulgimüük.

3. Komisjon leiab pärast teatise esialgset läbivaatamist, et tehing, millest teatatakse, võib kuuluda ühinemismääruse kohaldamisalasse, kuid lõplikku otsust selle kohta ei ole veel tehtud.

Tuleb märkida, et käesoleva juhtumi puhul võib olla võimalik kasutada korda, mis on esitatud komisjoni teatises lihtsustatud korra kohta teatavate koondumiste menetlemiseks vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 139/2004 ⁽²⁾.

4. Komisjon kutsub huvitatud kolmandaid isikuid esitama oma võimalikke märkusi kavandatava toimingu kohta.

Komisjon peab märkused kätte saama kümne päeva jooksul pärast käesoleva dokumendi avaldamist. Märkuste juures tuleks alati kasutada järgmist viidet:

M.9977 — EPGC/Metro

Märkusi võib saata komisjonile elektronposti, faksi või postiga. Kontaktandmed:

E-post: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

postiaadress:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ ELT L 24, 29.1.2004, lk 1 („ühinemismäärus“).

⁽²⁾ ELT C 366, 14.12.2013, lk 5.

Eelteatis koondumise kohta
(Juhtum M.9981 — Bain Capital/Ahlstrom-Munksjö)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2020/C 417/09)

1. 25. novembril 2020 sai Euroopa Komisjon nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004⁽¹⁾ artiklile 4 vastava teatise kavandatava koondumise kohta.

Teatis puudutab järgmisi ettevõtjaid:

- Bain Capital Investors L.L.C. („Bain Capital“) (Ameerika Ühendriigid),
- Ahlstrom-Munksjö Oyj („Ahlstrom-Munksjö“) (Soome).

Bain Capital omandab Ahlstrom-Munksjö üle täieliku ainukontrolli ühinemismääruse artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses. Koondumine toimub aktsiate või osade ostu teel.

2. Asjaomaste ettevõtjate majandustegevus hõlmab järgmist:

- Bain Capital: börsivälistes ettevõtetesse investeeriv ettevõtja, kes investeerib erinevate tööstusharude ettevõtetesse, sealhulgas infotehnoloogia, tervishoiu, jae- ja tarbekaupade, kommunikatsiooni, finantsteenuste ning tööstuse ja tootmise valdkonnas,
- Ahlstrom-Munksjö: ülemaailmne kiudmaterjalide tootja ja tarnija. Ta pakub filtermaterjale, eraldatavaid kaitsekilesid, toiduainete ja jookide töötlemiseks kasutatavaid materjale, dekoratiivpabereid, abrasiiv- ja lintaluseid, elektrotehnilist aluspaberit, klaaskiudmaterjale, meditsiinilisi kiudmaterjale ja diagnostikalahendusi ning mitmesuguseid eripabereid tööstusele ja lõpptarbijatele.

3. Komisjon leiab pärast teatise esialgset läbivaatamist, et tehing, millest teatatakse, võib kuuluda ühinemismääruse kohaldamisalasse, kuid lõplikku otsust selle kohta ei ole veel tehtud.

4. Komisjon kutsub huvitatud kolmandaid isikuid esitama oma võimalikke märkusi kavandatava toimingu kohta.

Komisjon peab märkused kätte saama kümne päeva jooksul pärast käesoleva dokumendi avaldamist. Märkuste juures tuleks alati kasutada järgmist viidet:

M.9981 — Bain Capital/Ahlstrom-Munksjö

Märkusi võib saata komisjonile elektronposti, faksi või postiga. Kontaktandmed:

epost: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Faks +32 22964301

postiaadress:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

(¹) ELT L 24, 29.1.2004, lk 1 („ühinemismäärus“).

MUUD AKTID

EUROOPA KOMISJON

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 110/2008 (piiritusjookide määratlemise, kirjeldamise, esitlemise, märgistamise ja geograafiliste tähiste kaitse kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1576/89) artikli 17 lõike 6 kohase taotluse avaldamine

(2020/C 417/10)

Käesoleva dokumendi avaldamine annab õiguse esitada taotluse suhtes vastuväiteid vastavalt nõukogu määruse (EL) 2019/787 ⁽¹⁾ artiklile 27.

NIMETUSE „VASI VADKÖRTE PÁLINKA“ TEHNILISE TOIMIKU PEAMISED SPETSIFIKAADID

Toimiku registreerimisnumber: PGI-HU-02408 – 22.12.2017

1. Registreeritav geograafiline tähis

„Vasi vadkõrte pálinka“

2. Piiritusjooogi kategooria

Puuviljadest valmistatud kange alkoholne jook (määruse (EÜ) nr 110/2008 II lisa 9. kategooria)

3. Piiritusjooogi kirjeldus

3.1. Füüsilised, keemilised ja/või organoleptilised omadused

Keemilised ja füüsilised omadused:

vesiniktsüaniidhappe sisaldus: kuni 5 g ühes hektoliitris 100 % alkoholis

vasesisaldus: kuni 9 mg liitris valmistootes

Organoleptilised omadused:

selge, värvitu.

Selle lõhna iseloomustavad aromaatsus ja hapukus ning lisaks särtsakad pirni, tsitruselise ja vürtsi varjundid.

Tootel on kuiv, õrnvärske ja vürtsikas maitse mahedate mesiste ja suitsuste nootide ning terava järelmaitsega; sellel võivad olla ka tsitruselised aroomid, kerge hapukus ja maalähedane iseloom.

Seistes säilitab jook kasutatud puuvilja iseloomuliku maitse ja aroomi.

3.2. Eriomadused (võrreldes sama kategooria piiritusjookidega)

„Vasi vadkõrte pálinka“ ainulaadsus tuleneb toote organoleptilistest omadustest: värske omanäoline kergelt hapukas tsitruseline lõhn ja maitse, vürtsikad mesised noodid ja tekstuur, mis on tänu „Vasi vadkõrte pálinka“ meskimisel kasutatud metspirnile pigem maalähedane kui mahe.

⁽¹⁾ ELT L 130, 17.5.2019, lk 1.

„Vasi vadkörte pälinka“ on toodetud kohalikest riiklikult tunnustatud pirnisortidest, mis kasvavad punktis 4 loetletud komitaatide territooriumil. „Vasi vadkörte pälinka“ põhikoostisosa on vähemalt 75 % ulatuses metspirnid, ülejäänud osa (maksimaalselt 25 %) sisaldab kohalikke riiklikult tunnustatud pirnisorte ('Bosc kobak', 'Conference', 'Clapp kedveltje', 'Hardenpont téli vajkörte', 'Tüskés körte', 'Sózó körte'). „Vasi vadkörte pälinka“ pikantne hapukus ja värskus tekivad tänu metspirni – mis moodustab vähemalt 75 % meskest ja mida on keeruline korjata – vähesele suhkruisaldusele ja hapukusele.

4. Asjaomane geograafiline piirkond

Toodet „Vasi vadkörte pälinka“ valmistatakse Vasi ja Zala komitaatide territooriumil. Seda võib meskida, kääritada, destilleerida ja laagerdada ainult nimetatud geograafilises piirkonnas asuvates tööstuslikes paalinka piiritustehastes.

5. Piiritusjoogi valmistamise meetod

Paalinka tootmise peamised etapid on järgmised:

- a) puuviljade valimine ja vastuvõtmine
- b) meskimine ja kääritamine
- c) destilleerimine
- d) paalinka laagerdamine ja hoidmine
- e) paalinka tootmine, töötlemine ja segamine

a) Puuviljade valimine ja vastuvõtmine

Sordi poolest peab vähemalt 75 % vastuvõetavatest pirnidest olema metspirnid (harilik metspirn *Pyruspyraster pyraster*); ülejäänud osa (maksimaalselt 25 %) peab koosnema kohalikest tunnustatud pirnisortidest.

Kohalikud riiklikult tunnustatud pirnisordid on 'Bosc kobak', 'Conference', 'Clapp kedveltje', 'Hardenpont téli vajkörte', 'Tüskés körte' ja 'Sózó körte'.

Paalinkat valmistatakse sobilikult valminud puuviljadest, st puuviljadest, mille kuivainesisaldus on vähemalt 14 %, ning mis on hea või suurepärase kvaliteediga. Vastuvõtmisel tehakse puuviljade kogus kindlaks kaalumise teel. Vastuvõtmise ajal hinnatakse puuviljade kvaliteeti valimikontrolli põhjal. Kvaliteedikontrolli ja vastuvõtmise alus (suhkruisaldus ja pH mõõtmine) on organoleptiline hindamine (küpsus – küpsust üleküpsenuni; terve, puhas, vaba võõrkehastest – mullast, lehtedest, okstest, kividest, metallist või muust materjalist ning hallitusest või mädanikust jne) ning kuivaine sisalduse mõõtmine. Samuti peavad puuviljadele olema lisatud selle päritolu tõendavad dokumendid. Tarnija on kohustatud deklareerima puuvilja päritolu ja keeluaja järgimise.

b) Meskimine ja kääritamine

Meskimine:

„Vasi vadkörte pälinka“ meskimise puhul on ainulaadne näitaja üldsuhkur, mis on tootmises kasutatava metspirni vähesel suhkruisalduse tõttu 3–5 %.

Kääritamine:

kääritamise ajal on vaja hoida temperatuuri vahemikus 16–23 °C ja saavutada tuleb optimaalne pH tase 2,8–3,2. Kääritamise optimaalne kestus on sõltuvalt kasutatud pirnide iseloomulikest omadustest 10 päeva.

Kääritatud meski tuleb võimalikult kiiresti destilleerida või tagada nõuetekohased hoiutingimused kuni destilleerimise alguseni (võimalikult madal temperatuur (0–10 °C), anumad peavad olema veetihedalt suletud ja servani täidetud).

c) Destilleerimine

Toodet „Vasi vadkörte pälinka“ valmistatakse üheastmelise kolonndestilleerimise või traditsioonilise destilleerimisnõu abil. Destilleeritud toote alkoholisisaldus on 55–85 mahuprotsenti.

d) *Paalinka laagerdamine ja hoidmine*

Pärast rafineerimist tuleb paalinkat laagerdada roostevabast terasest mahutites ja hoida lahjendamata kujul.

e) *Paalinka tootmine, töötlemine ja segamine*

Paalinka tuleb jahutada temperatuurini $-5...-3$ °C ja seejärel eemaldada muud lisandid, filtreerides need läbi lehtfiltri. Pärast filtreerimist hoitakse paalinkat, kuni see soojeneb temperatuurini $18-20$ °C. Paalinkat võib segada üksnes juhul, kui on tagatud, et vähemalt 75 % toorainena tarnitavast meskisuhkrust pärineb metspirnidest ja mitte üle 25 % muudest eespool nimetatud pirnisortidest.

Enne villimist tuleb paalinka alkoholisisaldus reguleerida tarbimiseks sobivale tasemele, lisades joogikõlblikku vett, võttes arvesse villitud toote lubatud kõrvalekallet ($\pm 0,3$ mahuprotsenti).

6. Seos geograafilise piirkonnaga või päritolu

6.1. Üksikasjalik kirjeldus geograafilise piirkonna või päritolu kohta, mis on seose suhtes olulised

Metspirn – kõnekeeles tuntud kui põldpirn – on Vasi ja Zala komitaatidest pärinev pirniliik. Enamasti leidub seda looduslikes metsapiirkondades.

Vasi ja Zala komitaatide lääneosa paikneb Alpide jalamil ning maastik muutub läänest ida poole liikudes lainjamaks. Suurem osa alast on kaetud metsaga. Siinsed mullad on peamiselt keskmise struktuuriga kergelt happelised mustmulla tüüpi pruunmullad. Asukoha poolest on nende komitaatide puhul tegemist Ungari ühe kõige niiskema piirkonnaga, nimelt Alpokaljaga: (Alam-Alpid). Läänest ida poole liikudes aastane sademete hulk väheneb. Nende komitaatide kliima varieerub mõningal määral: kui liikuda läänepoolsetelt aladelt piirkonna tasasemale idaosale muutub kliima kuivemaks ja kontinentaalsemaks ning piirkonna ulatuslikel metsaaladel on temperatuur madalam kui metsaga katmata aladel. Metspirnid kasvavad mäejalamitel ja külgnevatel kerge kallakuga aladel, kus sademete hulk on aastas keskmiselt 600–800 mm ning viljade valmimisperioodil septembris ja oktoobris on sademeid vähe. Piirkonnas on palju päikesevalgust – 1 700–1 800 tundi aastas. Tänu Alpide lähedusele on piirkond veidi jahedam kui naaberkomitaadid.

Metspirn eelistab lõunasuunalisi, kuivi ja päikeselisi alasid, kus on küpsemisperioodil soe ning ei ole liigset niiskust. Metspirnile sobivad nende alade tihedad pruunmullad, mustmullad ja madala võrastiku liitusega metsad. Õige pinnase ja mikrokliima korral, nagu nimetatud geograafilises piirkonnas, võib metspirnipuu püsida aastakümneid ja isegi sajandeid. Eri aastate erinevad ilmastikutingimused võivad mõjutada saagikust.

6.2. Piiritusjoogi eriomadused, mis tulenevad geograafilisest piirkonnast

„Vasi vadkõrte pälinka“ ja geograafilise piirkonna vaheline seos põhineb toote kvaliteedil ja mainel.

„Vasi vadkõrte pälinka“ ainulaadsed organoleptilised omadused tulenevad asjaolust, et vähemalt 75 % meskimiseks kasutatud metspirnidest pärineb Vasi ja Zala komitaatidest.

Need metspirnid küpsevad hästi tänu päikesepaisteliste tundide ja sademete suurele hulgale Metspirni viljade koristamiseks on vaja oskusi: küpsust saab määrata värvuse ja katsumise järgi. Eesmärk on koristada võimalikult palju täielikult valminud vilju.

Pruunmuld, mustmuld, nõrgalt happelise pH-ga muld ja piirkonna suhteliselt jahe kliima selgitavad metspirni viljade kõrgemat happesisaldust, mis kajastub destillaadi maitstes: see annab destillaadile värskuse ja tsitruselise maitse ning teatud määral ka hapukuse.

Kuna metspirni suhkruisaldus on palju väiksem kui muudel puuviljadel, on paalinka ühiku tootmiseks vaja suuremat kogust metspirne kui tavalistest pirnidest saadud paalinka puhul. „Vasi vadkõrte pälinka“ tootmiseks kasutatud metsikute puuviljade suur osakaal on tuntav selle maitstes. Metspirn annab „Vasi vadkõrte pälinkale“ lisaks iseloomulikule hapukusele ka teravuse, pigem maalähedase kui maheda tekstuuri ning vürtsikad mesised noodid.

Kuna „Vasi vadkõrte pälinka“ on kasutatud metspirnide suure osakaalu tõttu kergelt hapuka maitsega, on vaja osata eraldada destilleerimisel esimene fraktsioon ülejäänud destillaadist, nii et tootesse ei sattuks midagi, mis võiks selle maitset rikkuda.

„Vasi vadvörte pälinka“ mainet tõendavad järgmised võidetud auhinnad:

- kuldmedal teisel Vasi komitaadi avalikul paalinka ja piiritusjookide konkursil 2011. aastal;
- hõbemedal neljandal Vasi komitaadi avalikul paalinka ja piiritusjookide konkursil 2013. aastal;
- hõbemedal kuuendal Vasi komitaadi avalikul paalinka ja piiritusjookide konkursil 2015. aastal;
- kuldmedal Vasi maakonna õunviljapaalinka ja piiritusjookide konkursil 2015. aastal.
- hõbemedal seitsmendal Vasi komitaadi avalikul paalinka ja piiritusjookide konkursil 2016. aastal;
- pronksmedal Vasi maakonna õunviljapaalinka ja piiritusjookide konkursil 2017. aastal.

Toodet „Vasi vadvörte pälinka“ on alates 2006. aastast pakutud mitmetel laiaulatuslikel riiklikel esitlus- ja degusteerimisüritustel. Nende hulgas on iga-aastane Gyula paalinkafestival, Budapesti paalinkafestival, Békéscsaba õlle- ja seakoodi festival, Szombathely Savária karneval, Soproni gastronoomiafestival (Ízutazás) ning rahvusvahelised messid Sirha, FeHoVa ja OMÉK, riiklik põllumajanduse ja toidu näitus Budapestis.

7. Euroopa Liidu või riiklikud/piirkondlikud õigusaktid

- 1997. aasta õigusakt XI kaubamärkide ja geograafiliste tähiste kaitse kohta
- 2008. aasta õigusakt LXXIII paalinka, viinamarjade pressimisjäädikdest valmistatud paalinka ning paalinka riikliku nõukogu kohta
- Valitsuse 30. juuli 2009. aasta määrus nr 158/2009, milles sätestatakse põllumajandustoodete ja toiduainete geograafiliste tähiste kaitse ja toodete kontrollimise üksikasjalikud eeskirjad
- Valitsuse 29. veebruari 2012. aasta määrus nr 22/2012 riikliku toiduohutusameti kohta
- Maaelu arengu ministri 29. aprilli 2013. aasta määrus nr 49/2013 teatavate toidus sisalduvate saasteainete ja looduslikku päritolu kahjulike ainete piirnormide ning nõuete kohta teatavatele toiduga kokkupuutumiseks ettenähtud ainetele ja toodetele

8. Taotleja andmed

8.1. Liikmesriik, kolmas riik või füüsiline või juriidiline isik

Nimi: Birkás Pálinka Kft.

8.2. Täielik aadress (majanumber, tänav, asula, sihtnumber, riik)

Aadress: Győrvar, 9821 Győrvar, Hrsz. 435, 9821 Hungary

E-post: birkas@birkaspalinka.hu

Tel +36 302563066

9. Geograafilise tähise täiend

—

10. Märgistamise erieeskirjad

Lisaks õigusaktides täpsustatud elementidele sisaldab nimetus ka järgmist:

- „földrajzi árujelző“ [geograafiline tähis] (nimetusest eraldi)
- Pudeli esmisel ja tagumisel märgisel peab olema nimetus „Vasi vadvörte pälinka“.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

■ Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET